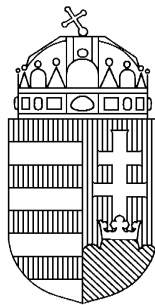

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,

2005. augusztus 15.,

hétfő

111. szám

Ára: 1150,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
156/2005. (VIII. 15.) Korm. r.	A „Sikeres Magyarországért Panel Plusz” Hítelprogram keretében lakásszövetkezet, illetve társasház által felveit kölcsönhöz kapcsolódó támogatás nyújtásáról	6048
157/2005. (VIII. 15.) Korm. r.	A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény végrehajtásáról	6050
72/2005. (VIII. 15.) FVM r.	A Magyar Élelmiszerkönyv közösségi előírások átvételét megvalósító kötelező előírásairól szóló 56/2004. (IV. 24.) FVM rendelet módosításáról	6067
27/2005. (VIII. 15.) PM r.	A pénzügyminiszter ágazatába tartozó akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképzések szakmai követelményeiről szóló 20/1998. (VII. 22.) PM rendelet módosításáról	6087

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 156/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelete

a „Sikerés Magyarországért Panel Plusz” Hitelprogram keretében lakásszövetkezet, illetve társasház által felvett kölcsönhöz kapcsolódó támogatás nyújtásáról

A Kormány annak érdekében, hogy a „Sikerés Magyarországért Panel Plusz” Hitelprogram keretében nyújtott kölcsönt a szociálisan hátrányos helyzetű családok is igénybe tudják venni, az alábbi rendeletet alkotja:

1. §

(1) Támogatásra jogosult az a tulajdonos, aki
a) a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 38. §-ának (2) és (5) bekezdése szerinti lakásfenntartási támogatás jogosultsági feltételeinek megfelelő, és

b) olyan lakásszövetkezet, illetve társasház tulajdonostársi közösségének (a továbbiakban: társasház) tagja, amely a „Sikerés Magyarországért Panel Plusz” Hitelprogram keretében kölcsönszerződést kötött.

(2) A támogatás összege a „Sikerés Magyarországért Panel Plusz” Hitelprogram keretében a társasházat terhelő és a kölcsöntörlesztésből eredő kamatfizetési kötelezettségnek a jogosult lakására jutó – a kérelem benyújtásának, illetve a felülvizsgálat időpontjában meglévő – havi összege, de legfeljebb 3000 forint.

(3) Támogatás nem állapítható meg, ha a (3) bekezdésben szereplő összeg az 1000 forintot nem éri el.

(4) A támogatást lakásonként csak egy jogosult veheti igénybe.

(5) A támogatásban részesülő a jogosultsági feltételeit érintő változásokról 15 napon belül köteles értesíteni a társasház fekvése szerinti települési, fővárosi kerületi önkormányzat jegyzőjét (a továbbiakban: jegyző).

2. §

(1) A támogatásról a kérelem alapján a jegyző dönt.

(2) A kérelemhez mellékelni kell

a) a társasház által a „Sikerés Magyarországért Panel Plusz” Hitelprogram keretében kötött kölcsönszerződés másolatát,

b) a közös költséget megállapító társasházi határozat másolatát, valamint

c) a társasház közös képviselőjének az a) pont szerinti szerződés miatti közös költség mértékéből a kérelmezőt terhelő kamatfizetési kötelezettség összegére vonatkozó igazolását,

továbbá amennyiben a kérelmező nem részesül lakásfenntartási támogatásban, a lakásfenntartási támogatás megállapításához előírt igazolásokat.

(3) A támogatás a kölcsönszerződés megkötésének időpontjától, de legfeljebb a kérelem benyújtásának hónapját megelőző két hónapra visszamenőleg állapítható meg.

(4) A jegyző a támogatás háromhavi összegét – a társasház kölcsöntörlesztési kötelezettségéhez igazodóan – negyedévente, a kölcsön törlesztőrészlet fizetési hónapjának 5. napjáig utalja át a társasház számlájára. Első alkalommal, illetve a támogatás megszüntetése esetén, a kölcsöntörlesztés ütemezését figyelembe véve, havi összeg is folyósítható.

3. §

(1) A támogatás folyósításának jogosultsági feltételeit a jegyző évente felülvizsgálja.

(2) A jegyző által történő felülvizsgálat elvégzéséhez a 2. § (2) bekezdés b) és c) pontjában szereplő igazolások mellett csatolni kell a hitelintézet által kiállított azon dokumentumot is, amely igazolja, hogy a társasház a kölcsöntörlesztési kötelezettségét teljesítette.

(3) Ha a jogosultsági feltételek nem állnak fenn, a támogatást a felülvizsgálat hónapját követő hónap első napjától meg kell szüntetni.

4. §

(1) A jegyző a határozatnak a támogatásra jogosult részére történő megküldésével egyidejűleg értesíti a társasház közös képviselőjét a támogatás megállapításáról, illetve megszüntetéséről.

(2) A társasház közös képviselője köteles a tudomására jutástól számított 8 napon belül értesíteni a jegyzőt, ha

a) a lakás tulajdonosa megváltozik,

b) a kölcsönszerződés felmondásra kerül.

(3) A jegyző a társasház közös képviselőjének értesítése, illetve a támogatásban részesülő bejelentése alapján a tulajdonosváltást, a kölcsönszerződés felmondását, illetve a jogosultság megszűnését okozó tény vagy körülmény beálltát követő hónap első napjától a támogatást megszünteti.

5. §

(1) A jegyző a kifizetés, illetve teljesítés hónapjának (a továbbiakban: tárgy hónap) 10. napjáig a *melléklet* szerint értesíti a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) területileg illetékes igazgatóságát az e támogatás jogcímén kifizetett támogatás összegéről.

(2) A Kincstár területileg illetékes igazgatósága a beérkezett adatokat összesíti és a melléklet szerinti formátumban a Belügyminisztérium részére megyénként, település-soros bontásban – mágneses adathordozón – tárgy hónap 15-éig megküldi.

(3) A Belügyminisztérium tárgy hónap 18-áig rendelkezik a Kincstár felé a melléklet szerint igényelt támogatásoknak a települési, fővárosi kerületi önkormányzatok részére történő átutalásáról.

(4) A Kincstár az értesítés alapján az éves költségvetési törvény „A helyi önkormányzatok normatív, kötött felhasználású támogatásai” című mellékletének „Egyes jövedelempótló támogatások kiegészítése” elnevezésű alpontjában meghatározott előirányzat terhére a Belügyminisztérium rendelkezését követően 5 napon belül intézkedik a támogatásnak a települési, fővárosi kerületi önkormányzat részére történő megtérítéséről.

6. §

Ez a rendelet 2006. január 1-jén lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Melléklet a 156/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelethez

ADATLAP

**a „Sikeres Magyarországért Panel Plusz” Hitelprogram keretében
a lakásszövetkezet, illetve társasház által felvett kölcsönhöz nyújtott támogatás
összegének visszaigényléséhez**

..... év ..... tárgy hónap

1. Megye megnevezése: .....
2. Önkormányzat megnevezése: .....
3. KSH kódja: .....
(2 számjegyű megyekód + 5 számjegyű településazonosító)
4. A kifizetést megelőző három hónapban támogatásban részesítettek száma: ..... fő
(Minden, a negyedévben támogatásban részesülő személyt egyszer kell figyelembe venni, függetlenül attól, hogy hány havi támogatásban részesült.)
5. A kifizetett és visszaigénylésre kerülő támogatás összege: ..... Ft

Dátum: ..... év ..... hónap ..... nap

P. H.

.....
a jegyző aláírása

**A Kormány
157/2005. (VIII. 15.) Korm.
rendelete**

**a távhőszolgáltatásról szóló
2005. évi XVIII. törvény végrehajtásáról**

A Kormány a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Tszt.) 60. §-ának (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

*A távhő előállítására szolgáló megújuló energia
hasznosítása
[a Tszt. 3. § m) pontjához]*

1. §

(1) Távhőtermelő berendezés létesítése, átalakítása, bővítése során az engedély kérelmezőjének meg kell vizsgálnia a megújuló energiahordozók felhasználásának lehetőségét, annak műszaki és gazdasági feltételeit.

(2) A megújuló energiahordozó felhasználására irányuló vizsgálat eredményét az engedélykérelemhez minden esetben csatolni kell.

(3) Az engedélyező hatóságnak azonos vagy kedvezőbb – a megújuló energiahordozó környezetvédelmi hatásait és a működési támogatásokat is figyelembe vevő – gazdasági feltételek esetén a távhőtermelői létesítési és működési engedélyt a megújuló energiahordozók felhasználására kell kiadni.

*A Magyar Energia Hivatal által kiszabható bírságok
[a Tszt. 4. § (2) bekezdéséhez]*

2. §

(1) A Magyar Energia Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) a hatáskörébe tartozó engedélyest a Tszt. 4. § (2) bekezdésében meghatározott esetben, az *a)* és *b)* pontokban meghatározott összegig terjedő bírsággal sújtja:

a) a kiszabható bírság – *b)* pontban foglalt kivétellel – felső határa az engedélyes tárgyét megelőző évi nettó árbevételének 1%-a, de legfeljebb százmillió forint;

b) a telephelyen 50 MW beépített összes hőteljesítménynél kisebb névleges teljesítményű távhőtermelő berendezés engedélyesével szemben a kiszabható bírság felső határa az engedélyes tárgyét megelőző évi nettó árbevételének 1%-a, de legfeljebb tízmillió forint.

(2) Abban az esetben, ha a bírság kiszabására okot adó körülményt az engedélyes a részére megállapított határidőre nem szünteti meg, a bírság ismételtelen kiszabható.

*A távhőtermelő és a távhőszolgáltató létesítési
és működési engedélyének tartalma
[a Tszt. 12–13. §-aihoz]*

3. §

(1) A távhőtermelő létesítmény létesítési és a távhőtermelői működési engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a gazdálkodó szervezet cégnevét, székhelyét,
b) a kérelmező meghatalmazott képviselőjének (a továbbiakban: képviselő) nevét, beosztását, telefonszámát,

c) az ügyintéző nevét, telefonszámát,
d) a gazdálkodó szervezet telephelyének nevét, címét,
e) a hőtermelő létesítmény energiahordozójának (tüzelőanyagának) megnevezését, származását és beszerzési módját,

f) a megújuló energiahordozó felhasználására vonatkozó vizsgálat eredményét,

g) a hőtermelő létesítmény beépített teljesítőképességét (kapcsolt villamosenergia-termelő berendezés teljesítmény-adatait is),

h) a hőtermelő létesítmény (beleértve a kapcsolt villamosenergia-termelő berendezést is) jellemző műszaki adatait,

i) az üzembe helyezés időpontját,

j) a hőtermelésre vonatkozó főbb mennyiségi és gazdálkodási adatokat,

k) az egyedi közüzemi szerződés alapján a hőt vásárolók megnevezését cégnév, cím és mennyiség megjelölésével.

(2) A távhőtermelő létesítmény létesítési és a távhőtermelői működési engedély iránti kérelemhez mellékelni kell:

a) a kérelmező egy hónapnál nem régebbi cégkivonatát,

b) az éves üzleti tervet,

c) a minőségbiztosítási rendszer leírását,

d) a középtávú távhőigény (5 év) kielégítéséhez szükséges energiahordozó rendelkezésre állására szolgáló szerződéseket,

e) a távhőszolgáltatóval kötött kereskedelmi szerződést,

f) kulturális örökségvédelmi hatástanulmányt,

g) a jogszabályban előírt egyéb engedélyeket.

(3) Ha a Tszt. alapján működési engedéllyel rendelkező engedélyes kér működési engedélyt, a (2) bekezdésben felsorolt csatolandó dokumentumokat nem kell a Hivatalhoz benyújtania, ha a Hivatalhoz korábban benyújtott dokumentumai már tartalmazzák a kért adatokat, és azok változatlan érvényességéről az engedélyért folyamodó nyilatkozik.

(4) Az engedélyesnek az (2) bekezdésben meghatározott dokumentumokon túlmenően rendelkeznie kell a tevékenység gyakorlásához szükséges, más jogszabályokban meghatározott hatósági engedélyekkel.

4. §

A telephelyen 50 MW beépített összes hőteljesítménynél kisebb névleges teljesítményű távhőtermelő berendezés esetében a Tsz. 12. § (5) bekezdése szerinti egyszerűsített engedélyezési eljárásához a létesítési és működési engedély kérelmezőjének nem kell a 3. § (1) bekezdés k) pontban, valamint a 3. § (2) bekezdés d)–g) pontjaiban foglaltakat teljesítenie.

5. §

A létesítési engedélyezési eljárásban közreműködő szakhatóságok jegyzékét az 1. melléklet tartalmazza.

6. §

(1) A távhőtermelő létesítmény létesítési és a távhőtermelő működési engedélyének tartalmaznia kell:

- a) az engedélyes cégnevét és székhelyét,
- b) a hőtermelő létesítmény telephelyét,
- c) a hőtermelő létesítmény energiahordozójának (tüzelőanyagának) megnevezését,
- d) a hőtermelő létesítmény beépített teljesítőképességét,
- e) a hőtermelő létesítmény egyéb jellemző műszaki-gazdasági adatait,
- f) az üzembe helyezés időpontját,
- g) a működés során és annak megszüntetése után szükséges, a környezet- és természetvédelmi hatósággal egyetértésben meghatározott környezetvédelmi feltételeket és garanciális – rekultiválási, tájrendezési, veszélyeshulladék-kezelési és egyéb – kötelezettségeket,
- h) az egyéb – jogszabályban meghatározott – feltételeket.

(2) Az 5 MW-nál kisebb névleges hőteljesítményű létesítményre csak távhőtermelői működési engedélyt kell kérni és kiadni.

7. §

(1) A távhőszolgáltatói működési engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell:

- a) a gazdálkodó szervezet cégnevét és székhelyét,
- b) a távhővel ellátandó terület adatait, a közigazgatási határok megjelölésével,

- c) a területi egységek (kirendeltségek, felhasználói irodák stb.) megnevezését és telephelyét,
- d) a szolgáltatandó távhő termelőjének megnevezését és telephelyét.

(2) A távhőszolgáltatói működési engedély iránti kérelemhez mellékelni kell:

- a) a kérelmező egy hónapnál nem régebbi cégkivonatát,
- b) a távhővel ellátandó terület körülírását,
- c) az éves üzleti tervet,
- d) a minőségbiztosítási rendszer leírását,
- e) a középtávú távhőigény felmérést és a kielégítéséhez szükséges teljesítménytervet,
- f) az üzletszabályzatot vagy annak tervezetét,
- g) jogszabály szerint szükséges egyéb engedélyek felsorolását.

(3) A távhőszolgáltatói működési engedélynek tartalmaznia kell:

- a) az engedélyes cégnevét és székhelyét,
- b) a területi egységek megnevezését és telephelyét,
- c) az ellátási terület adatait,
- d) a működés kezdési időpontját,
- e) a távhővezeték-hálózat és más szolgáltatói berendezés üzemeltetésével, fenntartásával és fejlesztésével kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket,
- f) a szükséges környezet- és természetvédelmi előírásokat,
- g) a felhasználói korlátozási sorrend készítésére vonatkozó követelményt,
- h) az üzletszabályzat jóváhagyására vonatkozó határozatot,
- i) egyéb – jogszabályban meghatározott – követelményeket.

8. §

A Hivatal a jogerős határozattal kiadott engedélyeket, engedélymódosításokat, engedély-visszavonásokat hivatalos honlapján a jogerőre emelkedéstől számított 15 napon belül közzéteszi, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény rendelkezéseinek figyelembevételével.

*Az idegen ingatlanra vonatkozó jogokkal kapcsolatos
eljárási szabályok
[a Tsz. 21–32. §-aihoz]*

9. §

(1) A távhőszolgáltatónak vagy képviselőjének a 2. mellékletben meghatározott előmunkálati jogi dokumentációt az előmunkálati jog engedélyezése iránti kérelemhez csatolnia kell.

(2) Az engedélyes, a tulajdonos bevonásával állapotfelmérést köteles készíteni – az előmunkálat elvégzését engedélyező határozat jogerőre emelkedését követően, de a munkálatok megkezdése előtt.

10. §

(1) A távhővezeték nyomvonalának, illetőleg biztonsági övezetének megállapítása érdekében a kérelmezőnek a vezetékjog iránti kérelemhez műszaki dokumentációt kell mellékelnie. A műszaki dokumentációnak magában kell foglalnia a vezetékjogi engedély nélkül létesíthető vezetékekre vonatkozó adatokat is. A vezetékjogi engedély alapját képező dokumentáció kötelező tartalmi elemeit a 2. melléklet tartalmazza.

(2) A vezetékjogi engedélyezési eljárásban az érintett területen helyszíni szemlét kell tartani. A helyszíni szemle jegyzőkönyve alapján kell a nyomvonalat és a nyomvonal vezetésének feltételeit megteremteni.

(3) A nyomvonalra vonatkozó építésügyi szakhatósági hozzájárulás megadásáról vagy megtagadásáról az építésügyi hatóság a területrendezési, településfejlesztési és a városképi követelmények figyelembevételével, valamint az 1. mellékletben felsorolt szakhatóság a jogszabályi előírások figyelembevételével a vezetékjogi engedélyezési eljárás keretében dönt. Abban az esetben, ha a távhővezeték termőföldön kell létesíteni, a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvényben előírt földhivatali eljárást is le kell folytatni.

(4) Az érintett ingatlantulajdonosokat, valamint az 1. mellékletben felsorolt szakhatóságokat, továbbá az érintett közművek tulajdonosait, az ott meghatározott érdekeltségi területek vonatkozásában, minden esetben érdekeltnek kell tekinteni.

11. §

A vezetékjogi engedélyre vonatkozó hatósági eljárás megindítását és a döntés kiadásának tényét, mellékelve ahhoz a műszaki terv részét képező, a létesíteni tervezett vezeték nyomvonalát és az azzal érintett ingatlan határvonalait, helyrajzi számát is feltüntető nyomvonal rajzát – valamennyi érdekelt részére – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szerinti hirdetményi úton kell közzétenni.

12. §

A távhővezeték vagy tartószerkezetének létesítése, karbantartása, javítása, felújítása, átalakítása érdekében az idegen ingatlanon végzett munkák (a továbbiakban: ide-

gen ingatlanon végzett munkák) megkezdése előtt legalább 15 nappal, az engedélyes köteles a munka megkezdéséről és idejéről a tulajdonost tájékoztatni.

13. §

(1) Ha a távhővezeték vezetékjogi engedély nélkül létesül, a vezeték elhelyezését és annak műszaki biztonsági feltételeit a biztonsági övezet megállapítására is tekintettel a Tsz. 23. § (2) bekezdésében megjelölt hatóság határozza meg.

(2) Ha a vezetékjoggal érintett műszaki rendszer üzemszerű működése megszűnik, a megszűnést követő 1 éven belül az engedélyes köteles – az érintett tulajdonossal történt eltérő megállapodás hiányában – a távhővezeték és tartószerkezetét az ingatlanról eltávolítani, és a terület rendezett állapotban a tulajdonos rendelkezésére bocsátani. A távhővezeték elbontása és a vezeték megszüntetése a Tsz. 23. § (2) bekezdésében megjelölt hatóság által kiadott bontási engedély alapján történik.

14. §

Az engedélyező hatóság – az üzemelés biztonságának maradéktalan fenntartása mellett – elrendelheti a távhővezeték biztonsági övezetének csökkentését a távhővezeték és környezete biztonságát szolgáló más műszaki megoldás alkalmazásával. A biztonsági övezet csökkentését megalapozó műszaki megoldás költsége a kérelmezőt terheli.

*A távhőtermelő és a távhőszolgáltató közötti jogviszony
[a Tsz. 35. §-ához]*

15. §

(1) A távhőtermelő engedélyes a távhőtermelő létesítményét a működési engedélyben, valamint a távhőszolgáltatóval fennálló szerződésében, illetve a Tsz. 20. § (3)–(5) bekezdésében foglaltaknak megfelelően köteles mindaddig működtetni, amíg az adott területen a távhőszolgáltatónak az önkormányzat által meghatározott ellátási kötelezettsége fennáll.

(2) A távhőtermelő és a távhőszolgáltató köteles a távhőszolgáltatás biztonságos és folyamatos ellátása érdekében egymással együttműködni.

(3) A (2) bekezdésben foglalt együttműködési kötelezettség kiterjed:

a) szolgáltatási zavarok, üzemzavarok, meghibásodások elhárítására,

b) személyi és vagyónbiztonság veszélyének azonnali elhárítására,

c) tervszerű korlátozások és szüneteltetések, füstködriadó elrendelésére, illetve energia korlátozás esetén alkalmazott kényszerű szolgáltatási korlátozások összehangolt végrehajtására,

d) természeti katasztrófa miatti, vagy balesetből származó korlátozások, szolgáltatási szünetek megszüntetésére.

(4) A távhőtermelő és a távhőszolgáltató a (3) bekezdésben foglalt kötelező együttműködés kérdéseiben szerződésben állapodik meg. Az együttműködésüket kötelesek úgy kialakítani, hogy a távhő termelésében és szolgáltatásában esetleg fellépő zavarok vagy kényszerű korlátozások a lehető legrövidebb időn belül elháríthatók, megszüntethetők legyenek.

A távhőszolgáltatás korlátozásának általános elvei
[a Tszt. 41. §-ához]

16. §

(1) A felhasználói korlátozás, figyelembe véve a közintézmények saját hőtermelő teljesítményét is, nem veszélyeztetheti a közintézmények egészségügyi és szociális alapszolgáltatásainak ellátását.

(2) A korlátozásra szolgáló okok megszűnése után a korlátozást haladéktalanul fel kell oldani.

17. §

A távhő vételezését korlátozó eszközök, berendezések beszerzése, felszerelése, üzemeltetése, karbantartása és ellenőrzése, és az ezekkel kapcsolatos költségek viselése a távhőszolgáltató kötelessége.

Záró rendelkezések
[a Tszt. 43. és 52. §-aihoz]

18. §

Kapcsolt energiatermelés esetén, ha a hőenergiát részben távhőszolgáltatási célra termelik, a távhőtermelő köteles e rendelet hatálybalépésétől számított 90 napon belül az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesített mérőt felszerelni a kapcsoltan termelt és távhőszolgáltatás céljára átvett hő mérésére.

19. §

A távhőszolgáltató – a rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül – köteles a tulajdonában és üzemeltetésében lévő, azonosító jellel meghatározott szolgáltatói és felhasználói hőközpontokra vonatkozóan a névleges teljesítmény értékeket (kW-ban) meghatározni és a fűtési idényt követően az igénybe vett legnagyobb teljesítményre vonatkozó információkat a felhasználók és díjfizetők számára elérhetővé tenni.

20. §

Azok a távhőszolgáltatók, amelyeknél az általános közüzemi szerződés alapján ellátott díjfizetők száma 1000 vagy annál több, a rendelet hatálybalépésétől számított 120 napon belül elektronikus információs rendszert (a továbbiakban: honlapot) kötelesek létrehozni, illetve működtetni. Az egy adott évre vonatkozó információkat a távhőszolgáltató legalább az adott évet követő második év végéig köteles honlapján hozzáférhető módon megőrizni. A távhőszolgáltató ügyfélszolgálatán hozzáférhetővé kell tenni az általa működtetett honlapon található információkat.

21. §

A távhőszolgáltató, a felhasználó és a díjfizető, továbbá a felhasználó képviselője és a díjfizető közötti jogviszony általános szabályait, valamint a fűtéshez és a használati melegvíz készítéshez felhasznált hőmennyiség külön történő meghatározásának módját és feltételeit – a Tszt. 52. § (1) bekezdésben meghatározott Távhőszolgáltatási Közüzemi Szabályzatot (a továbbiakban: TKSz) – e rendelet 3. melléklete tartalmazza.

22. §

Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény Melléklete I. Legmagasabb ár pontjának „B) Szolgáltatások” fejezetében található „40.30.90.0 távhőszolgáltatás csatlakozási díját és lakossági távhőszolgáltatás díját” esetben a gazdasági és közlekedési miniszter véleményezési határideje 30 nap.

23. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt rendelkezés kivételével – a kihirdetését követő 45. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a távhőszolgáltatásról szóló 1998. évi XVIII. törvény végrehajtásáról szóló 1/1999. (I. 1.) Korm. rendelet, valamint a környezetvédelmi és vízügyi miniszter irányítása alá tartozó szervek feladat- és hatáskörének felülvizsgálatáról szóló 340/2004. (XII. 22.)

Korm. rendelet 14. §-a és a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal létrehozásáról szóló 190/2001. (X. 8.) Korm. rendelet 4. §-ának (3) bekezdése.

(2) A 11. §-ban hivatkozott Ket. szerinti hirdetményi közzététel 2005. november 1. napján lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

1. melléklet
a 157/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelethez

A hőtermelő létesítmények létesítési és a vezetékjog engedélyezési eljárásban közreműködő szakhatóságok

1. A Belügyminisztérium szakterületén:

a) tűzvédelem:

- első fokon: a területileg illetékes hivatásos önkormányzati tűzoltóparancsnok,
- másodfokon: a területileg illetékes megyei katasztrófavédelmi igazgatóság, a fővárosban az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság

b) polgári védelem:

- első fokon: a területileg illetékes megyei katasztrófavédelmi igazgatóság, illetve a fővárosban a Fővárosi Polgári Védelmi Igazgatóság,
- másodfokon: a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság;

2. az Egészségügyi Minisztérium szakterületén:

közegészségügy és járványügy:

- első fokon: az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat városi, fővárosi kerületi intézetei,
- másodfokon: az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat megyei, fővárosi intézete az emberi tartózkodás céljára szolgáló, továbbá káros környezeti hatású létesítmény létesítése esetében;

3. a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium szakterületén:

ingatlan-nyilvántartás és termőföld-védelem:

- első fokon: az ingatlan fekvése szerint illetékes körzeti földhivatal, Budapesten a Fővárosi Kerületek Földhivatala,
- másodfokon: az ingatlan fekvése szerint illetékes megyei földhivatal, illetve Budapesten a Fővárosi Földhivatal;

4. a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium szakterületén:

a) műszaki biztonsági ügyekben:

- első fokon: a Műszaki Biztonsági Felügyelőség,
- másodfokon: a Magyar Műszaki Biztonsági Hivatal,

b) polgári repülési ügyekben:

- első fokon: a Polgári Légiközlekedési Hatóság,
- másodfokon: Közlekedési Főfelügyelet,

c) útügyekben:

országos közúthálózatba tartozó autópályák, autópályák esetén:

- első fokon: Központi közlekedési Felügyelet,
- másodfokon: Közlekedési Főfelügyelet,

egyéb országos közutak esetén:

- első fokon: az illetékes megyei (fővárosi) közlekedési felügyelet,
- másodfokon: a Közlekedési Főfelügyelet, helyi közút esetén:

– első fokon:

- = a települési önkormányzat tulajdonában lévő helyi közutak esetében az illetékes megyei közlekedési felügyelet,
- = a fővárosi kerületi önkormányzat tulajdonában lévő helyi közutak esetében a főjegyző,
- = a fővárosi önkormányzat tulajdonában lévő helyi közutak esetében a Fővárosi Közlekedési Felügyelet,

– másodfokon:

- = a települési önkormányzat tulajdonában lévő helyi közutak esetében a Közlekedési Főfelügyelet,
- = a fővárosi kerületi önkormányzat tulajdonában lévő helyi közutak esetében a Fővárosi Közlekedési Felügyelet,
- = a fővárosi önkormányzat tulajdonában lévő helyi közutak esetében a Közlekedési Főfelügyelet

a közút területén az alatt vagy felett, valamint a közutak külterületi szakaszán a közút tengelyétől számított 50 méteren, autópálya, autópályánál, valamint kijelölt főútvonal esetén 100 méteren belül tervezett, belterületen kereskedelmi, vendéglátó-ipari vagy egyéb szolgáltatási célú építmény elhelyezésére történő telekalakítás esetén, továbbá olyan telekalakításnál, amely a közút területén változást eredményez,

d) vasúti ügyekben:

országos közforgalmú vasút esetében:

- első fokon: a Központi Közlekedési Felügyelet,
- másodfokon: Közlekedési Főfelügyelet,

helyi közforgalmú és saját használatú vasút esetén:

- első fokon: a megyei (fővárosi) közlekedési felügyelet,
- másodfokon: a Közlekedési Főfelügyelet,

e) víziközlekedési ügyekben:

- első fokon: a Központi Közlekedési Felügyelet,
- másodfokon: Közlekedési Főfelügyelet;

5. a Honvédelmi Minisztérium szakterületén:

állami célú légi közlekedés:

- első fokon: a HM Katonai Légügyi Hivatal,
- másodfokon: a Honvédelmi Minisztérium;

6. a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium szakterületén:

- a) természet- és tájvédelem:
 – első fokon: az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség,
 – másodfokon: az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,
 b) vízügyek:
 – első fokon: az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség,
 – másodfokon: az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség,
 c) környezetvédelem területén a hőtermelő létesítmény működtetése során keletkezett veszélyes hulladékok veszélyeztető hatásainak csökkentésével, megszüntetésével, zaj- és rezgésvédelemmel, a levegőtisztaság- védelemmel, valamint a felszíni és felszín alatti vizek mennyiségi és minőségi védelmével kapcsolatos ügyekben:
 – első fokon: az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség,
 – másodfokon: az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség;

7. az Informatikai és Hírközlési Minisztérium szakterületén:

- a hírközlés védelme és biztonsága:
 – első fokon: a Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala,
 – másodfokon: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának elnöke;

8. a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma szakterületén:

- kulturális örökség védelme (műemlékvédelem, régészet):
 – első fokon: a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal illetékes regionális irodája,
 – másodfokon: a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal elnöke;

9. a települési önkormányzatok szakterületén

- építésügy:
 – első fokon: a létesülő hőtermelő létesítmény és távhővezeték helye szerint illetékes jegyző, fővárosban a főjegyző,
 – másodfokon: az illetékes megyei közigazgatási hivatal, a fővárosban a Fővárosi Közigazgatási Hivatal.

2. melléklet

a 157/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelethez

Előmunkálati jogi engedély dokumentációja

1. Átnézetes helyszínrajz égtáj jelöléssel (1 db)
2. Helyszínrajz ingatlanonként 1:1000 méretarányban

3. Földhivatali ingatlan nyilvántartási térképmásolat (1 db)

4. Az érintett ingatlan(ok) 30 napnál nem régebbi tulajdoni lap másolata

5. Műszaki leírás (1 db)

A létesítendő vezeték megnevezése:

A beruházás adatai:

- a) a beruházó megnevezése és címe,
- b) a beruházás engedélyezésének adatai,
- c) a beruházás célja, rendeltetése,
- d) a tervező vállalat megnevezése és címe.

Az üzemben tartó megnevezése és címe:

A vezeték műszaki adatai:

- a névleges nyomás,
- a nyomvonal teljes hossza,
- a vezetékek teljes hossza,
- a vezetékek mérete és anyaga,
- egyéb jellemző adatok (pl. a szállítandó közeg megnevezése, nyomása, hőmérséklete).

A nyomvonal leírása:

Nyomvonal terv (2 db) a földhivatali térképmásolatok alapján, méretarány legfeljebb M=1:500 (belterület) legálább M=1:4000 (külsőterület)

6. Műszaki tervlapok

Vezetékjogi engedély dokumentációja

1. Műszaki leírás (1 db)

A létesítendő vezeték megnevezése:

A beruházás adatai:

- a) a beruházó megnevezése és címe,
- b) a beruházás engedélyezésének adatai,
- c) a beruházás célja, rendeltetése.

Az üzemben tartó megnevezése és címe:

A vezeték műszaki adatai:

- a névleges nyomás,
- a nyomvonal teljes hossza,
- a vezetékek teljes hossza,
- a vezetékek mérete és anyaga,
- egyéb jellemző adatok (pl. a szállítandó közeg megnevezése, nyomása, hőmérséklete).

A nyomvonal leírása

A vezeték létesítése által érintett területek tulajdonosai
 Nyomvonalrajzok rajzszáma, kelte, mennyiségük
 Jegyzőkönyv a helyszíni szemléről

A 15 cm-nél nagyobb törzsátmérőjű meglévő és kivágandó faállomány megjelölése

Nyilatkozat hogy a tárgyi vezeték az érintett ingatlanok rendeltetésszerű használatát nem akadályozza

2. Kiviteli tervdokumentáció (1 db)

- műszaki leírás
- nyomvonal terv
- hossz-szelvények, kereszt-szelvények, részlettervek
- földhivatali térkép másolatok
- érintett ingatlanok tulajdoni lap másolatai
- közmű üzemeltetői, tulajdonosi hozzájárulások, nyilatkozatok
- 1 db közigazgatási bejárési (helyszíni szemle) jegyzőkönyv megküldésének bizonylata
- 1 db közigazgatási bejárési (helyszíni szemle) meghívó
- 1 db közigazgatási bejárési (helyszíni szemle) jegyzőkönyv
- 5 db nyomvonalterv
- közműegyeztetések bizonylatai
- Táblázatosan (1 db):
- helyrajzi számonként a tervezett vezeték által igénybe vett tervezett vezeték hosszát (m)
- a biztonsági övezet területét (m²)
- a tervezett műtárgyak megnevezését és darab számát az általuk elfoglalt területet (m²)

3. melléklet

a 157/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelethez

Távhőszolgáltatási Közülemi Szabályzat

Általános rendelkezések

1. A Tszt. 52. § (1) bekezdésében meghatározott Távhőszolgáltatási Közülemi Szabályzat (a továbbiakban: TKSz) tartalmazza a távhőszolgáltatót, a felhasználó és a díjfizető, továbbá a felhasználó képviselője és a díjfizető közötti közüzemi jogviszony általános szabályait, valamint a fűtéshez és a használati melegvíz készítéshez felhasznált hőmennyiség külön történő meghatározásának módját és feltételeit.

2.1. E szabályzat alkalmazásában:

2.1.1. A távhőszolgáltatás az ellátás módja szerint lehet:

2.1.1.1. hőátalakítás nélküli távhőenergia szolgáltatás, amely esetben a távhőszolgáltató a távhőt közvetlenül adja át a felhasználónak,

2.1.1.2. hőátalakítással megvalósuló távhőenergia szolgáltatás, amely esetben a távhőszolgáltató a távhőt a hőátalakító berendezés működtetésével a felhasználói vezeték-hálózat hőhordozó közegét felmelegítve adja át a felhasználónak;

2.1.2. a 2.1.1.2. pont szerinti hőátalakítással megvalósuló távhőenergia szolgáltatás az ellátás célja szerint lehet:

2.1.2.1. fűtési célú távhőszolgáltatás, amely esetben a távhőszolgáltató a távhőt a hőátalakító berendezés működtetésével a felhasználói fűtési-vezeték-hálózat részére adja át a felhasználónak,

2.1.2.2. használati melegvíz-szolgáltatási célú távhőszolgáltatás, amely esetben a távhőszolgáltató a távhőt a hőátalakító berendezés működtetésével a közműves ivóvizet felmelegítve adja át a felhasználónak, amely lehet:

2.1.2.2.1. vízfelmelegítés-szolgáltatás, amely esetben nem a távhőszolgáltató által rendelkezésre bocsátott közműves ivóvíz felmelegítése történik,

2.1.2.2.2. melegvíz-szolgáltatás, amely esetben a távhőszolgáltató által rendelkezésre bocsátott közműves ivóvíz felmelegítése történik;

2.1.3. a távhőszolgáltatás a hőmennyiségmérés helye szerint lehet:

2.1.3.1. hőközponti mérés szerinti távhőszolgáltatás, amikor a távhőszolgáltató az elfogyasztott távhő mennyiségét a hőközpontban, vagy a hőfogadó állomáson hiteles hőmennyiségmérővel méri (a továbbiakban: hőközponti mérés),

2.1.3.2. épületrészenkénti mérés szerinti távhőszolgáltatás, amikor a távhőszolgáltató az elfogyasztott távhő mennyiségét a felhasználó tulajdonában lévő épületrész ellátását szolgáló felhasználói vezeték-hálózaton elhelyezett hiteles hőmennyiségmérővel méri;

2.1.4. a teljesítési hely:

2.1.4.1. hőközponti mérés szerinti távhőszolgáltatás esetén a csatlakozási pont,

2.1.4.2. épületrészenkénti mérés szerinti távhőszolgáltatás esetén a felhasználói vezeték-hálózaton elhelyezett hiteles hőmennyiségmérő felhasználó felőli oldala;

2.1.5. használati melegvíz: távhővel felmelegített közműves ivóvíz;

2.1.6. költségmegosztó: az elszámolási hőmennyiségmérő által mért hőmennyiségnek a díjfizetők közötti megosztására, a Tszt. 43. § (4) bekezdésében foglalt esetben a felhasználók közötti megosztására szolgáló mérőműszer vagy eszköz;

2.1.7. fűtési időszak: az év szeptember 15. napja és a következő év május 15. napja közötti időszak;

2.1.8. hiteles mérés: amely a mérésügyről szóló 1991. évi XLV. törvény szerint joghatással járó mérésnek minősül.

2.2. A 2.1.1.2. pont szerinti esetben a felhasználói fűtési vezeték-hálózat hőhordozó közegének, valamint a használati melegvíznek a felhasználói cirkulációs vezetékben történő keringetése a távhőszolgáltató feladata, a keringetés lehetőségének biztosítása a felhasználó feladata. A felhasználói fűtési vezeték-hálózat hőhordozó közegét a felhasználó biztosítja.

2.3. Ha a hőközpontot, illetőleg a hőfogadó állomást a távhőszolgáltató üzemelteti, az ingatlantulajdonos a berendezés elhelyezésére szolgáló helyiség zavartalan megközelítését és használatát köteles a távhőszolgáltató részére biztosítani. A hőközpontot, a hőfogadó állomást és azok tartozékait magában foglaló, a távhőszolgáltató által használt helyiség belső karbantartása – eltérő megállapodás hiányában – a távhőszolgáltató feladata.

Előzetes tájékoztatás, igénybejelentés

3.1. Az új felhasználási hely létrehozásában vagy a többletjeljesítmény lekötésében érdekelt építtető, a tulajdonos vagy képviselőjük (a továbbiakban együtt: érdekelt) a távhőszolgáltatás, illetőleg a többletjeljesítmény iránti igény kielégítésének feltételeiről még az igénybejelentés előtt tájékoztatást kérhet, amelyre a távhőszolgáltató a megkeresés beérkezésétől számított 30 napon belül írásban köteles válaszolni.

3.2. A távhőszolgáltatói tájékoztatásnak tartalmaznia kell, az érdekelt előzetes tájékoztatás iránti kérelmében előadottak és a mellékelt iratokban, tervekben foglalt adatok és igények figyelembevételével, a szükséges műszaki-gazdasági feltételeket, az egyes szükséges engedélyeket, hozzájárulásokat és az eljárás módját.

3.3. Az érdekelt kérésére a távhőszolgáltató köteles a felhasználói hőközpont tervezéséhez szükséges adatokról, a Tsz. 54. §-ának (2) bekezdésében foglaltak figyelembevételével, a megkeresés beérkezésétől számított 30 napon belül írásban tájékoztatást adni.

4.1. A távhőszolgáltatásra, illetőleg a többletjeljesítményre vonatkozó igényt az érdekeltnek a távhőszolgáltatónál írásban kell bejelentenie. A szerződésmódosítás érdekében történő igénybejelentésnek tartalmaznia kell:

- 4.1.1. a szerződő fél azonosítására alkalmas adatokat;
- 4.1.2. a felhasználási hely címét, helyrajzi számát;
- 4.1.3. a távhőmennység mérésének a szabályzat 2.1.3. pontja szerinti helyét;
- 4.1.4. a felhasználási helyen vételezni kívánt legnagyobb hőteljesítményt és a tervezett éves hőigényt;
- 4.1.5. a távhővételezés megkezdésének tervezett időpontját;
- 4.1.6. a távhő felhasználásának célját (fűtés, használati melegvíz-készítés, technológiai cél, hőhordozóval együttes igénybevétel).

4.2. Az igénybejelentésre a távhőszolgáltató a megkeresés beérkezésétől számított 30 napon belül írásban köteles válaszolni. Egyéb felhasználó esetében a távhőszolgáltató az igénylőtől a 4.1. pontban felsoroltakon túlmenően további kiegészítő adatokat kérhet.

4.3. A 4.2. pont szerinti válasznak tartalmaznia kell:

- 4.3.1. az igény kielégítésének műszaki feltételeit, a bekapcsoláshoz szükséges, az igénybejelentő által elvégzendő munkálatok megjelölését,
- 4.3.2. az igénybejelentőt terhelő költségek jogcímét, mértékét, a fizetendő csatlakozási díj összegét,
- 4.3.3. azt az időtartamot, ameddig a távhőszolgáltató az általa adott ajánlathoz kötve van, amely 90 napnál rövidebb nem lehet.

4.4. A távhőszolgáltató által közölt feltételek elfogadásáról az igénybejelentő írásban köteles nyilatkozni.

5. Ha a felhasználói berendezés létesítéséhez valamely engedély vagy idegen ingatlan igénybevétele szükséges, az engedélyeket (ideértve az esetleg szükséges vezetékjogi engedélyt is) az igénybejelentő köteles megszerezni.

6. Az előzetes tájékoztatás és az igénybejelentés megtörténtét követően a távhőszolgáltató és az igénybejelentő a felhasználási hely távhőszolgáltatásba való bekapcsolásának megvalósulásához szükséges feltételeket szerződésben rögzítheti. Abban az esetben, ha az igénybejelentő nem azonos a felhasználóval, a szerződésben meg kell jelölni a távhőszolgáltatóval közüzemi szerződést kötő felhasználót.

7.1. Ha az igénybejelentő az igénybejelentés visszaigazolásában, illetőleg a 6. pont szerinti megállapodásban foglalt kötelezettségeket teljesítette, a távhőszolgáltató az e pontban foglaltak teljesítéséről szóló igazolások beérkezésétől számított 30 napon belül köteles a közüzemi szerződés tervezetét az igénybejelentő részére átadni.

7.2. Ha a közüzemi szerződés tervezetének elkészítéséhez szükséges, a 7.1. pont szerinti igazolások nem állnak a távhőszolgáltató rendelkezésére, abban az esetben a távhőszolgáltató köteles az érdekelteket a hiányzó igazolások pótlására felhívni, az igazolások beérkezésétől számított 15 napon belül. Ebben az esetben a 7.1. pont szerinti határidő az igazolások pótlásának teljesítésével kezdődik.

7.3. Ha az igénybejelentő a szerződéstervezetet a kézhezvételtől számított 30 napon belül aláírva nem küldi vissza a távhőszolgáltatónak, vagy arról érdemben nem nyilatkozik, a távhőszolgáltató ajánlati kötöttsége megszűnik.

7.4. A közüzemi szerződésben megnevezett felhasználót a szerződésben meghatározott időponttól illetik meg és terhelik az abban foglalt jogok és kötelezettségek, ezen időpontig az igénybejelentőt kell felhasználónak tekinteni.

8. A csatlakozási díj fizetésére és az igénybejelentésre vonatkozó 3–6. pontokban foglalt rendelkezések nem érintik azokat a felhasználókat, akik a távhőszolgáltatásba már bekapcsolt felhasználási helyek tulajdonosváltása miatt válnak új felhasználókká, feltéve, hogy többletjeljesítmény igényük nincs. A felhasználási hely műszaki jellemzőinek változása esetén értelemszerűen alkalmazni kell a 3–6. pontokban foglaltakat is.

A közüzemi szerződés tartalma

9. A közüzemi szerződésnek tartalmaznia kell:

9.1. a távhőszolgáltató cégnevét, székhelyét, cégazonosító adatait, a szolgáltatást végző szervezeti egységének cégnevét és címét;

9.2. az igénybejelentő és a felhasználó megnevezését és címét, természetes személyazonosító adatait (cégnévét, székhelyét, cégazonosító adatait); ha a közüzemi szerződést az igénybejelentő kötötte, annak az időpontnak a meghatározását, amikor a felhasználó az igénybejelentő helyébe lép;

9.3. a felhasználó képviselőjének nevét és címét;

9.4. a felhasználási hely címét és helyrajzi számát;

9.5. a távhőellátás módját és a hőmennyiségmérés helyét a 2.1.1. és 2.1.3. pontjai szerint;

9.6. a felhasználási hely hőigényét meghatározó jellemzőket, a légtérfogatot és hőteljesítményt;

9.7. a felhasználó által igényelt hőellátás mértékét, a távhőszolgáltató előbbiekkal kapcsolatos kötelezettségét;

9.8. a teljesítési hely megnevezését;

9.9. a távhő díjának elszámolására szolgáló hőmennyiségmérők helyének, azonosító adatainak megjelölését;

9.10. a felhasználási helyet ellátó hőközpont azonosító adatait, tulajdonosát, üzemeltetőjét, és abban az esetben, ha a felhasználási helyen használati melegvíz ellátás van, a melegvíz-készítéshez szükséges közműves ivóvíz rendelkezésre bocsátójának megnevezését és címét;

9.11. a felhasználási helyen lévő berendezések fenntartására vonatkozó kötelezettségeket;

9.12. a távhőszolgáltatás és a vételezés megkezdésének időpontját;

9.13. a fűtési célú szolgáltatás időtartamát, illetve megkezdésének és befejezésének feltételeit; az üzemvitel során a felhasználó és a szolgáltató együttműködésének szabályozását;

9.14. a távhő díját (díjszabást), hatósági ár esetében az erre történő utalást;

9.15. a Tszt. 44. § (1) bekezdése szerinti megállapodás esetén a díjfizetők nevét, címét, természetes személyazonosító adatait, a díj megosztásának a felhasználó által meghatározott módját, arányait;

9.16. az elszámolásra, a számlázásra és a díjfizetésre vonatkozó rendelkezéseket;

9.17. a távhőszolgáltató és a felhasználó szerződészegésének következményeit;

9.18. országos tüzelőanyag-hiány vagy környezetvédelmi ok esetén az önkormányzat rendeletében megállapított korlátozás mértékét;

9.19. a közüzemi szerződés hatálybalépésének és megszűnésének időpontját, a módosítás lehetőségét és feltételeit, a felmondási időt és a felmondás egyéb feltételeit.

10. Az egyedi közüzemi szerződésnek a 9. pontban foglaltakon kívül tartalmaznia kell még a következőket:

10.1. a hőhordozó közeg megnevezését, a távhőszolgáltató által biztosított legnagyobb hőteljesítményt és az éves hőmennyiséget, valamint a szolgáltatás egyéb mennyiségi és minőségi jellemzőit,

10.2. a felhasználó által visszaadandó hőhordozó közeg mennyiségi és minőségi jellemzőit,

10.3. a felhasználó üzemének jellegéből adódó, a távhőszolgáltató üzembiztonságát vagy más felhasználó vételezését esetleg zavaró vagy veszélyeztető hatások megszüntetésének módját,

10.4. a távhő vételezését korlátozó eszközökre, berendezésekre vonatkozó megállapodást,

10.5. a települési önkormányzat által jóváhagyott korlátozási sorrend szerinti besorolást.

11. Ha a közüzemi szerződés a Tszt. 37. § (5) bekezdése szerint a szolgáltatás igénybevételével létrejött, abban az esetben a távhővételezés tényét a felhasználó legkésőbb az igénybevétel megkezdését követő 30 napon belül a távhőszolgáltatónak írásban bejelenti. A bejelentési kötelezettség elmulasztása, vagy a határidő túllépése esetén a szabálytalan vételezés jogkövetkezményeit kell alkalmazni.

12.1. A felhasználónak joga van, a lekötött hőteljesítménynek is megfelelően, a hőellátás mértékét és egyéb jellemzőit, a fűtési célú hőellátás megkezdését, befejezését, a napok, napszakok szerinti változását a hőközpont üzemeltetőjének közreműködésével meghatározni, illetve szabályozni. Fűtési időszakon kívül a távhőszolgáltató a fűtési célú hőellátást abban az esetben biztosítja, ha az a 16.1. pont szerinti munkálatok elvégzését nem akadályozza. Az egy hőközpontból ellátott felhasználók az önálló szabályozás műszaki feltételeinek megteremtéséig [Tszt. 48. § (2) bekezdés] az előzőekről csak együttesen rendelkezhetnek. Egyéb megállapodás hiányában a távhőszolgáltató a fűtési célú hőellátást az üzletszabályzatában meghatározott időpontban, illetőleg feltételek megléte esetén kezdi meg és fejezi be.

12.2. Ha a felhasználó a hőhordozó közeg felhasználására is igényt tart, illetőleg, ha a távhő vételezése csak a hőhordozó közeg felhasználásával lehetséges, jogosult abból olyan mennyiséget felhasználni, amennyit a közüzemi szerződésben lekötött. Egyéb esetben a felhasználó a hőhordozó közegből nem vételezhet, illetőleg azt köteles a távhőszolgáltatónak a csatlakozási ponton a szerződésben előírt minőségben visszaadni.

12.3. Ha a felhasználó az igénybejelentésében nagyobb hőteljesítmény igényt jelentett be, mint amennyit a közüzemi szerződésében lekötött, és a csatlakozási díjat aszerint fizette meg, jogosult a bejelentett és a le nem kötött hőteljesítmény közötti különbözet erejéig a le nem kötött

hőteljesítményre vonatkozó igény fenntartására. Ha a felhasználó által le nem kötött és fenn nem tartott hőteljesítmény-igény különbözetre más felhasználó igényt tart, és az igényével arányos csatlakozási díjat a távhőszolgáltatónak megfizette, a távhőszolgáltató köteles az előző felhasználó részére a le nem kötött és általa fenn nem tartott hőteljesítmény-igény utáni csatlakozási díjat visszafizetni.

12.4. A felhasználó képviselőjének jogállását a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény, a lakásszövetkezetről rendelkező 2004. évi CXV. törvény, egyéb esetben a Ptk. 474–477. §-ai szabályozzák.

12.5. A felhasználó képviselője köteles a távhőszolgáltatónak átadott minden információt dokumentálni és a társasházi, illetve lakásszövetkezeti iratokkal együtt megőrizni.

Bekapcsolás

13.1. A felhasználói berendezések kivitelezője a bekapcsolás előtt köteles írásban nyilatkozni a kivitelezés megrendelője részére, hogy a felhasználói berendezéseket a műszaki és egyéb előírásokban foglaltaknak megfelelően készítette el. E nyilatkozat a bekapcsolási igény részét képezi.

13.2. A távhőszolgáltató a szolgáltatói berendezés üzembiztonsága, a vagyonsbiztonság, valamint az élet- és egészségvédelem érdekében a felhasználói berendezést felülvizsgálhatja. Ha azt állapítja meg, hogy a berendezés az életet, az egészséget, a vagyonsbiztonságot veszélyezteti, a bekapcsolást köteles megtagadni.

13.3. A felhasználó által létesített hőközpontban, továbbá az épületrészben az elszámolás alapjául szolgáló mérőeszközök beépítési helyét a műszaki előírásoknak megfelelően a felhasználó alakítja ki. Az elszámolás alapját képező mérőeszközöket a távhőszolgáltató szereli fel.

13.4. A mérőeszközök beszerzésének, hitelesítésének és felszerelésének költsége hőközponti mérés esetén a távhőszolgáltatót, épületrészenkénti mérésnél a felhasználót terheli. Épületrészenkénti mérés esetén a távhőszolgáltató a mérőeszközök beszerzésének, hitelesítésének és felszerelésének költségét a felhasználótól a mérő felszerelése előtt is igényelheti.

13.5. A felhasználó által létesített hőközponti, illetve épületrészenkénti mérés esetén a távhőszolgáltató a mérőeszköz felszerelését megtagadhatja, ha a mérőeszköz beépítési helyének kialakítása nem felel meg a műszaki előírásoknak. Ha a felhasználó a távhőszolgáltató felhívására nem gondoskodik a mérőeszköz beépítési helyének előírás szerinti kialakításáról és emiatt a mérő beépítése meghiúsul, a távhőszolgáltató köteles a mérőbeépítésre befizetett összeget a helyszíni kiszállás költségeivel csökkentve a felhasználónak visszafizetni.

Vételezés

14.1. A felhasználó magatartásával más felhasználó vételezését nem zavarhatja. Ha a távhőszolgáltató tudomására jut, hogy a felhasználó más felhasználó vételezését zavarja, vagy vételezésével veszélyhelyzetet teremtett, a felhasználót felszólítja a veszélyhelyzet, illetve a zavart okozó körülmény, magatartás megszüntetésére. A felhasználó az élet- és vagyonsbiztonságot veszélyeztető helyzetet azonnal, az egyéb zavaró körülményt a zavaró körülményről történő tudomásszerzéstől számított 8 napon belül köteles megszüntetni.

14.2. Ha a 14.1. pontban említett veszélyhelyzetet vagy zavaró körülményt a felhasználó a határidő lejártáig nem szünteti meg, a távhőszolgáltató jogosult a távhőszolgáltatást felfüggeszteni, és ezzel egyidőben azt az önkormányzat jegyzőjének jelenteni.

15.1. A távhőszolgáltató jogosult a felhasználó vételezését, a felhasználói berendezés állapotát a felhasználási helyen ellenőrizni. Az ellenőrzést az ingatlan tulajdonosának, illetőleg használójának személyes érdekei figyelembevételével – a veszélyhelyzet, vagy annak gyanúja esetét kivéve – munkanapokon, 8 és 20 óra között lehet elvégezni. Az ellenőrzést végző személyt az arra feljogosító, fényképes igazolvánnyal kell ellátni.

15.2. A 15.1. pontban meghatározott ellenőrzés, a szabálytalan vételezésre utaló körülmények vizsgálata, továbbá a Tszt. 51. § (3) bekezdés *a)* és *b)* pontjai szerinti távhőszolgáltatás felfüggesztésének érdekében a felhasználó, illetőleg a díjfizető köteles a távhőszolgáltató alkalmazottja számára a felhasználási helyre való bejutást lehetővé tenni.

16.1. A távhőszolgáltató és a felhasználó a tulajdonában lévő berendezés rendszeres karbantartását, tervezett javítását, felújítását a fűtési időszakon kívüli időszakban jogosult elvégezni. A távhőszolgáltató jogosult e célból a szolgáltatást a lehetséges legkisebb felhasználói körben és a legrövidebb időtartamban szüneteltetni. Eltérő megállapodás hiányában a szünetelés 8 napnál hosszabb nem lehet. A felek a munkálatokról legalább a munkálatok megkezdése előtt 8 nappal kötelesek egymást írásban értesíteni.

16.2. A 16.1. pont hatálya alá nem tartozó munkálatokat – meghibásodás kijavítása, veszélyhelyzet megszüntetése, üzembiztonság elhárítása – a felek, egymás egyidejű írásbeli értesítése mellett, a lehető legrövidebb idő alatt végzik el.

Mérés, díjszétosztás, díjfizetés

17.1. Az elszámolás alapjául szolgáló hőközponti hőmennyiségmérők és a hőközponti használati melegvízmérők, továbbá a Tszt. 43. § (4) bekezdése szerinti költségmegosztó mérőműszerek a távhőszolgáltató tulajdonát képezik, amelyek javításáról, időszakonkénti hitelesítéséről

ről, szükség szerinti cseréjéről (a továbbiakban: fenntartásáról) a távhőszolgáltató a saját költségén köteles gondoskodni.

17.2. Az épületrészekben felszerelt, az elszámolás alapjául szolgáló, távhőszolgáltatói tulajdonban lévő hőmennyiségmérők és használati melegvízmennyiség-mérők fenntartása és az ezzel kapcsolatos költségek viselése – eltérő megállapodás hiányában – a távhőszolgáltató kötelezettsége.

17.3. Az elszámolás alapjául szolgáló mérők leolvasása a távhőszolgáltató feladata. A mérők leolvasását és fenntartását a felhasználó köteles lehetővé tenni.

17.4. A távhőszolgáltató köteles tájékoztatni a felhasználót a Tszt. 6. § (2) bekezdés a) pontja alapján a hőmennyiségmérés meghatározott helyéről. A felhasználó jogosult ellenőrizni, hogy a mérőeszköz beépítésének helye megegyezik-e az önkormányzat rendeletében meghatározottakkal.

17.5. A távhőszolgáltató köteles biztosítani, hogy a felhasználó képviselője a hőmennyiségmérők időszakonkénti leolvasását ellenőrizze.

18.1. Az önkormányzat képviselő-testületének rendeletében előírt időponttól kezdődően a távhőszolgáltató a fűtési célú és a használati melegvíz-készítés céljára felhasznált hőmennyiséget – a 2.1.1.1. pontban szabályozott esetek kivételével – a 18.2–18.3. pontokban foglaltak szerint külön-külön határozza meg.

18.2. A felhasználók által fűtési célra elfogyasztott hőmennyiség meghatározása történhet:

18.2.1. a felhasználási helyet ellátó hőközpontban, hőfogadó állomáson beépített hiteles hőmennyiségmérőn történő méréssel, vagy

18.2.2. a Tszt. 43. § (5) bekezdésében szabályozott esetben a felhasználó által fűtési célra felhasznált hőmennyiség épületrészenkénti hiteles mérésével, vagy

18.2.3. a felhasználási helyet ellátó hőközpontban, hőfogadó állomáson a fűtési célra és a használati melegvíz-készítés céljára elfogyasztott, hiteles hőmennyiségmérővel mért összes hőmennyiség, valamint a használati melegvíz-készítés céljára elfogyasztott, a 18.3.1., vagy 18.3.3., vagy 18.3.4. pontjaiban szabályozott módon meghatározott hőmennyiség különbségeként.

18.3. A használati melegvíz-készítés céljára felhasznált hőmennyiség felhasználónkénti meghatározása történhet:

18.3.1. a használati melegvíz készítéséhez felhasznált hőmennyiségnek a felhasználót ellátó hőközpontban vagy hőfogadó állomáson beépített hiteles hőmennyiségmérőn történő mérésével, vagy

18.3.2. a fűtési célra és a használati melegvíz-készítés céljára felhasznált összes hőmennyiségnek és a fűtési célra felhasznált hőmennyiségnek a felhasználót ellátó hőközpontban vagy hőfogadó állomáson történő hiteles mérésével, amely esetben a használati melegvíz készítéséhez

elfogyasztott hőmennyiséget az előző két hőmennyiség különbözete adja, vagy

18.3.3. a felhasználók által elfogyasztott használati melegvíz mennyiségének hőközponti hiteles mérésével, amely esetben a használati melegvíz készítéséhez felhasznált hőmennyiséget a felhasználási helyet ellátó hőközpontban beépített hiteles vízmennyiség-mérőn mért használati melegvíz-mennyiség és az adott hőközpontban 1 m³ közműves ivóvíz felmelegítéséhez szükséges hőmennyiség szorzata adja, vagy

18.3.4. a felhasználó által felhasznált használati melegvíz mennyiségének épületrészenkénti hiteles mérésével, amennyiben a hiteles vízmennyiség-mérés az épület valamennyi épületrészeiben megvalósul. Ebben az esetben a használati melegvíz készítéséhez felhasznált hőmennyiséget az épületrészen beépített hiteles vízmennyiségmérőn mért használati melegvízmennyiség és a hőhordozó közeg egységnyi mennyiségének felmelegítéséhez szükséges hőmennyiség szorzata adja.

18.4. A használati melegvíz-készítés céljára felhasznált hőmennyiség 18.3. pont szerinti megállapításának, továbbá a 18.3.3. pontban szabályozott esetben a hőközpontban 1 m³ közműves ivóvíz felmelegítéséhez szükséges hőmennyiség, illetőleg a 18.3.4. pontban szabályozott esetben a távhőszolgáltatónál 1 m³ közműves ivóvíz felmelegítéséhez átlagosan szükséges hőmennyiség meghatározásának módját a települési önkormányzat képviselő-testületének a díjak megállapításáról és azok alkalmazási feltételekről szóló rendelete tartalmazza.

18.5. A távhőszolgáltató a 18.2–18.4. pontokban foglaltak alapján meghatározott fűtési célú és használati melegvíz-készítés céljára felhasznált hőmennyiség díját elkülönítve számlazza a települési önkormányzat képviselő-testületének a díjalkalmazási feltételekről szóló rendelete szerint. A szabályzat 18.3.4. pontja esetén a számlában fel kell tüntetni a használati melegvíz-készítés céljára felhasznált ivóvíz mennyiségét, ha az épületrészen a vízmennyiség hiteles mérése biztosított.

18.6. A 18.1–18.3. és 18.5. pontokban foglalt kötelezettség akkor terheli a távhőszolgáltatót, ha a felhasználó tulajdonában lévő felhasználói berendezés ezt lehetővé teszi, vagy a felhasználó a tulajdonában lévő felhasználói berendezés szükséges műszaki átalakítását biztosítja.

19.1. Hőközponti mérés esetén a távhőszolgáltató a szolgáltatás díját a közüzemi szerződés rendelkezéseinek megfelelően a felhasználó vagy a díjfizetők részére számlazza.

19.2. Abban az esetben, ha a felhasználó épületrészenkénti díjszétosztást igényel [Tszt. 44. § (1) bekezdés], a távhőszolgáltató köteles azt a felhasználó által megadott és meghatározott díjszétosztási arányoknak megfelelően végrehajtani. A díjszétosztási arányok megállapítása céljára a 19.4. pontban foglaltak szerint fűtési és költségmegosztó melegvíz mennyiségmérők is alkalmazhatók.

19.3. Ha az épületben felhasznált fűtési hőmennyiség és díjának épületrészenkénti, illetőleg lakásonkénti megosztása fűtési költségmegosztók alapján történik, a különböző fekvésű és elhelyezkedésű épületrészek hőveszteségkülönbségeiből adódó többletköltség mérséklése érdekében a felhasználó döntése alapján korrekciós tényezőt lehet alkalmazni. A felhasználó, illetőleg a tulajdonosok közössége dönthet úgy is, hogy az épületben elfogyasztott fűtési hőmennyiség és díjának egy meghatározott része légtérfogat arányosan, a fennmaradó része a költségmegosztók kiértékelése alapján kerüljön az épületrészek (lakások) között megosztásra.

19.4. A fűtésre és a használati melegvíz készítéséhez felhasznált hőmennyiség és annak díja épületrészenkénti (lakásonkénti) megosztása céljára szolgáló költségmegosztók alkalmazásának együttes, a felhasználó által biztosított feltételei a következők:

19.4.1. fűtési költségmegosztó ott alkalmazható, ahol

19.4.1.1. költségmegosztásban résztvevő épületrészekben a fűtőtestek hőleadása szabályozható,

19.4.1.2. egy épületen belül azonos gyártmányú, azonos típusú, egységes értékelési rendszerű fűtési költségmegosztót szereltek fel,

19.4.1.3. a költségmegosztók felszerelése a műszaki előírásoknak megfelelően történt,

19.4.1.4. a költségmegosztókat a felszerelést követően illetéktelen beavatkozás, leszerelés megakadályozása céljából zárjeggyel (plombával) látták el,

19.4.1.5. a költségmegosztók leolvasása, továbbá működőképességének és a zárjegy sértetlenségének ellenőrzése meghatározott rendszerességgel, de legalább évente egy alkalommal megtörténik;

19.4.2. költségmegosztó melegvíz mennyiségmérő ott alkalmazható, ahol

19.4.2.1. költségmegosztóként használt melegvíz-mennyiségmérőket a költségmegosztásban résztvevő épületrészek melegvíz kifolyó-csapjait megelőző vezeték-szakaszába beszerelték,

19.4.2.2. a költségmegosztók beszerelése a műszaki előírásoknak megfelelően történt,

19.4.2.3. a költségmegosztókat azonosító számmal és a felszerelését követően illetéktelen beavatkozás, leszerelés megakadályozása céljából zárjeggyel (plombával) látták el,

19.4.2.4. a költségmegosztók leolvasása, továbbá működőképességének és a zárjegy sértetlenségének ellenőrzése meghatározott rendszerességgel, de legalább évente egy alkalommal megtörténik.

19.5. A költségmegosztók fenntartása, adatainak leolvasása és azok alapján a díjszétosztási arányok meghatározása a felhasználó feladata.

19.6. A felhasználó képviselője a költségmegosztók adatainak kiértékeléséről és annak eredményéről – az eredmény-számítást is tartalmazó – kimutatást köteles a

díjfizető részére átadni. Az adatok leolvasását és a díjszétosztási arányok megállapítását a távhőszolgáltató – erre vonatkozó megállapodás esetén – külön díjazás ellenében átvállalhatja.

20.1. Épületrészenkénti mérés esetén a távhőszolgáltató az épületrész távhőellátásának díját az egyes felhasználóknak, valamint a díjfizetőknek számlázza.

20.2. A távhőszolgáltató épületrészenkénti mérés esetén – eltérő megállapodás hiányában – az átadott hőmennyiséget a hőközpontban vagy hőfogadó állomáson is mérheti. Ebben az esetben a hőközpontban mért hőmennyiség és az egyes felhasználók épületrészeiben mért hőmennyiségek összessége közötti különbséget tekintetében az épület tulajdonosi közössége minősül felhasználónak, amennyiben ez a különbség nem tartalmazza más, épületrészenkénti méréssel mért ingatlanrész felhasználását.

21.1. A felhasználó személyében bekövetkezett változást a régi és az új felhasználó írásban köteles a távhőszolgáltatónak a felhasználó személyében bekövetkezett változástól számított 15 napon belül bejelenteni. A távhőszolgáltató a bejelentést követő 15 napon belül köteles az új felhasználó részére a közüzemi szerződés megkötésére írásban ajánlatot tenni.

21.2. A díjfizető személyében bekövetkezett változást a régi és az új díjfizető – a felhasználó képviselőjének egyidejű értesítése mellett – írásban köteles a távhőszolgáltatónak a díjfizető személyében bekövetkezett változástól számított 15 napon belül bejelenteni.

21.3. A 21.1. és a 21.2. pontok szerinti bejelentésnek tartalmaznia kell az új felhasználó vagy a díjfizető személyének azonosításához szükséges adatokat a felhasználási hely, illetőleg az épületrész pontos megjelölését és a változás időpontját. A távhőszolgáltató jogosult a tulajdonváltás igazolására alkalmas okirat bemutatását igényelni. A számlázás módosítását az előbbi bejelentésben megjelölt időponttól, – ha a bejelentés az előírt határidőn túl történik – legkorábban a bejelentés beérkezése időpontjától lehet igényelni a távhőszolgáltatótól.

22.1. A távhőszolgáltató tulajdonában vagy fenntartásában lévő, az elszámolás alapját képező mérőeszköz mérésügyi megfelelőségét és a mérés technológiai helyének az önkormányzat rendeletében foglaltak szerinti megfelelőségét a felhasználó kérésére a távhőszolgáltató köteles a külön jogszabályban meghatározott szervvel megvizsgáltatni. Ha a mérőeszköz mérési hibája a mérésügyi előírásokban meghatározott mértéket túllépi vagy más ok miatt hiteles mérésre alkalmatlan, a mérő vizsgálatával felmerült minden költség és a mérőcsere költsége a távhőszolgáltatót terheli. Ha a vizsgálat szerint a mérő helyesen működik, illetőleg a megengedett hibahatárt nem lépi túl, az előző költségeket a távhőszolgáltató jogosult a felhasználóra áthárítani.

22.2. A felhasználó jogosult ellenőrző mérőt felszerelni, ez azonban a szolgáltatott távhő mennyiségének elszámolására nem alkalmazható.

23.1. Az elszámolási mérőeszköz meghibásodása esetén a meghibásodás időtartamára az előző év azonos időszakában mért mennyiség azonos szolgáltatási, illetve vételezési körülményekre korrigált mennyiségét kell az elszámolás alapjának tekinteni. Ilyen időszak hiányában a meghibásodás elhárítását követő, vagy a meghibásodás időpontját megelőző, legalább egy hónap hőfelhasználása képezi a korrekció alapját.

23.2. A Tszt. 43. § (4) bekezdése szerinti költségmegosztó mérőműszer meghibásodása esetén az egy hőközpontból ellátott felhasználók a hőközpontban mért hőmennyiség egymás közötti szétosztásáról megállapodhatnak. Megegyezés hiányában a távhőszolgáltató ezt a hőmennyiséget az előző év azonos időszakának a költségmegosztó mérőműszerek által meghatározott fogyasztási arányai szerint, ilyen időszak hiányában a felhasználási helyek légtérfogatának egymáshoz viszonyított arányában osztja szét a felhasználók között.

24. A társasházak, lakásfenntartó szövetkezetek szétválasza, az ingatlanok megosztása esetén a hőellátás és az átvett hőmennyiség felhasználónkénti szabályozását és mérését az érintett tulajdonosi közösségek saját költségükön valósíthatják meg.

25. Épületrész ellátására külön felhasználói hőközpontot, illetve felhasználói berendezéseket abban az esetben lehet létesíteni, ha ahhoz a tulajdonosi közösség hozzájárul, az érintett épületrész tulajdonosa az ahhoz szükséges átalakítás és az új berendezések létesítésének minden költségét viseli és a felhasználási helyre vonatkozó közüzemi szerződést a távhőszolgáltató és a felhasználó az átalakításnak megfelelően módosítja.

A felhasználók és a felhasználói érdekképviselők tájékoztatása

26.1. A távhőszolgáltató a közüzemi szerződésről, a díjszétosztás módjáról és az adott díjfizetőre vonatkozó díjszétosztási arányról köteles a díjfizetők részére tájékoztatást adni. Abban az esetben, ha a távhőszolgáltató a hőközpontban mért hőmennyiséget és annak díját a felhasználó képviselője által megadott arányok szerint osztotta szét, az ennek alapján számlázott díjat a távhőszolgáltató részére kell megfizetni. Az arányok megállapításával kapcsolatos díjfizetői kifogások rendezése a felhasználó feladata.

26.2. A Tszt. 11. §-ában, valamint az e szabályzatban meghatározott tájékoztatási kötelezettséget, valamint a számlázással kapcsolatos felvilágosítást a távhőszolgáltató az ügyfélszolgálati tevékenység keretében vagy – ahol a feltételek rendelkezésre állnak – elektronikus úton telje-

síti. A távhőszolgáltató az ügyfélszolgálat munkarendjét úgy köteles meghatározni, hogy az a felhasználók és díjfizetők részére legalább heti egy alkalommal a szokásos munkaidőn túl is elérhető legyen.

26.3. A távhőszolgáltató a rendelet 21. §-a szerinti honlapon, valamint a helyben szokásos módon köteles közzétenni:

26.3.1. az üzletszabályzatot;

26.3.2. az előző gazdálkodási év adatait, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvénynek megfelelő formában;

26.3.3. a távhőszolgáltató gazdálkodásával kapcsolatos, a távhőszolgáltatás hatósági árait befolyásoló, a cégbíróságnál elérhető vagy egyéb nyilvános, üzleti titkot nem képező információkat;

26.3.4. a távhőszolgáltató szolgáltatási területén elérhető, a távhőszolgáltatással kapcsolatos támogatások feltételeit, pályázatok adatait;

26.3.5. az illetékes fogyasztóvédelmi szervek és felhasználói társadalmi érdekképviselők elérhetőségét;

26.3.6. a felhasználói panaszok intézésével kapcsolatos információkat;

26.3.7. jelen rendelet 4. mellékletében meghatározott információkat, (az egyes táblázatokat a 4. mellékletben meghatározott módon).

26.4. A felhasználók, illetve díjfizetők részére kiállított számlán fel kell tüntetni a távhőszolgáltató honlapjának elérhetőségi adatait, továbbá annak a hőközpontnak a honlapon szereplő azonosító adatait, melynél lehetőség van a felhasználó által igényelt távhő teljesítmény befolyásolására.

A közüzemi szerződés felmondása

27.1. A közüzemi szerződés felmondását írásban kell közölni. A közüzemi szerződésnek a távhőszolgáltató által a Tszt. 49. § (2) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban meghatározott szerződésszegésen alapuló felmondása esetén a távhőszolgáltató értesíti a felhasználót, a díjfizetőt és a távhővel ellátott ingatlan tulajdonosát.

27.2. Eltérő megállapodás hiányában a felmondás kiterjed mind a fűtési célú hőszolgáltatás, mind a használati melegvíz célú szolgáltatás megszüntetésére.

27.3. Az általános közüzemi szerződésnek a 27.1. pont szerinti felmondása esetén – eltérő megállapodás hiányában – a távhőszolgáltató jogosult és köteles a felhasználási helyen lévő szolgáltatói berendezéseket, valamint a tulajdonát képező hőközpontot leszerelni, és az annak folytán megüresedő helyiséget, illetve helyiségeket az épülettulajdonos rendelkezésére bocsátani, kivéve, ha a szolgáltató a szolgáltatói berendezésekkel, illetőleg a hőközpontból más felhasználó távhőigényét továbbra is kielégíti.

4. melléklet a 157/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelethez

Gazdálkodásra vonatkozó gazdasági és műszaki információk¹

I. táblázat

Az előző két üzleti évben távhőszolgáltatással kapcsolatban elért, az eredmény-kimutatásban szereplő árbevételre és egyéb bevételekre vonatkozó információk (a felhasználóhoz legközelebb eső felhasználási mérő alapján):

Sor-szám	Megnevezés	Mértékegység	... év	... év
1.	A fűtési időszak átlaghőmérséklete	°C		
2.	Lakossági felhasználók számára értékesített fűtési célú hő	GJ		
3.	Lakossági felhasználók számára értékesített használati melegvíz felmelegítésére felhasznált hő	GJ		
5.	Egyéb felhasználók számára értékesített hő	GJ		
6.	Értékesített villamos energia mennyisége	MWh		
7.	Lakossági felhasználók legalacsonyabb éves fűtési hőfogyasztással rendelkező tizedének átlagos éves fajlagos fogyasztása	MJ/légm ³		
8.	Lakossági felhasználók legmagasabb éves fűtési hőfogyasztással rendelkező tizedének átlagos éves fajlagos fogyasztása	MJ/légm ³		
9.	Lakossági felhasználók számára kiszámlázott fűtési célú hő értékesítéséből származó fűtési alapidj	ezer Ft		
10.	Lakossági felhasználók számára kiszámlázott használati melegvíz alapidj	ezer Ft		
11.	Lakossági felhasználóktól származó, fűtési célra értékesített hő mennyiségétől függő árbevétel	ezer Ft		
12.	Lakossági felhasználóktól, használati melegvíz értékesítéséből származó, az értékesített hő mennyiségétől függő árbevétel, víz és csatornadíj nélkül	ezer Ft		
13.	Egyéb felhasználóktól, hő értékesítéséből származó, az értékesített hő mennyiségétől független árbevétel	ezer Ft		
14.	Egyéb felhasználóktól, hő értékesítéséből származó, az értékesített hő mennyiségétől függő árbevétel	ezer Ft		
15.	Villamosenergia-értékesítéséből származó árbevétel	ezer Ft		
16.	A távhőszolgáltató nevéen nyilvántartott, vízmérőn mért víz- és csatornadíjból származó árbevétel	ezer Ft		
17.	Központi költségvetésből származó állami támogatások	ezer Ft		
18.	Helyi önkormányzattól kapott támogatások	ezer Ft		
19.	Egyéb támogatások	ezer Ft		
20.	Egyéb árbevétel és egyéb bevétel	ezer Ft		
21.	Árbevétel és egyéb bevétel összesen	ezer Ft		

¹ Megjegyzés: az I–XI. jelű táblázatok honlapon történő közzététele kötelező, a VII–XI. jelű táblázatok esetében oly módon, hogy biztosítani kell a hőközpontoknál egyedi lekérdezés lehetőségét.

II. táblázat

Az előző két üzleti évben biztosított távhőszolgáltatás költségeire vonatkozó információk:

Sorszám		Mértékegység	... év	... év
1.	Felhasznált energia mennyisége összesen:	GJ		
1.1.	Saját tulajdonú berendezésekkel kapcsoltan termelt hő	GJ		
1.2.	Saját kazánokból származó hő	GJ		
1.3.	Egyéb forrásból származó saját termelésű hő (pl. geotermikus alapú)	GJ		
1.4.	Távhőszolgáltató által előállított hő mennyisége összesen	GJ		
1.5.	Távhőszolgáltató által vásárolt hő mennyisége összesen	GJ		
1.6.	Távhőszolgáltató által hőtermelésre felhasznált összes energiahordozó mennyisége	GJ		
1.6.1.	Felhasznált földgáz mennyisége	GJ		
1.6.2.	Felhasznált szénhidrogén mennyisége	GJ		
1.6.3.	Felhasznált megújuló energiaforrások mennyisége	GJ		
1.6.4.	Felhasznált egyéb energia mennyisége	GJ		
2.	Saját termelésű hő előállításának hőtermelésre eső költsége összesen:	ezer Ft		
2.1.	Felhasznált gáz teljesítmény díja	ezer Ft		
2.2.	Felhasznált gáz gázdíja	ezer Ft		
2.3.	Nem földgázüzelés esetén a felhasznált energiahordozó összes költsége	ezer Ft		
2.4.	Saját termelésű hő előállításának egyéb elszámolt költsége	ezer Ft		
2.5.	Saját termelésű hő előállításának költsége összesen	ezer Ft		
3.	Vásárolt hő költsége összesen:	ezer Ft		
3.1.	Vásárolt hő teljesítménydíja	ezer Ft		
3.2.	Vásárolt hő energiadíja	ezer Ft		
4.	Hálózat üzemeltetés energia költsége összesen:	ezer Ft		
4.1.	Hálózat üzemeltetéshez felhasznált villamos energia költsége	ezer Ft		
5.	A távhőszolgáltatás energián kívüli költségei összesen:	ezer Ft		
5.1.	Értékcsökkenés	ezer Ft		
5.2.	Bérek és járulékai	ezer Ft		
5.3.	Távhőszolgáltatást terhelő nem felosztott költségek	ezer Ft		
5.4.	Távhőszolgáltatást terhelő pénzügyi költségek	ezer Ft		
5.5.	Egyéb költségek	ezer Ft		

III. táblázat

Az előző két üzleti évi teljesítmény gazdálkodásra vonatkozó információk:

	Mértékegység	... év	... év
Lekötött földgáz teljesítmény	m_n^3/h		
Az adott évben maximálisan igénybe vett földgáz teljesítmény	m_n^3/h		
Maximális távhőteljesítmény igény	MW		

IV. táblázat

Önkormányzati tulajdonban levő távhőszolgáltatók esetén az előző két üzleti évben támogatott jogi személyek neve és a támogatás összege:

Szervezet neve	Mértékegység	... év	... év
	ezer Ft		
	ezer Ft		
	ezer Ft		

V. táblázat

Az előző két üzleti évben aktivált, a szolgáltató tulajdonában lévő beruházásokra vonatkozó információk:

	Mértékegység	... év	... év
Távhőtermelő létesítmények beruházásainak aktivált értéke	ezer Ft		
Felhasználói hőközpontok beruházásainak aktivált értéke	ezer Ft		
Szolgáltatói hőközpontok beruházásainak aktivált értéke	ezer Ft		
Termelői hőközpont beruházások aktivált értéke	ezer Ft		
Aktivált beruházások keretében beszerzett hőközpontok száma	db		
Távvezeték beruházások aktivált értéke	ezer Ft		
Egyéb beruházások aktivált értéke	ezer Ft		
Beruházások aktivált értéke összesen	ezer Ft		

VI. táblázat

Az előző üzleti év végére vonatkozó információk:

	Mértékegység	.... év
A távhőszolgáltatási tevékenységhez kapcsolódó foglalkoztatott létszám	fő	
Az általános közüzemi szerződés keretében ellátott lakossági díjfizetők száma	db	
Ebből a költségosztás alapján elszámoló lakossági díjfizetők száma	db	
Az ellátott nem lakossági felhasználók száma	db	
Az üzemeltetett távhővezetékek hossza	km	
Felhasználói hőközponttal nem rendelkező épületek száma	db	
Felhasználói hőközponttal nem rendelkező épületekben levő lakossági díjfizetők száma	db	

VII. táblázat

Távhőszolgáltató érdekeltségei más társaságokban:

Cégnév	Fő tevékenység	Tulajdoni arány	Előző évi árbevétel

VIII. táblázat

Az előző év végén hőközpontokban lekötött teljesítmény és költsége:

	Elszámolási mérés helyét jelentő hőközpontok azonosító jele	Hőközponti mérés alapján elszámolt díjfizetők száma (db)	Egycsöves átfolyós fűtési rendszerű díjfizetők száma (db)	Lekötött teljesítmény (MW)	Fűtött légtérfogat (m ³)	Éves alapidj (ezer Ft)
Összesen	–					

IX. táblázat

Az előző év végén az elszámolási mérések helyét jelentő hőközpontokban lekötött teljesítmény és költsége:

	Hőközpont egyéni azonosító jele	Hőközponti mérés alapján elszámolt díjfizetők száma	Egycsöves átfolyós fűtési rendszerű díjfizetők száma	Lekötött teljesítmény (MW)*	Fűtött légtérfogat (m ³)*	Éves alapidj (ezer Ft)
Összesen	–					

* Erre vonatkozó szerződés esetén.

X. táblázat

Az előző évben az elszámolási mérések helyét jelentő hőközpontokban elszámolt fogyasztás:

	Hőközpont egyéni azonosító jele	Teljes elszámolt hő felhasználás (GJ)	Elszámolt fűtési célú hő felhasználás (GJ)	Fűtéshez felhasznált 1 léghőmérő átlagos hőmennyiség (MJ/léghőmérő/év)	Fűtési költségosztó (vagy mérő) alapján elszámolt díjfizetők száma (db)	Melegvíz költségosztó (vagy mérő) alapján elszámolt díjfizetők száma (db)
Összesen	–					

XI. táblázat

Az előző évben az elszámolási mérések helyét jelentő hőközpontokban elszámolt fogyasztás költsége:

	Hőközpont egyéni azonosító jele	Fűtési napok száma (db)*	Felhasználó által igényelt épület hőmérséklet	Díjfizetők fogyasztás mértéke alapján fizetett teljes költsége (ezer Ft)	Egy díjfizető átlagos, fogyasztás mértékétől függő költsége (ezer Ft)	Egy díjfizető átlagos állandó költsége (ezer Ft)
Összesen	–	–	–			

* Felhasználó igénye szerint, vagy általános szabályok szerint meghatározott külső hőmérséklet alapján végzett fűtési szolgáltatás napjainak száma.

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 72/2005. (VIII. 15.) FVM rendelete

a Magyar Élelmiszerkönyv közösségi előírások átvételét megvalósító kötelező előírásairól szóló 56/2004. (IV. 24.) FVM rendelet módosításáról

Az élelmiszerekről szóló 2003. évi LXXXII. törvény 20. §-ának (5) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján – a gazdasági és közlekedési miniszterrel, valamint az egészségügyi miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A Magyar Élelmiszerkönyv közösségi előírások átvételét megvalósító kötelező előírásairól szóló 56/2004. (IV. 24.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) melléklete az e rendelet *mellékletében* foglaltak szerint módosul.

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. A Magyar Élelmiszerkönyvnek az e rendelet mellékletében felsorolt előírásait az abban megjelölt határidőktől kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az R. mellékletének 3. sora és az 1–2–18/1993 A Veszélyelemzés, Kritikus Szabályozási Pontok (HACCP) rendszerének alkalmazása előírás, valamint

b) az R. mellékletének 37. sora és az 1–3–92/1 A gyorsfagyasztott élelmiszerek szállítási és raktározási, tárolási hőmérsékletének ellenőrzése előírás hatályát veszti.

3. §

Ez a rendelet a következő irányelveknek való megfelelést szolgálja:

a) a Bizottság 2005/4/EK irányelve (2005. január 19.) az élelmiszerek ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek meghatározásáról szóló, 2001/22/EK irányelv módosításáról,

b) a Bizottság 2005/5/EK irányelve (2005. január 26.) a 2002/26/EK irányelvnek egyes élelmiszerek ochratoxin-A-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek tekintetében történő módosításáról,

c) a Bizottság 2005/10/EK irányelve (2005. február 4.) az élelmiszerek benzo(a)pirén-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról,

d) a Bizottság 2005/31/EK irányelve (2005. április 29.) a 84/500/EGK tanácsi irányelvnek az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő kerámiatárgyakra vonatkozó megfelelőségi nyilatkozat és azok vizsgálati módszerének teljesítményjellemzői tekintetében történő módosításáról.

Gráf József s. k.,

földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Melléklet a 72/2005. (VIII. 15.) FVM rendelethez

1. Az R. mellékletének 12., 57. és 58. sora helyébe a következő szövegrész lép:

[Sor-szám]	Magyar Élelmiszer-könyv előírás jele	Magyar Élelmiszerkönyv előírás címe	Irányadó közösségi előírás száma	Kötelező alkalmazás időpontja]
„12.	1–2–84/500	Az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő kerámiatárgyak (2. kiadás)	A Tanács 84/500/EGK irányelve, valamint az ezt módosító, a Bizottság 2005/31/EK irányelve	2006. május 20.
57.	3–1–2001/22	Mintavételi és vizsgálati módszerek az élelmiszerekben található ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD-tartalom hatósági ellenőrzésére (2. kiadás)	A Bizottság 2001/22/EK irányelve, valamint az ezt módosító, a Bizottság 2005/4/EK irányelve	2006. január 1.
58.	3–1–2002/26	Élelmiszerek ochratoxin-A-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek (3. kiadás)	A Bizottság 2002/26/EK irányelve, valamint az ezt módosító, a Bizottság 2004/43/EK és 2005/5/EK irányelvei	2006. január 1.”

2. Az R. melléklete a következő 63. sorral egészül ki:

[Sor-szám]	Magyar Élelmiszer-könyv előírás jele	Magyar Élelmiszerkönyv előírás címe	Irányadó közösségi előírás száma	Kötelező alkalmazás időpontja]
„63.	3–1–2005/10	Élelmiszerek benzo[a]pirén tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek (1. kiadás)	A Bizottság 2005/10/EK irányelve	2006. január 1.”

MAGYAR ÉLELMISZERKÖNYV (Codex Alimentarius Hungaricus)

Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény

1–2–84/500 számú előírás (2. kiadás)

Az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő kerámiatárgyak

1. §

(1) Ez az előírás olyan kerámiatárgyak esetleges ólom és kadmium kioldhatóságára vonatkozik, amelyek kész állapotban élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülnek, vagy amelyek élelmiszerekkel érintkeznek és e célra készültek.

(2) Ezen előírás értelmében a kerámiatárgyak általában nagy agyag- vagy szilikáttartalmú szerves anyagok keverékéből, esetleg kis mennyiségű szerves anyag hozzáadásával előállított tárgyak. A keveréket az előállítás során formázzák, majd kiégetik. E tárgyak lehetnek mázasak, zománcozottak, illetve festettek.

2. §

(1) A kerámiatárgyakból kioldódó ólom és kadmium mennyisége nem haladhatja meg az e §-ban megállapított határértékeket.

(2) A kerámiatárgyak ólom és kadmium kioldódását az 1. számú mellékletben meghatározott általános feltételek betartásával a 2. számú mellékletben leírt vizsgálati módszerrel kell meghatározni.

(3) Ha a kerámiatárgy egy kerámiafedéllel ellátott edény, az ólomra, illetve kadmiumra vonatkozó maximális határérték (mg/dm² vagy mg/liter) az edényre vonatkozó határértéknek felel meg. Az edényt és a fedél belső felületét azonos körülmények között, külön-külön kell megvizsgálni. Az így kapott két ólom-, illetve kadmium-kioldódási értéket csak az edény felületéhez vagy térfogatához kell megfelelően viszonyítani.

(4) Egy kerámiatárgy akkor felel meg ezen előírás követelményeinek, ha az 1. és 2. számú mellékletben megállapított feltételek mellett elvégzett vizsgálatok során a belőle kivont ólom, illetve kadmium mennyisége nem haladja meg az alábbi határértékeket:

Edény kategória	Pb	Cd
– 1. kategória: Lapos edény	0,8 mg/dm ²	0,07 mg/dm ²
Nem megtölthető tárgyak, valamint olyan megtölthető tárgyak, amelyek belső mélysége a legalsó ponttól a felső perem vízszintes síkjáig legfeljebb 25 mm		
– 2. kategória: Öblös edény	4,0 mg/l	0,3 mg/l
Az összes egyéb megtölthető tárgy		
– 3. kategória: Főzőedények	1,5 mg/l	0,1 mg/l
Három liternél nagyobb térfogatú csomagoló- és tárolóedények		

(5) Amennyiben egy kerámiatárgy a fenti mennyiségeket legfeljebb 50%-kal haladja meg, akkor úgy kell tekinteni, hogy a tétel megfelel ezen előírás követelményeinek, ha legalább három másik ugyanolyan alakú, méretű, díszítésű és ugyanolyan mázzal bevont – az 1. és a 2. számú mellékletben megállapított feltételek mellett megvizsgált – tárgyból kioldódott ólom, illetve kadmium átlagos mennyisége nem haladja meg a meghatározott határértékeket, és eközben egyik edény esetében sem lépi túl e határértékeket 50%-nál nagyobb mértékben.

3. §

(1) Az élelmiszerekkel érintkezésbe még nem került kerámiatárgyakat forgalomba hozataluk különböző szakaszaiban – a kiskereskedelmet beleértve és azzal bezárólag – az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. október 27-i 1935/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1935/2004/EK rendelet) 16. cikkének megfelelően írásbeli nyilatkozattal kell ellátni. Ezt a nyilatkozatot a kerámiatárgy gyártójának vagy az Európai Unióban székhellyel rendelkező eladónak kell kiállítania, és tartalmaznia kell az ezen előírás 3. számú mellékletében meghatározott adatokat.

(2) A gyártónak vagy az Európai Unióba importálónak az ellenőrző hatóságok kérésére rendelkezésre kell bocsátania a megfelelő dokumentációt annak igazolására, hogy a kerámiatárgyak megfelelnek az ólom és kadmium kioldódás 2. §-ban meghatározott határértékének. A dokumentációnak tartalmaznia kell az elvégzett vizsgálat eredményeit, a vizsgálat körülményeit, valamint a vizsgálatot elvégző laboratórium nevét és címét.

4. §

(1) Ez az előírás 2006. május 20-án lép hatályba, ezzel egyidejűleg az 1–2–84/500 számú előírás 1. kiadása hatályát veszti.

(2) Az 1–2–84/500 számú előírás 1. kiadásának megfelelő, de ezen előírás rendelkezéseinek meg nem felelő kerámiatárgyak 2007. május 19-ig gyárthatóak és hozhatóak be az Európai Unió területére.

5. §

Ez az előírás az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő kerámiatárgyakra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1984. október 15-i 84/500/EGK tanácsi irányelvnek, valamint az azt módosító, 2005. április 29-i 2005/31/EK bizottsági irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1. számú melléklet az 1–2–84/500 számú előíráshoz

Alapszabályok az ólom és kadmium kioldódás meghatározására

1. Vizsgáló oldat (szimuláló oldószer)

4%-os (V/V) ecetsav frissen készített vizes oldata.

2. Vizsgálati körülmények

2.1. A vizsgálatot 22 ± 2 °C hőmérsékleten $24 \pm 0,5$ órás időtartamon keresztül kell végezni.

2.2. Ha csupán az ólom kioldódást kell meghatározni, akkor a vizsgálandó tárgyat egy alkalmas anyaggal lefedjük, és a laboratóriumban szokásos megvilágítási feltételek mellett tartjuk.

Ha a kadmium- és ólom vagy a kadmium kioldódást kell meghatározni, akkor a mintát úgy kell lefedni, hogy a vizsgálandó felület teljes sötétségben maradjon.

3. Megtöltés

3.1. Megtölthető edények

Az edényt 4%-os ecetsavval legfeljebb 1 mm-rel a túlfolyási pont alatti szintig kell megtölteni. A lapos vagy enyhe lejtésű peremmel rendelkező edényeknél a folyadékszint és a túlfolyási pont közötti távolság legfeljebb 6 mm lehet, a ferde szegély mentén mérve.

3.2. Nem megtölthető edények

A tárgyaknak azt a felületét, amelynek nem az a rendeltetése, hogy élelmiszerekkel érintkezzen, megfelelő védőréteggel kell ellátni, amely ellenáll a 4%-os ecetsavnak. Azután a tárgyat olyan módon kell belemeríteni egy meghatározott mennyiségű ecetsavat tartalmazó tartályba, hogy a tárgy felületének az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő részét teljesen lepje el a vizsgáló oldat.

4. A felület meghatározása

Az 1. kategóriába tartozó tárgyak felülete azonos a 3. pontban leírt töltési körülmények betartásával betöltött folyadék szabad felülete által alkotott meniszkuszfelülettel.

2. számú melléklet az 1–2–84/500 számú előíráshoz

Vizsgálati módszerek az ólom és kadmium kioldódás meghatározására

1. Cél és alkalmazási terület

A módszerrel meghatározható az egyedi ólom, illetve kadmium kioldódás.

2. Alapelv

Az egyedi ólom, illetve kadmium kioldódás meghatározását olyan műszeres vizsgálati módszerrel kell elvégezni, amely elegendő tesz a 4. pontban megállapított teljesítményjellemzőknek.

3. Reagensok

Ahol nincs külön megjelölve, minden reagensnek analitikai minőségűnek kell lennie. Vízzel mindig desztillált vizet vagy ezzel megegyező minőségű vizet kell érteni.

3.1. 4%-os (V/V) ecetsav vizes oldata

40 ml jégcetet oldjunk fel vízben, majd töltsük fel 1000 ml-re.

3.2. Törzsoldatok

Olyan összehasonlító oldatokat kell készíteni, amelyek 4%-os ecetsavban (3.1.) 1000 mg ólmot, illetve legalább 500 mg kadmiumot tartalmaznak literenként.

4. A műszeres vizsgálati módszer teljesítményjellemzői

4.1. Az ólomra és kadmiumra vonatkozó kimutathatósági határ legfeljebb:

- 0,1 mg/liter, ólom esetében,
- 0,01 mg/liter, kadmium esetében.

A kimutathatósági határ az elem azon koncentrációja 4%-os ecetsavoldatban a 3.1. pontban foglaltak szerint, ami a készülék háttérzajának kétszeresével egyenlő jelet ad.

4.2. Az ólomra és kadmiumra vonatkozó meghatározási határ legfeljebb:

- 0,2 mg/liter, ólom esetében,
- 0,02 mg/liter, kadmium esetében.

4.3. Visszanyerés

A 3.1. pontban hivatkozottak szerinti 4%-os ecetsavoldathoz hozzáadott ólom és kadmium visszanyerésének a hozzáadott mennyiség 80–120%-ának kell lennie.

4.4. Különleges előírások

A használt műszeres vizsgálati módszernek mátrix- és spektrális interferenciáktól mentesnek kell lennie.

5. Módszer

5.1. A minta előkészítése

A mintának tisztának, zsírtól és a vizsgálatot befolyásoló egyéb anyagoktól mentesnek kell lennie. Mossuk le a mintát folyékony háztartási mosószerrel 40 °C körüli hőmérsékleten. Öblítsük le a mintát először csapvízzel, majd desztillált vízzel vagy ezzel azonos minőségű vízzel. Csurgassuk le és szárítsuk meg, hogy ne legyen foltos. Megtisztítás után ne érintjük a vizsgálandó felülethez.

5.2. Az ólom, illetve kadmium meghatározása

- Az így előkészített mintát az 1. számú mellékletben megállapított feltételek szerint vizsgáljuk meg.
- Az ólom, illetve kadmium meghatározására szolgáló kísérleti oldat kivétele előtt az oldat mintatartalmát olyan megfelelő módszerrel homogenizáljuk, amellyel elkerüljük az oldatvesztést és a vizsgálandó felület felhorzsolását.
- Végezzünk vakpróbát a mérési sorozatokhoz használt reagensekkel.
- Megfelelő körülmények között végezzük el az ólom-, illetve kadmiumtartalom meghatározását.

3. számú melléklet az 1–2–84/500 számú előíráshoz

Megfelelőségi nyilatkozat

A 3. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozat a következőket tartalmazza:

1. a kész kerámiatárgyat gyártó vállalat és az importáló neve és címe,
2. a kerámiatárgy megnevezése,
3. a nyilatkozat dátuma,
4. igazolás arról, hogy a kerámiatárgy megfelel ezen előírás és az 1935/2004/EK rendelet vonatkozó követelményeinek.

Az írásbeli nyilatkozatnak lehetővé kell tennie azoknak a tárgyaknak a könnyű azonosítását, amelyekre kiállították, és meg kell újítani a nyilatkozatot, amennyiben a gyártásban történt alapvető változások az ólom és kadmium kioldódást is megváltoztatják.

MAGYAR ÉLELMISZERKÖNYV (Codex Alimentarius Hungaricus)

Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény

3–1–2001/22 számú előírás

(2. kiadás)

Mintavételi és vizsgálati módszerek az élelmiszerekben található ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD-tartalom hatósági ellenőrzésére

1. §

(1) Az élelmiszerek ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD (3-monoklór-propán-1,2-diol)-tartalmának hatósági ellenőrzéséhez a mintát ennek az előírásnak az *1. számú mellékletében* meghatározott módszer szerint kell venni.

(2) Az élelmiszerek ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD-tartalmának hatósági ellenőrzéséhez használt mintavételi és vizsgálati módszerek feleljenek meg ezen előírás *2. számú melléklete* szerinti követelményeknek.

2. §

Ez az előírás 2006. január 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg a 3–1–2001/22 számú előírás 1. kiadása hatályát veszti.

3. §

Ez az előírás az élelmiszerek ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek meghatározásáról szóló, 2001. március 8-i 2001/22/EK bizottsági irányelvnek, valamint az azt módosító, 2005. január 19-i 2005/4/EK bizottsági irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1. számú melléklet a 3–1–2001/22 számú előíráshoz

Mintavételi módszerek egyes élelmiszerek ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD-tartalmának hatósági ellenőrzéséhez

1. Cél és alkalmazási terület

Az élelmiszerek ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD (3-monoklór-propán-1,2-diol)-mennyiségének hatósági ellenőrzésére szánt mintákat a következőkben ismertetett módszereknek megfelelően kell venni. Az így kapott átlagmintákat úgy kell tekinteni, hogy azokat a tételeket vagy altételeket reprezentálják, amelyekből származnak. Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok legmagasabb értékének meghatározásáról szóló, 2001. március 8-i 466/2001/EK bizottsági rendeletben (a továbbiakban: 466/2001/EK rendelet) megállapított határértékeknek való megfelelést a laboratóriumi mintákból meghatározott mennyiségek alapján kell megállapítani.

2. Fogalommeghatározások

Tétel:	Egy időben szállított, azonosítható mennyiségű élelmiszer, amely hivatalos személy által meghatározott, olyan közös jellemzőkkel rendelkezik, mint származás, fajta, csomagolás-típus, csomagoló, feladó vagy jelölés. Hal esetében a méret is szempont.
Altétel:	Egy nagyobb tételnek az a kijelölt része, amelyből a mintát veszik. Mindegyik altételnek fizikailag különállónak és azonosíthatónak kell lennie.
Egyedi minta:	A tétel vagy altétel egy bizonyos helyéről vett minta.

Átlagminta:	A tételből vagy altételből vett egyedi minták egyesítésével és összekeverésével kapott minta.
Laboratóriumi minta:	A laboratóriumnak szánt minta.

3. Általános rendelkezések

3.1. Mintavevők

A mintavételt arra felhatalmazott, képzett személynek kell végeznie.

3.2. Mintavételre kijelölt anyag

A vizsgálatra kerülő minden egyes tételből külön-külön kell mintát venni.

3.3. Óvintézkedések

A mintavétel és a laboratóriumi minta-előkészítés során kellő óvatossággal kell eljárni, hogy elkerüljük a mintában lévő ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD-tartalom megváltozását, továbbá az analitikai meghatározásra gyakorolt káros hatásokat vagy azokat a hatásokat, amelyek miatt az átlagminta már nem lesz többé reprezentatív.

3.4. Egyedi minták

Az egyedi mintákat a tétel vagy altétel teljes egészéből, különböző helyekről kell venni. Az ettől az eljárástól való eltérést a 3.8. pont szerinti jegyzőkönyvben rögzíteni kell.

3.5. Az átlagminta elkészítése

Az átlagminta az egyedi minták egyesítésével készül. Tömegének legalább 1 kg-nak kell lennie, kivéve, ha a gyakorlatban ez nem valósítható meg, vagy nem célszerű, például amikor egyedileg csomagolt mintákat kell venni.

3.6. Laboratóriumi minták

A döntéshozatal és szankcionálás alapját képező laboratóriumi mintákat (hatósági analitikai minta, ellenminta, döntő minta) a homogenizált átlagmintából kell venni, ha ez nem ellentétes más, a mintavételre vonatkozó előírással. A szankcionálás alapját képező laboratóriumi minták mennyiségének elegendőnek kell lennie legalább két párhuzamos vizsgálatra.

3.7. A minták csomagolása és szállítása

Mindegyik átlagmintát, illetve laboratóriumi mintát olyan tiszta, semleges tartóedénybe kell helyezni, amely megfelelő védelmet biztosít a szennyeződések, a tartóedény belső falán bekövetkező abszorpció által okozott veszteségek és a szállítás során fellépő sérülések ellen. Minden óvintézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy elkerüljük az átlagminták, illetve a laboratóriumi minták összetételének megváltozását a szállítás és a tárolás során.

3.8. A minták lezárása és jelölése

Minden egyes hatósági mintát a mintavétel helyszínén a vonatkozó előírásoknak megfelelően le kell zárni, és azonosító jelzéssel kell ellátni. Minden mintavételről jegyzőkönyvet kell felvenni, amely lehetővé teszi minden egyes tétel kétséget kizáró azonosítását, rögzíti a mintavétel időpontját és helyét, valamint megad olyan további információt, amely a vizsgáló számára érdekes lehet.

4. Mintavételi terv

A mintát ideális esetben azon a ponton kell venni, ahol a termék belép az élelmiszerláncba, és az önálló tétel azonosíthatóvá válik. A mintavételi módszernek biztosítania kell, hogy az átlagminta reprezentálja az ellenőrizendő tételt.

4.1. Az egyedi minták száma

Folyékony termékek esetén, ahol a kérdéses szennyező anyag eloszlása egy adott tételen belül homogénnek tekinthető, elegendő tételenként egy egyedi mintát venni, amely egyedül alkotja az átlagmintát. A tételszámot fel kell tüntetni. A hidrolizált növényi fehérjét vagy szójaszószt tartalmazó folyékony termékeket az egyedi minta vétele előtt jól fel kell rázni, vagy megfelelő eszközzel homogenizálni kell.

A többi termék esetében az egy tételből legalább kiveendő egyedi minták számát az 1. táblázat adja meg. Az egyedi minták tömegének azonosnak kell lennie. Az ettől az eljárástól való eltérést a 3.8. pont szerinti jegyzőkönyvben rögzíteni kell.

1. táblázat: Az egy tételből legalább kiveendő egyedi minták száma

A tétel tömege (kg)	A tételből legalább kiveendő egyedi minták száma
<50	3
50–500	5
>500	10

Ha a tétel több csomagolási egységből áll, akkor az átlagmintához kiveendő csomagolási egységek számát a 2. táblázat adja meg.

2. táblázat: Az átlagmintához kiveendő csomagolási egységek (egyedi minták) száma, ha a tétel több csomagolási egységből áll

A tételben lévő csomagolási egységek száma	A tételből kiveendő csomagolási egységek száma
1–25	1 csomagolási egység
26–100	kb. 5%, de legalább 2 csomagolási egység
>100	kb. 5%, de legfeljebb 10 csomagolási egység

5. A tétel vagy az altétel követelményeknek való megfelelése

Az ellenőrző laboratóriumnak a hatósági laboratóriumi mintából legalább két független vizsgálatot kell végeznie, és ki kell számítani a vizsgálati eredmények átlagát.

A tétel megfelelő, ha az átlag – figyelembe véve a kiterjesztett mérési bizonytalanságot és a visszanyerési korrekciót ⁽¹⁾ – nem haladja meg a 466/2001/EK rendeletben leírt felső határértéket.

A tétel nem megfelelő, ha az átlag – figyelembe véve a kiterjesztett mérési bizonytalanságot és a visszanyerési korrekciót – egyértelműen meghaladja a megadott felső határértéket.

Ezek az értelmezési szabályok a hatósági ellenőrzés céljára vett minták vizsgálata során kapott eredményekre alkalmazandóak.

2. számú melléklet a 3–1–2001/22 számú előíráshoz

Minta-előkészítés és egyes élelmiszerek ólom-, kadmium-, higany- és 3-MCPD-tartalmának hatósági ellenőrzésére alkalmazott vizsgálati módszerekkel szemben támasztott követelmények

1. Bevezetés

Alapvető követelmény, hogy reprezentatív és homogén laboratóriumi mintával rendelkezünk, és ne kerüljön a mintába másodlagos szennyeződés.

2. Specifikus minta-előkészítési eljárás ólom, kadmium és higany esetében

Számos megfelelő specifikus minta-előkészítési eljárás létezik, amely alkalmazható a vizsgálandó termékek esetében. A CEN „Élelmiszerek. Nyomelemek meghatározása. Teljesítőképességi követelmények és általános megfontolások” szabványban leírt eljárások megfelelőeknek bizonyultak ⁽²⁾, de egyéb eljárások is ugyanolyan megfelelőek lehetnek.

A következő szempontokat kell figyelembe venni bármelyik eljárás alkalmazása esetében:

- kéthéjű puhatestűek, rákfélék és kis halak: ha szokás szerint egészben fogyasztják ezeket, akkor a belső részek is hozzátartoznak a vizsgálandó anyaghoz,
- zöldségek: csak az ehető részüket kell megvizsgálni, figyelembe véve a 466/2001/EK rendelet követelményeit.

3. A laboratórium által alkalmazandó vizsgálati módszer és a laboratóriumi ellenőrzési követelmények

3.1. Fogalom meghatározások

- r = ismételhetőség, az az érték, amelynél az ismételhetőség feltételeinek (vagyis azonos minta, azonos vizsgáló, azonos eszközök, azonos laboratórium, rövid időbeli különbség a két vizsgálat között) megfelelően kapott két egyedi vizsgálati eredmény közötti abszolút különbség adott valószínűség-

gel (általában 95%) kisebb lesz;

$$r = 2,8 \times s_r$$

- s_r = az ismételhetőség feltételeinek megfelelően kapott eredményekből számított szórás;
- RSD_r = relatív szórás, amelyet az ismételhetőség feltételeinek megfelelően kapott eredményekből számítottunk ki $[(s_r/x_{\text{ait}}) \times 100]$, ahol x_{ait} az összes laboratórium és minta mérési eredményének átlaga;
- R = reprodukálhatóság, az az érték, amelynél a reprodukálhatóság feltételeinek (vagyis azonos minta, azonos szabványos vizsgálati módszert alkalmazó különböző laboratórium és különböző vizsgáló) megfelelően kapott egyedi vizsgálati eredmények közötti abszolút különbség adott valószínűséggel (általában 95%) kisebb lesz;
- $$R = 2,8 \times s_R$$
- s_R = a reprodukálhatóság feltételeinek megfelelően kapott eredményekből számított szórás;
- RSD_R = a reprodukálhatóság feltételeinek megfelelően kapott eredményekből számított relatív szórás $[(s_R/x_{\text{ait}}) \times 100]$;
- $HORRAT_r$ = az észlelt RSD_r érték osztva az $r = 0,66R$ közelítést alkalmazó Horwitz-egyenlettel becsült RSD_r értékkel;
- $HORRAT_R$ = az észlelt RSD_R érték osztva a Horwitz-egyenlettel ^(b) számított RSD_r értékkel.

3.2. Általános követelmények

Az élelmiszer-ellenőrzés céljára használt módszernek, amikor csak lehetséges, meg kell felelnie a hatósági élelmiszer-ellenőrzésre vonatkozó hatályos jogszabályi előírásoknak.

Borok ólomtartalmának vizsgálatára a borokra vonatkozó hatályos jogszabályok szerinti módszereket kell alkalmazni.

3.3. Különleges követelmények

3.3.1. Ólom-, kadmium- és higanyvizsgálatok

Az ólom-, kadmium- és a higanytartalom meghatározására nincsenek előírva különleges módszerek. A laboratóriumoknak olyan validált módszert kell alkalmazni, amely megfelel a 3. táblázat szerinti teljesítőképességi követelményeknek. Ha lehetséges, a körvizsgálattal végzett validáláskor a vizsgálati anyagok mellett tanúsított referenciaanyagot is vizsgálniuk kell a résztvevőknek.

3. táblázat: Az ólom, kadmium és higany vizsgálati módszereinek teljesítményjellemező követelményei

Jellemző	Érték/megjegyzés
Alkalmazhatóság	A 466/2001/EK rendeletben megadott élelmiszerek
Kimutatási határ	Ne legyen nagyobb, mint a 466/2001/EK rendeletben előírt érték tizedrésze, kivéve, ha az ólomra előírt érték kisebb, mint 0,1 mg/kg, ez esetben ne legyen nagyobb, mint az előírt érték egyötöde.
Meghatározási határ	Ne legyen nagyobb, mint a 466/2001/EK rendeletben előírt érték ötödrésze, kivéve, ha az ólomra előírt érték kisebb, mint 0,1 mg/kg, ez esetben ne legyen nagyobb, mint az előírt érték kétötöde.
Precizitás	1,5-nél kisebb $HORRAT_r$ vagy $HORRAT_R$ értékek a validáló körvizsgálatban.
Visszanyerés	80–120% (ahogyan az a körvizsgálatban meg van adva).
Specifikusság	Mentes a mátrix által okozott vagy spektrális zavaró hatásoktól.

3.3.2. 3-MCPD-vizsgálat

A 3-MCPD-tartalom meghatározására nincsenek előírva különleges módszerek. A laboratóriumoknak olyan validált módszert kell alkalmazniuk, amely megfelel a 4. táblázat szerinti teljesítőképességi követelményeknek. Ha lehetséges, a körvizsgálattal végzett validáláskor a vizsgálati anyagok mellett tanúsított referenciaanyagot is vizsgálni kell a résztvevőknek. A specifikus módszert körvizsgálatban validálták, amely megfelel a 4. táblázatban megadott követelményeknek ^(c).

4. táblázat: A 3-MCPD vizsgálati módszereinek teljesítményjellemző követelményei

Jellemző	Ajánlott érték	Koncentráció
Vakháttér	A kimutatási határ alatt	–
Visszanyerés	75–110%	Teljes tartomány
Meghatározási határ	10 g/kg (vagy ennél kevesebb) szárazanyagra számítva	–
A vak háttérjel szórása	Kevesebb, mint 4 g/kg	–
Laboratóriumon belüli precizitási becslések – ismételt mérések szórása különböző koncentrációk esetében	< 4 g/kg <6 g/kg <7 g/kg <8 g/kg <15 g/kg	20 g/kg 30 g/kg 40 g/kg 50 g/kg 100 g/kg

3.3.3. Teljesítményjellemző kritériumok – Közelítés bizonytalansági függvénnel

A laboratórium által alkalmazott vizsgálati módszer alkalmasságának becslésére bizonytalansági megközelítést is lehet használni. A laboratórium olyan vizsgálati módszert alkalmazhat, amely a legnagyobb standard mérési bizonytalanságon belüli mérési eredményekkel szolgál. A legnagyobb standard mérési bizonytalanságot a következő képlettel lehet kiszámítani:

$$U_f = \sqrt{\frac{LOD}{2}^2 + C^2}$$

ahol:

U_f a legnagyobb standard mérési bizonytalanság

LOD a vizsgálati módszer kimutatási határa

C a mindenkori koncentráció

egy számítási tényező, amelynek értéke a C értékétől függ. Az összefüggést a következő táblázat tartalmazza:

C (g/kg)	
50	0,2
51–500	0,18
501–1 000	0,15
1 001–10 000	0,12
>10 000	0,1

U a kiterjesztett mérési bizonytalanság, 2-es kiterjesztési tényezővel számítva, ami kb. 95%-os valószínűségi szintnek felel meg.

Amennyiben egy vizsgálati módszerrel kapott eredmények mérési bizonytalansága kisebb, mint a legnagyobb standard mérési bizonytalanság, akkor a vizsgálati módszer ugyanúgy alkalmas a feladatra, mint az a vizsgálati módszer, amely megfelel a fenti teljesítőképességi követelményeknek.

3.4. A valódi érték becslése, visszanyerési számítások és az eredmények megadása

Ha lehetséges, a vizsgálat valódi értékét mindig becsülni kell megfelelő, tanúsított referenciaanyag vizsgálatával.

A vizsgálati jelentésben korrigált vagy nem korrigált vizsgálati eredményt kell megadni. Fel kell tüntetni a megadás módját és a visszanyerés mértékét.

A vizsgálónak figyelembe kell vennie az „Európai Bizottság Jelentése a vizsgálati eredmények, a mérési bizonytalanság, a visszanyerési tényezők és az EU élelmiszerjogi rendelkezései közötti kapcsolatáról” című anyagot (¹).

A vizsgálati eredményt $x \pm U$ formában kell megadni, ahol x a vizsgálati eredmény, U pedig a kiterjesztett mérési bizonytalanság, 2-es kiterjesztési tényezővel számítva.

3.5. Laboratóriumi minőségügyi szabványok

A laboratóriumoknak meg kell felelniük a hatósági élelmiszer-ellenőrzésre vonatkozó jogszabályi előírásoknak.

3.6. Az eredmények kifejezése

Az eredményeket ugyanabban a mértékegységben kell kifejezni, mint amelyben a 466/2001/EK rendelet a felső határértékeket megadja.

HIVATKOZÁSOK

- (¹) European Commission Report on the relationship between analytical results, the measurement of uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food legislation, 2004. (Európai Bizottság Jelentése a vizsgálati eredmények, a mérési bizonytalanság, a visszanyerési tényezők és az EU élelmiszerjogi rendelkezései közötti kapcsolatról, 2004).
- (^a) EN 13804:2003 szabvány, „Élelmiszerek. Nyomelemek meghatározása. Teljesítménykövetelmény, általános megfontolások és minta-előkészítés.
- (^b) W. Horwitz: Evaluation of Analytical Methods for Regulation of Foods and Drugs, Anal. Chem., 1982., 54. sz. 67A–76A.
- (^c) „Method of Analysis to determine 3-Monochloropropane–1,2-Diol in Food and Food Ingredients using Mass Spectrometric Detection” a CEN TC 275-höz és az AOAC International-hoz benyújtva (rendelkezésre áll még „Report of the Scientific Cooperation task 3.2.6: Provision of validated methods to support the Scientific Committee on Food’s recommendations regarding 3-MCPD in hydrolysed protein and other foods” címen).
- (^d) IUPAC/ISO/AOAC „Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement”. Szerk.: Michael Thompson, Steven L. R. Ellison, Ales Fajgelj, Paul Willetts és Roger Wood, Pure Appl. Chem., 1999. 71. sz., 337–348.

MAGYAR ÉLELMISZERKÖNYV (Codex Alimentarius Hungaricus)

Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény

3–1–2002/26 számú előírás

(3. kiadás)

Élelmiszerek ochratoxin-A-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek

1. §

(1) Az élelmiszerekben lévő ochratoxin-A-tartalom hatósági ellenőrzésekor a mintavételt az *1. számú mellékletben* meghatározott módszereknek megfelelően kell végezni.

(2) Az élelmiszerekben lévő ochratoxin-A-tartalom hatósági ellenőrzésekor alkalmazott minta-előkészítésnek és vizsgálati módszereknek meg kell felelniük a *2. számú mellékletben* meghatározott követelményeknek.

2. §

Ez az előírás 2006. január 1-jén lép hatályba, ezzel egyidejűleg a 3–1–2002/26. számú előírás 2. kiadása hatályát veszti.

3. §

Ez az előírás az élelmiszerek ochratoxin-A-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2002. március 13-i 2002/26/EK bizottsági irányelvnek, valamint az azt módosító, 2004. április 13-i 2004/43/EK és 2005. január 26-i 2005/5/EK bizottsági irányelveknek való megfelelést szolgálja.

*1. számú melléklet a 3–1–2002/26 számú előíráshoz***Mintavételi módszerek egyes élelmiszerek ochratoxin-A-tartalmának hatósági ellenőrzésére***1. Cél és alkalmazási terület*

Az élelmiszerek ochratoxin-A-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintát a következőkben leírt módszerrel kell venni. Az így kapott átlagmintát a mintázott tétel reprezentatív részének kell tekinteni. Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok legmagasabb értékének meghatározásáról szóló, 2001. március 8-i 466/2001/EK bizottsági rendeletben megállapított határértékeknek való megfelelést a laboratóriumi mintákból meghatározott mennyiségek alapján kell megállapítani.

2. Fogalom meghatározások

Tétel:	Egy időben szállított, azonosítható mennyiségű élelmiszer, amelynek hivatalos személy által meghatározott olyan közös jellemzői vannak, mint a származás, a fajta, a csomagolástípus, a csomagoló, a feladó vagy a jelölések.
Altétel:	A tétel mintavételre kiválasztott meghatározott része. Az egyes altételeknek fizikailag elkülöníthetőeknek és azonosíthatóknak kell lenniük.
Egyedi minta:	A tétel vagy az altétel egy helyéről vett minta.
Átlagminta:	A tételből vagy altételből vett egyedi minták egyesítésével és összekeverésével kapott minta.
Laboratóriumi minta:	A laboratóriumnak szánt minta (részminta).

*3. Általános rendelkezések**3.1. Mintavevők*

A mintavételt arra felhatalmazott, képzett személynek kell végeznie.

3.2. Mintavételre kijelölt anyag

A vizsgálatra kerülő minden egyes tételből külön-külön kell mintát venni. A nagyobb tételeket ezen melléklet különleges rendelkezéseinek megfelelően altételekre kell osztani, amelyekből külön-külön kell mintát venni.

3.3. Óvintézkedések

A mintavétel és a laboratóriumi minta-előkészítés során kellő óvatossággal kell eljárni, hogy elkerüljük a mintában lévő ochratoxin-A mennyiségének megváltozását, továbbá az analitikai meghatározásra gyakorolt káros hatásokat vagy azokat a hatásokat, amelyek miatt az átlagminta már nem lesz többé reprezentatív.

3.4. Egyedi minták

Az egyedi mintákat – amennyire az lehetséges – az egész tétel vagy az altétel különböző helyeiről kell venni. Az eljárástól való eltérést a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.

3.5. Az átlagminta elkészítése

Az átlagmintát az összes egyedi minta egyesítésével állítjuk elő.

3.6. Laboratóriumi minták

Szankcionálás, kifogásolás és vita esetére az egyneműsített (homogenizált) átlagmintából laboratóriumi mintákat (hatósági analitikai minta, ellenminta, döntő minta) kell elkülöníteni, kivéve, ha a mintavételre vonatkozó nemzeti rendelkezések másképpen írják elő.

3.7. A minták csomagolása és szállítása

Mindegyik mintát olyan tiszta, semleges tárolóedénybe kell tenni, amely megvédi azt a szennyeződéstől és a sérüléstől a szállítás során. A valamennyi szükséges óvintézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy elkerüljük a minták összetételének esetleges megváltozását a szállítás vagy a tárolás során.

3.8. A minták lezárása és jelölése

Minden egyes hatósági mintát a mintavétel helyszínén le kell zárni a vonatkozó nemzeti előírások szerint, és azonosító jelzéssel kell ellátni.

Minden mintavételről olyan jegyzőkönyvet kell készíteni, amely lehetővé teszi minden egyes tétel egyértelmű azonosítását, tartalmazza a mintavétel helyét és dátumát, valamint az összes olyan információt, amely feltételezhetően segítséget jelent a vizsgálónak.

4. Különleges rendelkezések

4.1. Különböző típusú tételek

Az élelmiszerek a kereskedelmi forgalomba kerülhetnek ömlesztve, konténerekben vagy egyedi csomagolásban (zsákokban, zacskókban, fogyasztói csomagolási egységekben stb.). A mintavételi eljárás az összes kereskedelmi csomagolási forma esetében alkalmazható.

Ezen melléklet 4.3., 4.4. és 4.5. pontjában meghatározott előírások figyelembevételével, a következő képlet használható az egyedi csomagolási egységekből (zsákokból, zacskókból, fogyasztói csomagolási egységekből stb.) álló tételek mintavételére:

$$\text{Mintavételi gyakoriság (SF)} \quad n = \frac{\text{a tétel tömege} \quad \text{az egyedi minta tömege}}{\text{az átlagminta tömege} \quad \text{a csomagolási egység tömege}}$$

- Tömeg: kilogrammban
- Mintavételi gyakoriság (SF): minden n-edik zsák vagy zacskó, amiből egyedi mintát kell venni (a tizedes jegyeket a legközelebbi egész számra kell kerekíteni).

4.2. Az egyedi minta tömege

Az egyedi minta tömegének körülbelül 100 g-nak kell lennie, kivéve, ha ez a melléklet másképpen rendelkezik. Fogyasztói csomagolási egységekből álló tétel esetében az egyedi minta tömege függ a fogyasztói csomagolási egység tömegétől.

4.3. A gabona, a mazsola és a pörkölt kávé mintavételi eljárása

1. táblázat: A tételek altételekre való osztása a termék és tétel tömegének függvényében

Áru	Tételtömeg (tonna)	Az altételek tömege vagy száma	Az egyedi minták száma	Az átlagminta tömege (kg)
Gabonafélék és gabonatermékek	1500	500 tonna	100	10
	<300 és <1500	3 altétel	100	10
	50 és 300	100 tonna	100	10
	<50	–	3–100 (*)	1–10
Mazsola (fehér, kék, szmirnai)	15	15–30 tonna	100	10
	<15	–	10–100 (**)	1–10
Pörkölt kávé, őrölt pörkölt kávé és azonnal oldódó kávé	15	15–30 tonna	100	10
	<15	–	10–100 (**)	1–10

(*) A tételtömegtől függően – lásd e melléklet 2. táblázatát.

(**) A tételtömegtől függően – lásd e melléklet 3. táblázatát.

4.4. Mintavételi eljárás gabonafélék és gabonatermékek (tételtömeg 50 tonna), valamint pörkölt kávé, őrölt pörkölt kávé, azonnal oldódó kávé és mazsola (tételtömeg 15 tonna) esetében

– Feltéve, hogy a tétel fizikailag altételekre osztható, minden tételt az 1. táblázat szerint altételekre kell osztani. Figyelembe véve, hogy a tétel tömege nem mindig egész számú többszöröse az altétel tömegének, az altétel tömege legfeljebb 20%-kal haladhatja meg a táblázatban feltüntetett tömeget.

- Minden egyes altételből külön kell mintát venni.
- Az egyedi minták száma: 100.
- Az átlagminta tömege: 10 kg.
- Ha az előzőekben leírt mintavételi módszer alkalmazására a tétel károsodásából (csomagolás, szállítóeszköz) eredő kereskedelmi következmények miatt nincs lehetőség, más alternatív módszer is alkalmazható, ha ez a lehetőségekhez képest reprezentatív és részletesen ki van dolgozva, továbbá dokumentálva van.

4.5. Mintavételi előírások gabonafélék és gabonatermékek (tételtömeg <50 tonna), valamint pörkölt kávé, őrölt pörkölt kávé, azonnal oldódó kávé és mazsola (tételtömeg <15 tonna) esetében 50 tonnánál kisebb gabonatételek és 15 tonnánál kisebb pörkölt kávé, őrölt pörkölt kávé, azonnal oldódó kávé- és mazsolatételek esetében a mintavételi terv szerint, a tételtömegtől függően 10–100 egyedi mintát kell kivenni, amely 1–10 kg átlagmintát eredményez. A nagyon kis gabona- és gabonatermék tételek (0,5 tonna) esetében kevesebb egyedi minta is vehető, de az egyedi minták mindegyikét tartalmazó átlagmintának ez esetben is legalább 1 kg-nak kell lennie.

A következő táblázatban lévő számok megadják a kiveendő egyedi minták számát.

2. táblázat: A kiveendő egyedi minták száma a gabona- és gabonatermék-tétel tömegének függvényében

Tételtömeg (tonna)	Az egyedi minták száma
0,05	3
>0,05– 0,5	5
>0,5– 1	10
>1– 3	20
>3– 10	40
>10– 20	60
>20– 50	100

3. táblázat: A kiveendő egyedi minták száma a pörkölt kávé, az őrölt pörkölt kávé, az azonnal oldódó kávé és a mazsolatétel tömegének függvényében

Tételtömeg (tonna)	Az egyedi minták száma
0,1	10
>0,1– 0,2	15
>0,2– 0,5	20
>0,5– 1,0	30
>1,0– 2,0	40
>2,0– 5,0	60
>5,0– 10,0	80
>10,0– 15,0	100

4.6. A csecsemők és kisgyermekek számára készült élelmiszerek mintavételi eljárása

E melléklet 4.5. pontjában gabonafélékre és gabonából készült termékekre meghatározott mintavételi eljárás alkalmazandó. Ez azt jelenti, hogy az egyedi minták száma a 4.5. pontban található táblázatnak megfelelően a tétel nagyságától függően legalább 10 és legfeljebb 100.

- Az egyedi minta tömegének körülbelül 100 g-nak kell lennie. Fogyasztói csomagolású tételek esetében az egyedi minta tömege a fogyasztói csomagolás tömegétől függ.
- A megfelelően összekevert átlagminta tömege 1–10 kg.

4.7. Mintavételi előírások borra és szőlőlére

Az átlagmintának legalább 1 kg tömegűnek kell lennie, kivéve, amikor ez nem lehetséges, például amikor a minta egyetlen palackból áll.

A tételből kiveendő egyedi minták legkisebb számát a 4. táblázat adja meg. Az egyedi minták száma az adott termék forgalmazásának szokásos formájától függ. Hordós, folyékony termékek esetében a tételt közvetlenül a mintavétel előtt, lehetőség szerint a termék minőségét nem befolyásoló módszerrel, kézzel vagy géppel alaposan össze kell keverni. Ebben az esetben feltételezhető az ochratoxin-A homogén eloszlása az adott tételen belül és ezért az átlagminta elkészítéséhez elegendő három egyedi mintát kivenni egy tételből.

Az egyedi mintáknak, amely gyakran palackok vagy dobozok, hasonló tömegűeknek kell lenniük. Legalább mintegy 1 kg átlagminta elkészítéséhez az egyedi mintáknak legalább 100 g tömegűeknek kell lenniük. Az ettől az eljárástól való eltérést a 3.8. pont szerinti jegyzőkönyvben rögzíteni kell.

4. táblázat: A tételből kiveendő egyedi minták legkisebb száma

A kereskedelmi forgalmazás formája	Tételtömeg (liter)	A kiveendő egyedi minták legkisebb száma
Hordós (szőlőlé, bor)	...	3
Palack/doboz (szőlőlé)	50	3
Palack/doboz (szőlőlé)	50–500	5
Palack/doboz (szőlőlé)	>500	10
Palack/doboz (bor)	50	1
Palack/doboz (bor)	50–500	2
Palack/doboz (bor)	>500	3

4.8. Fogyasztói csomagolású termék mintavétele

A fogyasztói csomagolású élelmiszerek mintavételét lehetőség szerint az előzőekben említett mintavételi előírásoknak megfelelően kell végezni. Ahol erre nincs lehetőség, ott a fogyasztói csomagolású termékek mintavételére más, hatékony mintavételi eljárást kell alkalmazni, feltéve, hogy az eljárás kellően reprezentatív mintát eredményez.

5. A tétel vagy az altétel megfelelősége

A tétel megfelelő, ha az átlagminta vizsgálatával meghatározott átlagérték, a mérési bizonytalanságot és a visszanyerést figyelembe véve, nem haladja meg a felső határértéket.

A tétel nem megfelelő, ha az átlagminta vizsgálatával meghatározott átlagérték a mérési bizonytalanságot és a visszanyerést figyelembe véve, egyértelműen meghaladja a felső határértéket.

2. számú melléklet a 3–1–2002/26 számú előíráshoz

Minta-előkészítés és egyes élelmiszerek ochratoxin-A-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló vizsgálati módszerekkel szemben támasztott követelmények

1. Óvintézkedések

Az ochratoxin-A-nak a mintában való eloszlása nem homogén, ezért a minta előkészítésekor, és különösen homogenizáláskor, nagyon gondosan kell eljárni.

A laboratóriumba érkező összes anyagot fel kell használni a vizsgálati anyag elkészítésére.

2. A laboratóriumi minta kezelése

Minden laboratóriumi mintát olyan eljárással kell finomra őrölni és alaposan összekeverni, amelyről már bebizonyosodott, hogy teljes homogenitást eredményez.

Ha a felső határérték szárazanyagra van megadva, akkor a szárazanyag-tartalmat a homogén mintából olyan eljárással kell meghatározni, amelyről már bebizonyosodott, hogy a szárazanyag-tartalmat pontosan méri.

3. A minták felosztása szankcionálás és kifogásolás esetére

Szankcionálás, kifogásolás és vita esetére az egyneműsített (homogenizált) anyagból ellenmintákat kell elkülöníteni, kivéve, ha a mintavételre vonatkozó rendelkezések másképpen írják elő.

4. A laboratóriumban alkalmazott vizsgálati módszer és a laboratóriumi ellenőrzéssel szemben támasztott követelmények

4.1. Fogalommeghatározások

- r = Az ismételhetőség az az érték, amelynél az ismételhetőség feltételei (vagyis azonos minta, azonos vizsgáló, azonos eszköz, azonos laboratórium, rövid időkülönbség) mellett kapott két vizsgálati eredmény közötti abszolút különbség 95%-os valószínűséggel kisebbnek várható, $r = 2,8 \times s_r$.
- s_r = Az ismételhetőség feltételei mellett kapott eredményekből számított szórás.

- RSD_r = Az ismételtetés feltételei mellett kapott eredményekből számított relatív szórás $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, ahol $\bar{x}$ a körvizsgálatban részt vevő összes laboratórium által a mintára kapott vizsgálati eredmények középértéke.
- R = A reprodukálhatóság az az érték, amelynél a reprodukálhatóság feltételei (vagyis azonos minta, különböző vizsgáló, különböző laboratórium, azonos standard vizsgálati módszer) mellett kapott két vizsgálati eredmény közötti abszolút különbség 95%-os valószínűséggel kisebbnek várható, $R = 2,8 \times s_R$.
- s_R = A reprodukálhatóság feltételei mellett kapott eredményekből számított szórás.
- RSD_R = A reprodukálhatóság feltételei mellett kapott eredményekből számított relatív szórás $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

4.2. Általános követelmények

A hatósági élelmiszer-ellenőrzés során vett minták vizsgálatát olyan módszerekkel kell végezni, amelyek megfelelnek a hatósági élelmiszer-ellenőrzésre vonatkozó előírásoknak.

4.3. Különleges követelmények

Azokban az esetekben, amikor az élelmiszerek ochratoxin-A-tartalmának meghatározására nincs előírt vizsgálati módszer, a laboratóriumok bármilyen vizsgálati módszert választhatnak, amely megfelel a következő követelményeknek:

Ochratoxin-A vizsgálati módszer teljesítményjellemzői

Szint g/kg	Ochratoxin-A		
	RSD_r (%)	RSD_R (%)	Visszanyerés (%)
<1	40	60	50–120
1–10	20	30	70–110

A módszerek kimutatási határértékei nincsenek megadva, mivel a kérdéses koncentrációkhoz tartozó precizitásértékek vannak megadva.

A precizitásértékeket a Horwitz-egyenlettel számítják:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$

ahol:

- RSD_R a reprodukálhatóság feltételei mellett kapott eredményekből számított relatív szórás $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$,
- C a koncentrációarány (vagyis $1 = 100 \text{ g}/100 \text{ g}$, $0,001 = 1000 \text{ mg}/\text{kg}$).

Az előző képlet egy általános precizitási képlet, amely a legtöbb rutinszerűen használt analitikai módszer esetében független a vizsgált anyagtól és a mátrixtól, és egyedül a koncentrációtól függ.

4.4. A visszanyerés számítása és az eredmények megadása

Az analitikai vizsgálat eredményét a visszanyeréssel korrigálva vagy korrekció nélkül kell megadni. Az eredmény megadásának módját és a visszanyerést meg kell adni. A visszanyeréssel korrigált analitikai eredményt a megfelelés ellenőrzésére használhatjuk (lásd az 1. számú melléklet 5. pontját).

Az analitikai eredményt $x \cdot U$ formában kell megadni, ahol x az analitikai eredmény, U a kiterjesztett mérési bizonytalanság, 2-es kiterjesztési tényezővel számolva, ami megközelítően 95%-os konfidenciaszintnek felel meg.

4.5. Laboratóriumi minőségirányítási előírások

A laboratóriumoknak meg kell felelniük a hatósági élelmiszer-ellenőrzésre vonatkozó jogszabályi előírásoknak.

MAGYAR ÉLELMISZERKÖNYV (Codex Alimentarius Hungaricus)

Hivatalos Élelmiszervizsgálati Módszergyűjtemény

3–1–2005/10 számú előírás

(1. kiadás)

Élelmiszerek benzo[a]pirén tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek

1. §

(1) Az élelmiszerekben lévő benzo[a]pirén tartalom hatósági ellenőrzésekor a mintavételt az *1. számú mellékletben* meghatározott módszereknek megfelelően kell végezni.

(2) Az élelmiszerekben lévő benzo[a]pirén tartalom hatósági ellenőrzésekor alkalmazott minta-előkészítésnek és vizsgálati módszereknek meg kell felelniük a *2. számú mellékletben* meghatározott követelményeknek.

2. §

Ez az előírás 2006. január 1-jén lép hatályba.

3. §

Ez az előírás az élelmiszerek benzo(a)pirén-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2005. február 4-i 2005/10/EK bizottsági irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1. számú melléklet a 3–1–2005/10 számú előíráshoz

Mintavételi módszerek élelmiszerek benzo[a]pirén tartalmának hatósági ellenőrzésére

1. Cél és alkalmazási terület

Az élelmiszerek benzo[a]pirén tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintákat a következőkben leírt módszerekkel kell venni. Az így kapott átlagmintákat a mintázott tétel reprezentatív részének kell tekinteni. Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok legmagasabb értékének meghatározásáról szóló, 2001. március 8-i 466/2001/EK bizottsági rendeletben (a továbbiakban: 466/2001/EK rendelet) megállapított határértékeknek való megfelelést a laboratóriumi mintákból meghatározott mennyiségek alapján kell megállapítani.

2. Fogalommeghatározások

Tétel:	Egy időben szállított, azonosítható mennyiségű élelmiszer, amelynek hivatalos személy által meghatározott olyan közös jellemzői vannak, mint a származás, a fajta, a csomagolástípus, a csomagoló, a feladó vagy a jelölések.
Altétel:	A tétel mintavételre kiválasztott meghatározott része. Az egyes altételeknek fizikailag elkülöníthetőeknek és azonosíthatóknak kell lenniük.
Egyedi minta:	A tétel vagy az altétel egy helyéről vett minta.
Átlagminta:	A tételből vagy altételből vett egyedi minták egyesítésével és összekeverésével kapott minta.
Laboratóriumi minta:	A laboratóriumnak szánt minta.

3. Általános rendelkezések

3.1. Mintavevők

A mintavételt arra felhatalmazott, képzett személynek kell végeznie.

3.2. Mintavételre kijelölt anyag

A vizsgálatra kerülő minden egyes tételből külön-külön kell mintát venni.

3.3. Óvintézkedések

A mintavétel és a laboratóriumi minta-előkészítés során kellő óvatossággal kell eljárni, hogy elkerüljük a mintában lévő benzo[a]pirén mennyiségének megváltozását, továbbá az analitikai meghatározásra gyakorolt káros hatásokat vagy azokat a hatásokat, amelyek miatt az átlagminta már nem lesz többé reprezentatív.

3.4. Egyedi minták

Az egyedi mintákat – amennyire lehetséges – az egész tétel vagy az altétel különböző helyeiről kell venni. Az eljárás-tól való eltérést a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.

3.5. Az átlagminta elkészítése

Az átlagmintát az összes egyedi minta egyesítésével állítjuk elő. Ezt az átlagmintát a laboratóriumban homogenizálják, kivéve akkor, amikor ez összeegyeztethetetlen a 3.6 pontban foglaltak végrehajtásával.

3.6. Párhuzamos laboratóriumi minták

Kifogásolás, vita és szankcionálás esetére az egyneműsített (homogenizált) átlagmintából párhuzamos laboratóriumi mintákat (hatósági analitikai minta, ellenminta, döntő minta) kell elkülöníteni, kivéve, ha a mintavételre vonatkozó előírások másképpen írják elő.

3.7. A minták csomagolása és szállítása

Mindegyik mintát olyan tiszta, semleges tárolóedénybe kell tenni, amely megvédi a mintát a szennyeződéstől és a sérülésektől a szállítás során. A szükséges összes óvintézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy elkerüljük a minták összetételének esetleges megváltozását a szállítás vagy a tárolás során.

3.8. A minták lezárása és jelölése

Minden egyes hatósági mintát a mintavétel helyszínén le kell zárni, és azonosító jelzéssel kell ellátni a vonatkozó nemzeti előírások szerint.

Minden mintavételről olyan jegyzőkönyvet kell készíteni, amely lehetővé teszi minden egyes tétel egyértelmű azonosítását, tartalmazza a mintavétel helyét és dátumát, valamint az összes olyan információt, amely feltételezhetően segítséget jelent a vizsgálónak.

4. Mintavételi tervek

A mintavételi módszernek biztosítania kell, hogy az átlagminta az ellenőrzésre kerülő tétel reprezentatív része legyen.

4.1. Az egyedi minták száma

Az olajok esetében – amelyeknél feltételezhető, hogy egy adott tételben a benzo[a]pirén eloszlása egyenletes – elegendő tételenként három egyedi mintát venni. Meg kell adni a tételszámra való hivatkozást. Az olívaolaj és az olívamara-dék-olaj vonatkozásában az olívaolaj és az olívamara-dék-olaj jellemzőiről és az ezekre vonatkozó elemzési módszerekről szóló, 1991. július 11-i 2568/91/EGK rendelet módosításáról szóló, 2003. november 6-i 1989/2003/EK bizottsági rendelet előírásait is be kell tartani.

A többi termék esetében az egy tételből veendő egyedi minták legkisebb számát az 1. táblázat mutatja. Az egyedi mintáknak megegyező, egyenként legalább 100 g tömegűeknek kell lenniük, amely így legalább 300 g tömegű átlagmintát eredményez (lásd a 3.5. pontot).

1. táblázat: Egy tételből veendő egyedi minták legkisebb száma

Tételtömeg (kg)	A veendő egyedi minták legkisebb száma
<50	3
50–500	5
>500	10

Amennyiben a tétel különálló csomagolási egységekből áll, az átlagminta elkészítéséhez kiveendő csomagolási egységek számát a 2. táblázat tartalmazza.

2. táblázat: Az átlagminta készítéséhez kiveendő csomagolási egységek (egyedi minták) száma, amennyiben a tétel különálló csomagolási egységekből áll

A tételben vagy altételben lévő csomagolási egységek száma	A veendő csomagolási egységek száma
1–25	1 csomagolási egység
26–100	kb. 5%, legalább 2 csomagolási egység
>100	kb. 5%, legfeljebb 10 csomagolási egység

4.2. Mintavétel a kiskereskedelemben

A kiskereskedelemben az élelmiszerekből lehetőség szerint a fenti mintavételi rendelkezések szerint kell mintát venni. Amennyiben erre nincs lehetőség, akkor más, hatékony kiskereskedelmi mintavételi eljárásokat lehet alkalmazni, feltéve, ha ezek biztosítják, hogy a vett minta kellőképpen reprezentálja a mintázott tételt.

5. A tétel vagy az altétel megfelelése

Ha az első vizsgálati eredmény kevesebb mint 20%-kal a felső határérték alatt vagy felett van, akkor az ellenőrző laboratóriumnak a hatósági laboratóriumi mintából két párhuzamos vizsgálatot kell végeznie, és ki kell számítania a vizsgálati eredmények átlagát.

A tétel megfelelő, ha az első vizsgálati eredmény, vagy ha szükséges a párhuzamos vizsgálati eredmények átlaga – figyelembe véve a kiterjesztett mérési bizonytalanságot és a visszanyerési korrekciót – nem haladja meg a 466/2001/EK rendeletben megadott felső határértéket.

A tétel nem megfelelő, ha az első vizsgálati eredmény, vagy ha szükséges a párhuzamos vizsgálati eredmények átlaga – figyelembe véve a kiterjesztett mérési bizonytalanságot és a visszanyerési korrekciót – egyértelműen meghaladja a 466/2001/EK rendeletben megadott felső határértéket.

2. számú melléklet a 3–1–2005/10 számú előíráshoz

Minta-előkészítés és az élelmiszerek benzo[a]pirén tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló vizsgálati módszerekkel szemben támasztott követelmények

1. Óvintézkedések és általános megjegyzések az élelmiszer mintákban lévő benzo[a]pirénekre vonatkozóan

Alapvető követelmény a másodlagos szennyeződés nélküli reprezentatív és homogén laboratóriumi minta biztosítása.

A vizsgálónak biztosítania kell, hogy a minták ne szennyeződjenek a minta-előkészítés során. A szennyeződés kockázatának csökkentése céljából a tárolóedényeket használat előtt nagy tisztaságú acetonnal vagy hexánnal (analitikai, HPLC vagy ezekkel megegyező minőségű) át kell öblíteni. Amennyiben lehetséges, a mintával érintkezésbe kerülő eszközöknek semleges anyagokból, például alumíniumból, üvegből vagy polírozott rozsdamentes acélból kell készülnie. Az olyan műanyagokat, mint a polipropilén, teflon stb. kerülni kell, mert a vizsgált komponens megkötődik ezeken az anyagokon.

A laboratóriumba érkező összes anyagot fel kell használni a vizsgálati anyag elkészítésére. Csak a nagyon jól homogenizált minták adnak reprodukálható eredményeket.

Számos megfelelő, egyedi minta-előkészítési eljárás létezik, amely használható.

2. A laboratóriumi minta kezelése

Az egész átlagmintát olyan eljárással kell finomra őrölni (ha szükséges) és alaposan összekeverni, amelyről már bebizonyosodott, hogy teljes homogenitást eredményez.

3. A minták felosztása szankcionálás és kifogásolás esetére

Szankcionálás, kifogásolás és vita esetére az egyneműsített (homogenizált) anyagból párhuzamos mintákat kell elkülöníteni, kivéve, ha a mintavételre vonatkozó előírások másképpen írják elő.

4. A laboratóriumban alkalmazott vizsgálati módszer és a laboratóriumi ellenőrzéssel szemben támasztott követelmények

4.1. Fogalommeghatározások

r = Az ismételtetés az az érték, amelynél az ismételtetés feltételei (vagyis azonos minta, azonos vizsgáló, azonos eszköz, azonos laboratórium, rövid időkülönbség) mellett kapott két vizsgálati eredmény közötti abszolút különbség 95%-os valószínűséggel kisebbnek várható, $r = 2,8 \times s_r$.

- s_r = Az ismételhetőség feltételei mellett kapott eredményekből számított szórás.
- RSD_r = Az ismételhetőség feltételei mellett kapott eredményekből számított relatív szórás $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, ahol $\bar{x}$ a körvizsgálatban részt vevő összes laboratórium által a mintára kapott vizsgálati eredmények középértéke.
- R = A reprodukálhatóság az az érték, amelynél a reprodukálhatóság feltételei (vagyis azonos minta, különböző vizsgáló, különböző laboratórium, azonos standard vizsgálati módszer) mellett kapott két vizsgálati eredmény közötti abszolút különbség 95%-os valószínűséggel kisebbnek várható, $R = 2,8 \times s_R$.
- s_R = A reprodukálhatóság feltételei mellett kapott eredményekből számított szórás.
- RSD_R = A reprodukálhatóság feltételei mellett kapott eredményekből számított relatív szórás $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.
- $HORRAT_r$ = Az észlelt RSD_r érték osztva az $r = 0,66R$ közelítést alkalmazó Horwitz-egyenlettel ⁽¹⁾ becsült RSD_r értékkel.
- $HORRAT_R$ = Az észlelt RSD_R érték osztva a Horwitz-egyenlettel számított RSD_r értékkel.
- U = A kiterjesztett mérési bizonytalanság 2-es kiterjesztési tényezővel számolva, amely 95%-os valószínűségi szintnek felel meg.

4.2. Általános követelmények

A hatósági élelmiszer-ellenőrzés során vett minták vizsgálatát olyan módszerekkel kell végezni, amelyek megfelelnek a hatósági élelmiszer-ellenőrzésre vonatkozó jogszabályi előírásoknak.

4.3. Különleges követelmények

Azokban az esetekben, amikor az élelmiszerek benzo[a]pirén tartalmának meghatározására nincs előírt vizsgálati módszer, a laboratóriumok bármilyen validált vizsgálati módszert választhatnak, amely megfelel a táblázatban megadott követelményeknek. A validálást ideális esetben tanúsított referencia anyaggal kell végezni.

Táblázat: Benzo[a]pirén vizsgálati módszerek teljesítményjellemző kritériumai

Jellemző	Érték/megjegyzés
Alkalmazhatóság	A 466/2001/EK rendeletben megadott élelmiszerek
Kimutatási határ	Legfeljebb 0,3 g/kg
Meghatározási határ	Legfeljebb 0,9 g/kg
Precizitás	1,5-nél kisebb $HORRAT_r$ vagy $HORRAT_R$ értékek a validáló körvizsgálatban
Visszanyerés	50–120%
Specifikusság	Mentes a mátrix által okozott vagy spektrális zavaró hatásoktól, pozitív kimutatás verifikálása

4.3.1. Teljesítményjellemző kritériumok – Közelítés bizonytalansági függvény

A laboratórium által alkalmazott vizsgálati módszer alkalmasságának becsülésére bizonytalansági megközelítést is lehet használni. A laboratórium olyan vizsgálati módszert alkalmazhat, amely a legnagyobb standard mérési bizonytalanságon belüli mérési eredményekkel szolgál. A legnagyobb standard mérési bizonytalanságot a következő képlettel lehet kiszámítani:

$$U_f = \sqrt{LOD / 2^2 + 0,2C^2}$$

ahol:

U_f a legnagyobb standard mérési bizonytalanság

LOD a vizsgálati módszer kimutatási határa

C a mindenkori koncentráció

Amennyiben egy vizsgálati módszerrel kapott eredmények mérési bizonytalansága kisebb mint a legnagyobb standard mérési bizonytalanság, akkor a vizsgálati módszer ugyanúgy alkalmas a feladatra, mint az a vizsgálati módszer, amely megfelel a táblázatban megadott teljesítőképességi kritériumoknak.

4.4. A visszanyerés számítása és az eredmények megadása

Az analitikai vizsgálat eredményét a visszanyeréssel korrigálva vagy korrekció nélkül kell megadni. Az eredmény megadásának módját és a visszanyerést meg kell adni. A visszanyeréssel korrigált analitikai eredményt a megfelelőség ellenőrzésére használhatjuk (lásd az 1. számú melléklet 5. pontját).

A vizsgálónak figyelembe kell vennie az „Európai Bizottság Jelentése a vizsgálati eredmények, a mérési bizonytalanság, a visszanyerési tényezők és az EU élelmiszerjogi rendelkezései közötti kapcsolatról” című anyagot ⁽²⁾.

Az analitikai eredményt $x \pm U$ formában kell megadni, ahol x az analitikai eredmény, U a kiterjesztett mérési bizonytalanság.

4.5. Laboratóriumi minőségirányítási normák

A laboratóriumoknak meg kell felelniük a hatósági élelmiszer-ellenőrzésre vonatkozó jogszabályi előírásoknak.

4.6. A vizsgálatra vonatkozó egyéb megfontolások

Jártassági vizsgálat

Részvétel olyan jártassági vizsgálatokban, amelyek az IUPAC/ISO/AOAC támogatásával kidolgozott „International Harmonised Protocol for the Proficiency Testing of (Chemical) Analytical Laboratories” ⁽³⁾ anyagon alapulnak.

Belső minőségellenőrzés

A laboratóriumoknak tudniuk kell bizonyítani, hogy rendelkeznek belső minőségirányítási eljárásokkal. Utóbbiakra példát az ISO/AOAC/IUPAC Guidelines on Internal Quality Control in Analytical Chemistry Laboratories” ⁽⁴⁾ című anyagban található.

HIVATKOZÁSOK

- (1) W. Horwitz: Evaluation of Analytical Methods for Regulation of Foods and Drugs, Anal. Chem., 1982., 54. sz. 67A–76A.
- (2) European Commission Report on the relationship between analytical results, the measurement of uncertainty, recovery factors and the provisions in EU food legislation, 2004. (Európai Bizottság Jelentése a vizsgálati eredmények, a mérési bizonytalanság, a visszanyerési tényezők és az EU élelmiszerjogi rendelkezései közötti kapcsolatról, 2004).
- (3) ISO/AOAC/IUPAC International Harmonised Protocol for Proficiency Testing of (Chemical) Analytical Laboratories, edited by M Thompson and R Wood, Pure Appl. Chem., 1993, 65, 2123–2144. Megjelent az AOAC Hivatalos Lapban, 1993, 76, 926. old.
- (4) ISO/AOAC/IUPAC International Harmonised Guidelines for Internal Quality Control in Analytical Chemistry Laboratories, edited by M Thompson and R Wood, Pure Appl. Chem., 1995, 67, 649–666.

A pénzügyminiszter 27/2005. (VIII. 15.) PM rendelete

a pénzügyminiszter ágazatába tartozó akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképesítések szakmai követelményeiről szóló 20/1998. (VII. 22.) PM rendelet módosításáról

A szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján – az oktatási miniszter egyetértésével – a következőket rendelem el:

1. §

(1) A pénzügyminiszter ágazatába tartozó akkreditált iskolai rendszerű felsőfokú szakképesítések szakmai követelményeiről szóló 20/1998. (VII. 22.) PM rendelet (a továbbiakban: R) 2. §-a a következő (6)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A költségvetési gazdálkodási szakügyintéző szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeit a rendelet 6. számú melléklete tartalmazza.

(7) Az adóigazgatási szakügyintéző szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeit a rendelet 7. számú melléklete tartalmazza.

(8) Az értékpapír-piaci szakértő szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeit a rendelet 8. számú melléklete tartalmazza.”

(2) Az R. e rendelet 1–3. számú mellékletében meghatározott 6–8. számú melléklettel egészül ki.

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Veres János s. k.,
pénzügyminiszter

1. számú melléklet
a 27/2005. (VIII. 15.) PM rendelethez

[6. számú melléklet
a 20/1998. (VII. 22.) PM rendelethez]

A KÖLTSÉGVETÉSI GAZDÁLKODÁSI SZAKÜGYINTÉZŐ SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI ÉS VIZSGAKÖVETELMÉNYEI

I. a) A szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő adatai

1. A szakképesítés azonosító száma: 55 3436 05
2. A szakképesítés megnevezése: Költségvetési gazdálkodási szakügyintéző
3. Hozzárendelt FEOR szám: 3605
4. Szakképzési évfolyamok száma: 2 év
5. Elmélet aránya: 40%
6. Gyakorlat aránya: 60%

I. b) A szakképesítés egyéb adatai

7. A képzés megkezdéséhez szükséges iskolai és szakmai előképzettség, előzetes szakmai gyakorlat, valamint előírt gyakorlat: érettségi
8. Pályaalkalmassági, illetve szakmai alkalmassági követelményeknek kell megfelelnie: –
9. Szakmai alapképzés időtartama: –
10. Szintvizsga: –

II. A szakképesítés munkaterülete

1. A szakképesítéssel betölthető munkakörök, foglalkozások

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	FEOR megnevezése
3605	Pénzügyi ügyintéző

2. A szakképesítéssel rokon szakképesítések

A szakképesítéssel rokon szakképesítések	
Azonosító szám	Megnevezés
55 3436 01	Pénzügyi szakügyintéző
55 3436 02	Számviteli szakügyintéző

A szakképesítéssel rokon szakképesítések	
Azonosító szám	Megnevezés
55 3436 03	Vállalkozási szakügyintéző
52 3432 04	Pénzügyi-számviteli ügyintéző
52 3432 03	Vállalkozási ügyintéző
54 3436 05	Pénzügyi tanácsadó
55 3434 02	Titkárságvezető

3. A munkaterület rövid, jellemző leírása

A költségvetési gazdálkodási szakügyintéző a megfelelő ismeretek birtokában a pénzügyi folyamat teljes periódusában képes részt venni, noha tényleges feladata a pénzügyi vezető munkájának segítése. Ennek megfelelően feladata a szükséges dokumentumok, pénzügyi adatok előkészítése, az elemi költségvetés, a kincstári költségvetés, a vagyongazdálkodási terv, a készletgazdálkodási terv, a finanszírozási terv összeállításához, és részvétel a tervek elkészítésében, a tervek végrehajtásában. A következő feladatok (munkaterületek) ellátására képes:

3.1. Közreműködik

- a gazdálkodási problémák felismerésében és megfogalmazásában, a szakmai feladatok érdekében a lehetséges megoldási változatok kidolgozásában, a szükséges pénzügyi források felkutatásában, megszerzésében,
- a megoldandó feladat specifikálásában, a megoldásra vonatkozó javaslat kidolgozásában,
- a kincstári bizonylatok elkészítésében,
- a megfelelő módszerek, technológiák, eszközök, típusmegoldások alkalmazására vonatkozó javaslatok kidolgozásában.

3.2. Részt vesz

- a szoftvereszközök kiválasztásában,
- az alkalmazói projektek, szoftverek üzemeltetésében,
- szövegszerkesztési, táblázat- és adatbázis-kezelési feladatokat lát el.

3.3. Közreműködik a pénzügyi feladatok megvalósításában

- gondoskodik arról, hogy a szakmai döntéseket hozók és végrehajtók megismerjék a szakmai feladat pénzügyi feltételrendszerét, a pénzügyi lehetőségeket, korlátokat, tevékenységük pénzügyi következményeit,

- részt vesz a pénzügyi szervezési, irányítási rendszer működtetésében, egyes területeken önállóan is tevékenykedik,

- segíti a szakmai és pénzügyi folyamatokban résztvevők sikeres együttműködését.

3.4. Dokumentációk készítése, nevezetesen

- a saját pénzügyi tevékenységének teljes körű adminisztrációja, a kapcsolódó tevékenységek részleges adminisztrációja és dokumentációja,

- a saját tevékenységéhez tartozó ügyviteli feladatok ellátása,

- pénzügyi jelentések, beszámolók előkészítése.

3.5. Jogszabályok értelmezése és alkalmazása
 – az adott feladat és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések között összefüggést keres,
 – szakmai útmutatókat, szakirodalmat használ.

3.6. Munkafolyamat szervezése
 – alkalmazza a feladataihoz rendelkezésre bocsátott személyi és tárgyi feltételeket, javaslatot tesz szükséges módosításukra,
 – konfliktus és stresszkezelő javaslatokat készít,
 – közreműködik a feladatok belső koordinációjában.

3.7. Kommunikációs feladatok ellátása
 – szóban és írásban előterjeszt,
 – társszervekkel, személyekkel kapcsolatot tart és épít,
 – az ügyfeleket jogszerűen és tárgyilagosan tájékoztatja.

3.8. Etikusi magatartás tanúsítása
 – lojális intézményével, a titoktartás előírásait betartja,
 – belső kapcsolataiban támogató magatartást tanúsít.

III. A szakképzés szakmai követelményei

1. A szakma gyakorlása során előforduló legfontosabb szakmai feladatsoportok, feladatok:

A) A pénzügyi feladatok elvégzésében:

- információgyűjtés,
- munkamódszer kialakítása,
- a főbb kérdések és válaszok megfogalmazása,
- a költségvetési tervezési feladatok elvégzése,
- a költségvetési finanszírozási feladatok ellátása,
- a költségvetési önellenőrzési, és folyamatba épített ellenőrzési feladatok ellátása,
- a költségvetési beszámoló összeállításához szükséges pénzügyi adatok közlése, nyilvántartások vezetése, a beszámoló adatainak értelmezése, elemzése,
- közreműködés a pénzügyi folyamatok szabályozásában,
- közreműködés a felújítási, beruházási döntések pénzügyi előkészítésében, megvalósításában, elszámolásában,
- pénzügyi információk adása a vezetői döntésekhez,
- belső és külső szakmai kapcsolatok tartása.

B) Gazdálkodási feladatok ellátásában:

- a gazdasági számítások alapján nyert információk felhasználása a tervszerű és gazdaságos tevékenység érdekében,
- tervezési feladatok elvégzése,
- szabályozottság előkészítése,
- kötelezettségvállalási nyilvántartások kialakításában való részvétel,
- normatív elemek megismerése és megismertetése,
- a közpénzek felhasználásának, ellenőrizhető rendszerének biztosítása,

- döntés-előkészítéshez szükséges információk biztosítása,

- a vonatkozó jogszabályok feltételeihez való alkalmazkodás előkészítése,

- konkrét munkaterületi kapcsolódások felmérése,
- képes a helyi jogszabályi keretek kialakításához elemzések elvégzésére,

- a vagyongazdálkodásra és vagyonhasznosításra vonatkozó döntések előkészítése,

- önkormányzati vagyon összetétele és klasszifikációjának olyan ismerete, amely szerint képes lesz a gazdálkodási feladatok segítésére,

- a vagyonhasznosítás egyes formáihoz kapcsolódó keretszabályok alkalmazásához elemzések készítése,

- a vagyonyilvántartás kötelező elemeinek értelmezése és szerkesztése,

- a vagyonnal kapcsolatos szabályzatok tartalmi követelményeinek ismerete és alkalmazási készségének birtoklása,

- a vagyonhozamok elemzési képessége,

- a munkaerő és illetmények nyilvántartása, az illetmény és létszámgazdálkodás jogszabályi és belső előírásainak alkalmazása,

- a pénzügyi és biztosítási tevékenység ismeretében a költségvetési folyamatszabályozás kidolgozásában, végrehajtásában és ellenőrzésében való közreműködés,

- a minőségbiztosítási és környezetügyi szabványok integrálása,

- kapcsolattartás vevőkkel, adósokkal, szállítókkal, bankokkal, a Magyar Államkincstárral, a Kincstári Vagyoni Igazgatósággal, a költségvetési szerv felügyeleti szervével, ellenőrző szervezetekkel, biztosítókkal és társaságokkal.

C) Költségvetési, munkajogi ismeretek alkalmazása:

- adott témára vonatkozó törvények, jogszabályok, rendeletek követése, értelmezése,

- államháztartási tervezési rendszerek elméleti ismerete,

- a lehetséges alkalmazások feltételeinek meghatározásában való részvétel,

- az előirányzatok nyilvántartásának rendszerismerete,

- a munkáltató és munkavállaló legfontosabb jogainak és kötelezettségeinek betartatása,

- a költségvetési szerv személyi, pénzügyi, tárgyi, piaci feltételeinek elemzése, pályázat, munkaszerződés készítése.

D) Költségvetési tervezési finanszírozási ismeretek alkalmazása:

- finanszírozási lehetőségek és gyakorlat ismerete,

- különböző támogatások feltételrendszerének ismerete,

- külső finanszírozási források és eszközök ismerete,

- piaci eszközök tulajdonságainak, használatának, alapvető viszonyainak ismerete,

- finanszírozási javaslatok, likviditási tervek készítésének ismerete,
- a Kincstárral való együttműködésben való részvétel rendszerének kialakítása,
- a hazai és nemzetközi államháztartási és pénzügyi rendszerben és pénzforgalomban való részvétel,
- a számviteli információk értékelésében való részvétel,
- a pénzügyi, gazdálkodási, finanszírozási szoftverrendszerek kiszolgálásában való aktív közreműködés.

E) Jogszabályi ismeretek:

- ismeri a közpénzügyek működésére vonatkozó alapvető hazai és Európai Unió szabályozásokat,
- ismeri az államháztartásra, a kincstárra vonatkozó jogszabályokat,
- kapcsolni tudja a szakterületi jogszabályokat az államháztartási keretszabályokkal,
- ismeri az ellenőrzésre vonatkozó jogszabályokat, beleértve az állami számvevőszékre vonatkozó szabályozásokat is,
- ismeri a közpénzek felhasználására vonatkozó alapvető szabályokat és alkalmazásuk feltételeit, tudja adaptálni ezeket szakterületére,
- ismeri az adójogszabályokat, különösen a helyi adókra vonatkozó előírásokat,
- ismeri az államigazgatási eljárás alapvető szabályait, valamint az adózás rendjéről szóló szabályozásokat,
- képes a szakterülete alapján az Európai Unió szabályozásokat megismerni és alkalmazásukhoz megfelelő környezeti elemeket megfogalmazni,
- ismeri a közigazgatásra vonatkozó általános szabályokat és fogalmakat,
- ismeri a hazai és az Európai Unió ellenőrzési követelményeket.

F) Számítástechnikai ismeretek alkalmazása:

- a költségvetési gazdálkodást segíteni képes szoftverek alkalmazásához megfelelő ismerettel rendelkezik,
- képes a feladatok számítógépes környezetben történő elvégzésére,
- ismeri az informatikai rendszerekre vonatkozó biztonsági szabályokat, és képes részt venni a szabályzatok megteremtésében,
- képes a feladatok kijelölésére, hozzá adatok, információk gyűjtésére, dokumentumok elkészítésére és bemutatására,
- képes szövegszerkesztő, táblázat- adatbázis-kezelő és a sajátos projektprogramok működtetésére.

G) Az Európai Unióval kapcsolatos szakismeretek:

- ismeri a közösségi költségvetési működés elméleti alapjait,
- ismeri az Európai Unió tervezési ciklusait, és a Magyarországra vonatkozó elemeit,

- képes a támogatások értelmezésére és esetleges pályázatok előkészítésében való részvételre,
- ismeri a támogatások felhasználására és ellenőrzésére vonatkozó követelményeket,
- ismeri a projektfinanszírozás alapvető követelményeit.

H) Idegen nyelv alkalmazása:

- a szakmában nélkülözhetetlen nyelvtani ismeretek, beszédkézség, kommunikáció elsajátítása, a terminológiai szakszerű használata,
- eligazodás a szakajtóban, nemzetközi levelezés, pályázatok és projektek készítése,
- ismeri a választott idegen nyelven a legfontosabb szakmai fogalmakat.

IV. A szakmai vizsga követelményei

1. A szakmai vizsgára bocsátás feltételei

- A tantervben rögzített vizsgák letétele, az összes előírt kreditpont megszerzése.
- Az irányított költségvetési szakmai gyakorlat igazolt teljesítése.
- A szakdolgozat benyújtása és megfelelő előzetes szakmai minősítése.

a) A tantervben rögzített vizsgák letétele, az összes előírt kreditpont megszerzése:

Az óraterv alapján kiírt követelmények és kreditpontok teljesítése az V. részben bemutatottak szerint.

b) Az irányított szakmai gyakorlat igazolt teljesítése:

Jártasságok, képességek, szükséges impressziók minősítése a szakmai gyakorlat alapján.

A követelményben kiírt 6 jártasság, 8 képesség és 10 impresszió minősítő átlaga a bizonyítványba szöveges minősítéssel bejegyzésre kerül, az alábbiak szerint:

- A 6 jártasság 0,5 ponttal = 3 pont
- A 8 képesség 0,8 ponttal = 5 pont
- A 10 impresszió 0,2 ponttal = 2 pont

A szakmai jártasság, képesség minősítése

„megfelelt” – ha a hallgató a vizsgán – 5,0 pontot
 „jó” – ha a hallgató a vizsgán 5,1 – 8,5 pontot
 „kiváló” – ha a hallgató a vizsgán 8,6 –10,0 pontot ért el.

c) A szakdolgozat benyújtása és megfelelő előzetes szakmai minősítése:

Szakdolgozatot a hallgató minden olyan témából írhat, amelyen lemérhető, hogy a hallgató alkalmazni tudja a képzés folyamán kapott ismereteket.

A szakdolgozat témáit a képzésért felelős (felsőoktatási) intézmény adja ki. A témák mellett ismertetendők a kidolgozásra vonatkozó tartalmi, formai, szakmai, dokumentálási követelmények és a dolgozatok minősítésével kapcsolatos előírások. A szakdolgozatot minden hallgatónak önállóan kell elkészíteni. A szakdolgozatot a szakmai vizsgabizottság előtt kell megvédeni.

A szakdolgozatot a szakmai vizsga szervezésére fejlesztett intézményhez kell benyújtani a negyedik szemeszter befejezését követő két éven belül. A szakmai vizsgát szervező intézmény az időben benyújtott szakdolgozatokat köteles előzetes szakmai bírálatra kiadni.

A szakmai vizsgát szervező intézmény az előzetes szakmai bírálattal ellátott szakdolgozatot a záróvizsga írásbeli részének megkezdése előtt legalább 15 nappal köteles elküldeni a szakmai vizsgabizottság elnökének.

Az írásbeli vizsgára bocsátás feltétele a szakdolgozat előzetes, legalább elégséges minősítése.

2. A szakmai vizsga részei

– Szakmai gyakorlati vizsga: a szakdolgozat megvédésével

– Szakmai elméleti vizsga: írásbeli, szóbeli

a) Szakmai gyakorlati vizsga (szakdolgozat megvédése):

A szakdolgozatot a témavezető és a külső bíráló véleményezi és javasol rá érdemjegyet. A dolgozatot vizsgabizottság előtt kell megvédeni.

Amennyiben a bíráló a szakdolgozatot elégtelennek minősíti, azt a vizsgázóval legkésőbb a védés előtti napon közölni kell. Ebben az esetben a védésre bocsátásról a vizsgabizottság dönt.

b) Szakmai elméleti vizsga:

A vizsga a költségvetési gazdálkodástervezési, szervezési, előirányzat felhasználási, finanszírozási, elszámolási, dokumentálási ismeretek elsajátításának színvonalát hivatott értékelni. A vizsga írásbeli és szóbeli részből áll:

- az írásbeli vizsga időtartama: 150 perc,
- a szóbeli vizsgára való felkészülési idő min.: 20 perc.

Az írásbeli vizsga kötelező tantárgyai/moduljai:

- Államháztartás rendszere és fogalmi elemei
- Költségvetés tervezési és finanszírozási ismeretek
- Költségvetési gazdálkodási folyamatok ismerete
- Államháztartási ellenőrzési ismeretek
- Fogalomismeret idegen nyelven

A szóbeli vizsga kötelező tantárgyai/moduljai:

- Az államháztartás pénzügyei
- Az Európai Unió költségvetési és támogatási politikája

A szóbeli vizsga választható tantárgyai/moduljai:

- A nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási rendszer
- Pénzügyi piacok, állampapírpiac
- Pénzügyek és banktan

A hallgatónak mindkét kötelező, valamint egy választható modulból kell kérdést kapnia.

3. A szakmai vizsgán számon kérhető feladatok a szint megjelölésével

A szakmai követelményekben megfogalmazott feladatsoporthoz és feladatokhoz a megadott követelményeknek megfelelő szinten számon kérhetők a vizsgán.

a) Szakmai gyakorlat:

A gyakorlat során megszerzett és javasolt minősítést a vizsgabizottság a jelölt szakdolgozatának megvédése során egy minősítéssel változtathatja.

b) A szakmai gyakorlati vizsga tartalma:

A jelöltnek mintegy 30–40 oldal terjedelmű szakdolgozatot kell készítenie témavezető vezetésével (nem felsőoktatási intézményben folyó képzés esetén, az azzal szerződést kötött felsőfokú oktatási intézménnyel egyeztetett témakörökben).

A szakdolgozat a jelölt önálló munkája. A szakdolgozat elkészítésével és megvédésével azt kell a jelöltnek bizonyítania, hogy alkalmas a szakterülethez kapcsolódó feladatok megoldására. A dolgozatnak önálló gondolkodásmódot kell tükröznie, tartalmaznia kell a jelölt értékelő véleményét és javaslatát.

A szakdolgozatban és a védés során számot kell adni a jelöltnek arról, hogy mennyire tudja szintetizálni és hasznosítani a tanultakat, alkalmazni a szakterület terminológiáját.

A szakmai gyakorlati vizsgán a vizsgázó ismerteti a feladat megoldását, és válaszol a bíráló-, illetve a vizsgabizottság kérdéseire.

c) Az írásbeli vizsga tartalma:

Az írásbeli vizsgát az alábbi feladatsoporthoz összeállított – a Pénzügyminisztérium által jóváhagyott – 150 perces feladatsor megoldásával teljesítési a vizsgázó:

- Államháztartás rendszere és fogalmi elemei
- Költségvetés tervezési és finanszírozási ismeretek
- Költségvetési gazdálkodási folyamatok ismerete
- Államháztartási ellenőrzési ismeretek
- Fogalomismeret idegen nyelven

Az írásbeli vizsga időtartama: 150 perc.

Az írásbeli vizsga akkor eredményes, ha a jelölt – feladatsoporthozként – legalább 60%-os teljesítményt ért el.

d) A szóbeli vizsga tartalma:

A szóbeli tételsorokat a képző intézmény által a fenti modulok oktatására kidolgozott (nem felsőoktatási intézményben folyó képzés esetén az azzal szerződést kötött felsőfokú oktatási intézménnyel egyeztetett), érvényes tanterv alapján kell kidolgozni, amelyet a PM hagy jóvá komplex kérdések formájában.

A hallgatónak mindkettő kötelező, valamint egy választható modulból kell kérdést kapnia.

A tételsort a vizsgaszervező a szóbeli vizsga időpontja előtt 30 nappal a jelöltek rendelkezésére bocsátja. A szóbeli (záró) vizsgára a jelölt akkor bocsátható, ha sikeres írásbeli vizsgát tett és a szakdolgozata legalább elégséges lett.

4. A szakmai vizsga egyes részei alóli felmentés feltételei

Az a tanuló, aki a szakmai vizsga időpontját megelőző 5 éven belül gazdasági szakmai anyaggal bővített „C” típusú középfokú állami nyelvvizsga-bizonyítványt szer-

zett, mentesül a szakmai vizsga írásbeli része idegennyelvi feladatának megoldása alól, és úgy kell tekinteni, mint aki az említett vizsgarész követelményeit 5 (jeles) eredménnyel teljesítette.

A szakmai vizsga más részei alól felmentés nem adható.

5. A szakmai vizsga értékelése

a) A szakmai gyakorlat értékelése a már leírt szakmai jártasság és képesség értékeléseként kerül feltüntetésre a bizonyítványba, szöveges minősítéssel.

b) A szakdolgozat prezentációval összekötött védését egy érdemjeggyel kell minősíteni, amely a szakmai gyakorlati vizsgarész osztályzatát adja.

c) Az írásbeli vizsga értékelése az egyes részfeladatokhoz megadott pontértékek összesítése alapján, előre rögzített ponthatárok szerint történik. A jelölt egy érdemjegyet kap. A szóbeli vizsga eredményét az egyes modulokra kapott érdemjegyek átlagával kell minősíteni. Az elméleti vizsgarész osztályzatát a szóbeli és írásbeli átlagából kell kiszámítani a kerekítési szabályoknak megfelelően.

V. Oktatásra kerülő tanulmányi területek, valamint óraterv

A képzési programban a főbb tanulmányi területek és azok arányai (elméleti + gyakorlati órákra bontva és összesen) az alábbiak szerint alakulnak:

		Kredit	Összóraszám	Elmélet + gyakorlat
„A”-„B” ALAPISMERETI ÉS KÖTELEZŐ SZAKMAI MODULOK				
Gazdasági számítások tantárgyi modul				
A-B1.	Gazdasági matematika	8	120	60+60
A-B2.	Operációkutatás	2	30	15+15
A-B3.	Statisztika	4	60	30+30
	Összesen	14	210	105+105
Gazdaságtan tantárgyi modul				
A-B4.	Üzleti gazdaságtan	5	75	75+0
A-B5.	Közgazdaságtan	4	120	60+60
A-B6.	Jogi ismeretek	3	45	45+0
A-B7.	Vállalkozások szervezése, vezetése	3	45	30+15
	Összesen	15	285	210+75
Gazdasági informatika tantárgyi modul				
A-B8.	Számítástechnika	4	90	45+45
A-B9.	Gazdasági informatika	4	60	30+30
	Összesen	8	150	75+75
Emberi tényezők tantárgyi modul				
A-B10.	Viselkedéskultúra	2	30	15+15
A-B11.	Készség és munkaerő-fejlesztés	2	30	30+0
A-B12.	Munkaerő-piaci ismeretek – Munkavégzési technikák	3	45	30+15
	Összesen	7	105	75+30
Költségvetési pénzügyi tantárgyi modul				
A-B13.	Pénzügyi és banki alapok	3	45	45+0
A-B14.	Az államháztartás pénzügyei	6	60	30+30
A-B15.	Közpénzügyek elmélete	3	30	30+0
A-B16.	Költségvetési szervek gazdálkodási rendszere	10	120	60+60
	Összesen	22	255	165+90
Számvitel tantárgyi modul				
A-B17.	Számvitel	16	180	75+105
A-B18.	Elemzés, ellenőrzés, controlling	8	90	45+45
	Összesen	24	270	120+150

		Kredit	Összóraszám	Elmélet + gyakorlat
Idegen nyelv tantárgyi modul				
A–B21.	Idegen nyelv	90	180	0+180
<i>„A”–„B” MODUL ÖSSZESEN</i>			<i>1455</i>	<i>750+705</i>
<i>„C” SPECIALIZÁLÓS MODULOK</i>				
<i>„D” FAKULTATÍV MODUL</i>				
C1.	Nyugdíj- és egészségbiztosítási rendszer	4	30	30+0
C2.	Közigazgatástan	4	30	10+20
C3.	Pénzügyi piacok, állampapírpia	4	30	10+20
C4.	Az Európai Unió költségvetési és támogatási politikája	4	45	30+15
C5.	Költségvetési számvitel, elemzés	7	75	30+45
C6.	Költségvetési ellenőrzés, controlling szoftverek kezelése	7	75	30+45
<i>„C”+„D” MODUL ÖSSZESEN</i>		<i>30</i>	<i>285</i>	<i>140+145</i>
<i>„A”+„B”+„C”+„D” MODUL ÖSSZESEN</i>		<i>120</i>	<i>1740</i>	<i>890+850</i>
SZAKMAI GYAKORLAT MODUL			<i>320</i>	<i>0+320</i>
ÖSSZES ÓRASZÁM			<i>2060</i>	<i>890+1170</i>

A költségvetési gazdálkodási szakügyintéző szak óraterve

MODUL tantárgyak	Modul össz.	1. év						2. év						Összesen
		1. félév			2. félév			3. félév			4. félév			
		Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	
<i>„A”–„B” ALAPISMERETI ÉS KÖTELEZŐ SZAKMAI MODULOK</i>														
1. GAZD.-I SZÁMÍTÁSOK	14 (7+7)													210
GSZ1. Gazd-i matematika		gyj	2(1+1)	2	k	2(1+1)	2	gyj	2(1+1)	2	k	2(1+1)	2	120
GSZ2. Operációkutatás											k	2(1+1)		30
GSZ3. Statisztika					gyj	2(1+1)	2	k	2(1+1)	2			2	60
2. GAZDASÁGTAN	19 (14+5)													285
GT1/a. Üzleti gazdaságtan		b	5(5+0)	5										75
GT1/b. Közgazdaságtan								gyj	4(2+2)	2	gy/ sz	4(2+2)	2	120
GT2. Jogi alapismeretek					k	3(3+0)	3							45
GT3. Vállalk. szerv. és vez.											Gyj	3(2+1)	3	45
3. GAZD. INFORMATIKA	10(5+5)													150
G11. Számítástechnika		gyj	3(2+1)	2	gyj	3(1+2)	2							90
G12. Gazd. informatika		k	2(1+1)	2	k	2(1+1)	2							60
4. EMBERI TÉNYEZŐK	7(5+2)													105
ET1. Viselkedéskultúra		b	2(1+1)	2										30
ET2. Kézs. és munkaféjl.					b	2(2+0)	2							30
ET3. Munkaerő-piaci ism. Munkavégzés tech.								b	3(2+1)	3				45
5. KÖLTSÉGVETÉSI PÉNZÜGY	17(11+6)													255
K1. Pénzügyi és banki alapok		k	3(3+0)	3										45
K2. Az államháztartás pénzügyei					gyj	4(2+2)	6							60
K3. Közpénzügyek elmélete		b	2(2+0)	3										30
K4. Költségvetési szervek gazdálkodási rendszere								gyj	4(2+2)	5	gyj	4(2+2)	5	120

MODUL tantárgyak	Modul össz.	1. év						2. év						Összesen
		1. félév			2. félév			3. félév			4. félév			
		Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	
6. Számvitel	42(18+24)													270
Sz1. Számvitel		k	3(2+1)	4	k	3(1+2)	4	gyj	3(1+2)	4	gyj	3(1+2)	4	180
Sz2. Elemzés, ellenőrzés, kontrollíng								k	3(2+1)	4	k	3(1+2)	4	90
7. IDEGEN NYELV	12(0+12)	gyj	3(0+3)		gyj	3(0+3)		gyj	3(0+3)		gyj	3(0+3)		180
Összesen														1455
„C” SPECIALIZÁCIÓS ÉS FAKULTÁCIÓS „D” MODUL														
SP1. Nyugdíj- és egészség- biztosítási rendszer					k	3(2+1)	4							45
SP2. Az Európai Unió költség- vetési és támogatási politikája		k	2(2+0)	4										30
SP3. Pénzügyi piacok, állam- papírpia		k	2(1+1)	4										30
SP4. Közigazgatástan					b	2(2+0)	4							30
SP5. Költségvetési számvitel, elemzés								gyj	2(1+1)	3	gyj	3(1+2)	4	75
SP6. Költségvetési ellenőrzés, kontrollíng, költségvetési szoftverek kezelés								gyj	3(1+2)	4	gyj	2(1+1)	3	75
Összesen				31			31			29			29	285

MODUL tantárgyak	Modul össz.	1. év						2. év						Összesen
		1. félév			2. félév			3. félév			4. félév			
		Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	Vj.	Óra	Kr.	
Összes kontaktóra / kredit			29	31		29	31		29	29		29	29	1740
Szakmai gyakorlat		42 nap												320
Összes Kredit/óraszám		120												2060
Vizsgajelleg														
Beszámoló		3			2			1			0			6
Kollokvium		5			5			2			3			15
Gyakorlati jegy		3			4			7			7			21
Összesen		11			11			10			10			42

Szakmai gyakorlat az I. év után 42 nap (augusztus és szeptember hónapban).

*2. számú melléklet
a 27/2005. (VIII. 15.) PM rendelethez*

*[7. számú melléklet
a 20/1998. (VII. 22.) PM rendelethez]*

AZ ADÓIGAZGATÁSI SZAKÜGYINTÉZŐ SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI ÉS VIZSGAKÖVETELMÉNYEI

I. a) A szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő adatai

1. *A szakképesítés azonosító száma: 55 3436 04*
2. *A szakképesítés megnevezése: Adóigazgatási szak-
ügyintéző*
3. *Hozzárendelt FEOR szám: 3602*
4. *Szakképzési évfolyamok száma: 2*
5. *Elmélet aránya: 45%*
6. *Gyakorlat aránya: 55%*

I. b) A szakképesítés egyéb adatai

*7. A képzés megkezdéséhez szükséges iskolai és szak-
mai előképzettség, előzetes szakmai gyakorlat, valamint
előírt gyakorlat: érettségi*

*8. Pályaalkalmassági, illetve szakmai alkalmassági kö-
vetelményeknek kell megfelelnie: –*

9. Szakmai alapképzés időtartalma: –

10. Szintvizsga: –

II. A szakképesítés munkaterülete

*1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető mun-
kakör, foglalkozás*

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	FEOR megnevezése
3602	Igazgatási ügyintéző

2. A munkaterület rövid, jellemző leírása

A) A munkakör rövid, jellemző leírása:

Az adóigazgatási szakügyintéző feladatához tartozik az állami adóhatóságnál az ügyfelekkel való kapcsolattartás, a bevételek nyilvántartása, tartalmi és formai ellenőrzése,

feldolgozása, ügyiratkezelés, levelezés, ellenőrzés. Feladata a gazdasági szférában az adókötelezettség betartása, az adózással, a járulékokkal kapcsolatos nyilvántartások vezetése, bevételek készítése, az illetékkifizetéssel kapcsolatos pénzügyi elszámolások vezetése.

Munkája során jogszabályokat alkalmaz, adózással kapcsolatos információkat gyűjt, nyilvántart, adatokat szolgáltat, ellenőrzésre előkészít, abban közreműködik, elemzési feladatokat végez, szervez, ellenőriz. Használja az informatikai, az irodatechnikai és kommunikációs eszközöket.

B) Főbb szakmai feladatai:

- az ügyfelekkel való kapcsolattartás,
- az adatszolgáltatások feldolgozása, rögzítése,
- adószámlák vezetése, egyenlegközlő levelek küldése,
- előlegek, adók levonása, megállapítása, bevallása, határidők tartása,
- elemzések készítése,
- közreműködik az ellenőrzésekben,
- szervezi és értékeli a tevékenységet.

3. A szakképesítéssel rokon szakképesítések

A szakképesítéssel rokon szakképesítések	
Azonosító szám	Megnevezés
55 3441 01	Banki szakügyintéző
55 3436 01	Pénzügyi szakügyintéző
55 3436 02	Számviteli szakügyintéző
55 3436 03	Vállalkozási szakügyintéző
52 3432 04	Pénzügyi-számviteli ügyintéző
52 3432 03	Vállalkozási ügyintéző
54 3436 05	Pénzügyi tanácsadó
52 3452 02	Igazgatási ügyintéző-ügykezelő

III. A szakképesítés szakmai követelményei

A foglalkozás gyakorlása során előforduló legfontosabb feladatcsoportok, feladatok és az azokhoz közvetlenül kapcsolódó követelmények:

1. A legfontosabb szakmai kompetenciák

A) Az adóhatóságnál:

- nyilvántartásba veszi az adózókat, vezeti a nyilvántartást,
- elvégzi a befizetett előlegek, adók, járulékok nyilvántartását,
- ismeri a folyószámla felépítését, tartalmát, formáját, vezeti az adó-folyószámlákat, értesítéseket küld azok egyenlegéről,

– ismeri a folyószámla rendező bizonylatok típusait, alkalmazásukat, elvégzi a folyószámlákkal kapcsolatos egyeztetéseket, jegyzőkönyvben rögzíti az egyeztetés eredményét,

– ellenőrzi és feldolgozza a beérkező bevallásokat,
 – rögzíti és szükség szerint kezdeményezi az adóbevallások kijavítását, közreműködik a javításban,
 – rögzíti és feldolgozza az adatszolgáltatásokat,
 – előkészíti a kiutalásokat,
 – elvégzi a kiutalások előtti ellenőrzéseket, pótlásra szólít fel,

– elvégzi a kért átvezetéseket,
 – közreműködik a helyszíni ellenőrzésekben, elvégzi a pénzforgalmi és az egyszerűsített ellenőrzéseket,

– az adóellenőrzéseknél elvégzi az adózó igazoltatását, nyilatkozattételre, tanúvallomás tételére szólít fel, eleget tesz kioktatási kötelezettségének,

– az adóigazgatási eljárásban alkalmazza a bizonyítási eszközöket (irat, szakértő, nyilatkozatok, tanúvallomás, szemle, próbavásárlás, leltározás),

– közreműködik az ellenőrzés tapasztalatainak írásba foglalásakor,

– szükség szerint közreműködik az adó utólagos megállapításánál, soron kívüli megállapításánál, feltételes megállapításánál,

– az elemzésekhez adatokat szolgáltat,
 – tudja mi az adóigazgatás feladata csőd, felszámolás, végelszámolás esetén,

– ismeri a végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseket,
 – ismeri az adóhatóságok felépítését, tisztában van a hatáskör és az illetékesség fogalmával, annak alkalmazásával.

B) A gazdasági szférában:

– ellátja a bejelentkezéssel, változásbejelentéssel kapcsolatos feladatokat,

– elkészíti a bevallásokat,
 – megállapítja az adóelőlegeket, adókat, járulékokat,
 – szervezi és irányítja az adók, járulékok levonását, befizetését, nyilvántartását,

– figyelemmel kíséri a gazdasági események adóügyi következményeit,

– lebonyolítja a költségvetési támogatások igénybevitelét, bevallását,

– szervezi az adókhoz kapcsolódó analitikus nyilvántartások vezetését,

– szervezi és irányítja a társadalombiztosítással kapcsolatos nyilvántartások vezetését,

– tartja a kapcsolatot az adóhatóságokkal,

– megszervezi az adózással kapcsolatos nyilatkozatok nyilvántartásának rendjét, az adótörvényekkel összhangban kialakítja a nyilatkozatok tartalmát és formáját.

2. A szakma gyakorlásának követelményei

1. feladatszoport:

ALAPISMERETI KÉPESSÉGFEJLESZTŐ MODUL

A szakügyintéző a hatályos jogszabályok ismeretében öntevékenyen segíti a menedzsmentet a döntések előkészítésében, végrehajtásában. Ennek során:

a) átlátja a nemzetgazdasági (mikro- és makrogazdasági), valamint világgazdasági folyamatokat, az alapvető ökonómiai tényezőket,

b) önállóan képes jellemezni a gazdálkodási folyamatokat, hozzá tudja a folyamatokhoz rendelni a mérésre alkalmas mutatókat,

c) ismeri a vezetéselméleti irányzatokat, a vezetési technikákat a munkahelyi elvárásoknak megfelelően alkalmazza,

d) jól kommunikál szóban és írásban, eleget tesz az üzleti etikett és viselkedéskultúra íratlan szabályainak,

e) átlátja az államigazgatási eljárások rendjét, alkalmazza a hatáskörre és az illetékességre vonatkozó előírásokat, ismeri a jogorvoslati formákat,

f) átlátja az adóigazgatási eljárás jogi hátterét, az adókötelezettség teljesítésével kapcsolatos feladatokat öntevékenyen teljesíti,

g) a jogszabályok szellemében önállóan vezeti az adózáshoz kapcsolódó nyilvántartásokat,

h) figyelemmel kíséri az adókötelezettség megsértésével összefüggő jogkövetkezményeket.

2. feladatszoport:

KÖTELEZŐ SZAKMAI MODUL

A szakügyintéző önállóan gondoskodik a hatályos jogszabályoknak megfelelően az adózással kapcsolatos feladatok előkészítéséről, követéséről, nyilvántartásáról, elemzéséről. Lebonyolítja a jogszabályok által előírt feladatokat, elkészíti és kezeli az ezekkel kapcsolatos okmányokat. Az elsajátított ismeretek alapján jogszabályokat alkalmaz, adózással kapcsolatos információkat gyűjt, szervez, adatokat szolgáltat. Ennek során:

a) a pénzügyi rendszerrel kapcsolatos alapfogalmakat ismerve végzi munkáját,

b) jellemezni tudja a csőd, a felszámolás, a végelszámolás jogintézményét, pénzügyi vonatkozását,

c) felismeri a vállalkozás pénzügyi értékelésénél használatos gyakoribb technikákat, mutatókat,

d) használja az informatikai, irodatechnikai és kommunikációs eszközöket,

e) ismeri a számviteli rendszer jellemzőit,

f) végrehajtja a magánszemélyek jövedelemadóival, a társasági adóval, az általános forgalmi adóval, a fogyasztási adóval, a vámokkal, illetékekkel, a helyi adókkal, a gépjárműadóval, egyéb fizetési kötelezettségekkel és az adókötelezettség teljesítésével, valamint elszámolásával, nyilvántartásával összefüggő feladatokat,

g) szabatosan meg tudja határozni az államháztartás fogalmát, főbb területeit és a költségvetési gazdálkodás alapvető jellemzőit,

h) társadalombiztosítás lényegét (biztosítási kötelezettség, társadalombiztosítási ellátások fajtái stb.) ismerve alkalmazza a járulékszámolás szabályait, ellátja a kifizetőhellyel nem rendelkező munkáltatók társadalombiztosítási ellátásokkal kapcsolatos ügyviteli feladatait, vezeti az előírt nyilvántartásokat, eleget tesz a társadalombiztosítási adatszolgáltatási kötelezettségnek,

i) alkalmazni tudja a vállalat gazdaságtani alapfogalmakat, felismeri azok hatásait.

3. feladatcsoport:

KIEGÉSZÍTŐ VÁLASZTHATÓ MODUL

A szakügyintéző rendelkezik a munkája során előforduló speciális feladatok megoldásához szükséges ismeretekkel. Ennek során:

a) különbséget tud tenni az egyes vállalkozási formák között, ismeri az eltérő vállalkozási formák elszámolási, adózási követelményeit,

b) eligazodik a társadalmi szervezetek, az alapítványok, a közalapítványok, közhasznú szervezetek és köztestületek között,

c) ismeri az ilyen szervezetek nyilvántartását, létrehozását, tevékenységi körüket, felügyeleti rendszerüket, a bejelentésüket,

d) ismeri a számviteli törvény és az adótörvények speciális előírásait.

IV. A szakképesítés vizsgakövetelményei

1. A szakmai vizsgára bocsátás feltételei

Szakmai vizsgára bocsátható az, aki

a) a V. 3. pont képzési óratervében megjelölt tantárgyak (modulok) tananyagából eredményes vizsgát tett, az előírt krediteket megszerezte;

b) az előírt szakmai gyakorlatot teljesítette;

c) 15–30 oldal terjedelmű szakdolgozatát a bírálók védsére alkalmasnak találták;

d) a hallgató egy idegen nyelvből szakmai anyaggal bővített „C” típusú középfokú nyelvvizsga megszerzését igazolja.

2. A szakmai vizsga részei

A szakmai vizsga gyakorlati-írásbeli és szóbeli részekből áll.

A gyakorlati-írásbeli és szóbeli vizsgarész moduljai/tantárgyai:

Modulok és tantárgyak	Gyakorlati-írásbeli vizsga	Szóbeli vizsga
1. Közgazdaságtan		+
2. Marketing		+

Modulok és tantárgyak	Gyakorlati-írásbeli vizsga	Szóbeli vizsga
3. Jogi ismeretek		+
4. Informatika, matematika		+
1. Pénzügyi ismeretek		+
2. Vállalkozási ismeretek		+
3. Adóigazgatási ismeretek	+	+
4. Üzleti idegen nyelv		+
1. Szintrehozó ismeretek		+
2. Specializáció		+

a) A gyakorlati-írásbeli vizsga tantárgyai és időtartama:

A gyakorlati-írásbeli vizsgán a jelöltnek az Adóigazgatási ismeretek blokk tantárgyait felölelő feladatcsoportokból kell számot adnia tudásáról. A Pénzügyminisztérium által jóváhagyott és összeállított 150 perces feladatsor megoldásával (számítások megoldásával és esettanulmány kidolgozásával) teljesíti a jelölt a gyakorlati-írásbeli vizsgát, ha legalább 60%-os teljesítményszintet ért el.

b) A szóbeli vizsga tantárgyai és időtartama:

– a szakdolgozat megvédése után kerül sor a komplex szóbeli vizsgára;

– a szakmai szóbeli vizsgán a vizsgázó valamennyi feladatcsoport szakmai követelményeit tartalmazó, az ismeretek széles körét átfogó, a Pénzügyminisztérium által jóváhagyott komplex vizsgakérdések alapján ad számot tudásáról.

3. A szakmai vizsgán számon kérhető feladatok a szint megjelölésével

a) A gyakorlati-írásbeli vizsga tartalma:

Az Adóigazgatási ismeretek blokk tantárgyait felölelő feladatcsoportokból összeállított komplex feladatsort a Pénzügyminisztérium (a szakképesítésért felelős miniszter) adja ki, azok csak egy-egy szakmai vizsgán használhatóak fel.

b) A szóbeli vizsga tartalma:

A komplex szóbeli vizsgára a megadott vizsgatárgyakból/modulokból 25–30 vizsgatétel készül, egymástól független, a témaköröket lefedő a), b) altételekkel. A komplex szóbeli tételeket a Pénzügyminisztérium adja ki, melyek több szakmai vizsgán is felhasználhatóak.

4. A szakmai vizsga egyes részei alóli felmentés feltételei

A szakmai vizsga komplex, felmentés még részben sem adható.

5. A szakmai vizsga értékelése

A vizsgázó az egyes vizsgarészekben elért teljesítménye alapján szakmai elméletből és szakmai gyakorlatból kap osztályzatot.

a) A szakmai elméleti vizsga értékelése:

A szakmai elméleti vizsga osztályzatát a szakdolgozat és a komplex szóbeli érdemjegyei (1–5-ig terjedő) alapján kell meghatározni az alábbiak szerint:

- a szakdolgozat érdemjegyeinek (két bíráló által adott jegyek),
- a védésen elért érdemjegy és
- a komplex szóbeli vizsga érdemjegyének számtani átlaga (öt tizedtől felfelé kell kerekíteni).

Eredménytelennek kell tekinteni a szakmai elméleti vizsgát, ha bármelyik érdemjegy elégtelen (1).

Javítóvizsgát abból a részből kell a vizsgázónak tennie, melyből tudását elégtelenre minősítette a vizsgabizottság.

b) A szakmai gyakorlati vizsga értékelése:

A gyakorlati-írásbeli vizsga értékelése a Pénzügyminisztérium központi útmutatója alapján történik az alábbiak szerint:

0 – 60%	elégtelen (1)
61 – 69%	elégséges (2)
70 – 79%	közepes (3)
80 – 89%	jó (4)
90 – 100%	jeles (5)

A gyakorlati-írásbeli vizsga érdemjegye a szakmai gyakorlati vizsga osztályzata.

3. A szakképzés óraterve

MODUL Tantárgyak (témák)	Modul összesen	I. év				II. év				Összesen
		1. félév		2. félév		3. félév		4. félév		
		Óra	Kr.	Óra	Kr.	Óra	Kr.	Óra	Kr.	
A) ALAPISMERETI KÉPESSÉGFELJESZTŐ MODULOK	35 (24+11)									525
I. Közgazdaságtan	10 (6+4)		9		9					150
K1. Mikroökonómia		4 (2+2)	6							60
K2. Makroökonómia				4 (2+2)	6					60
K3. Világgazdaságtan		2 (2+0)	3							30
II. Marketing	6 (6+0)		3				6			90
M1. Marketing alapismeretek						2 (2+0)	3			30
M2. Üzleti kommunikáció		2 (2+0)	3							30
M3. Vezetési ismeretek						2 (2+0)	3			30
III. Jogi ismeretek	8 (8+0)		3		9					120
J1. Gazdasági jog		2 (2+0)	3	2 (2+0)	3					60
J2. Államigazgatási eljárásjog				1 (1+0)	1					15
J3. Pénzügyi jog				2 (2+0)	3					30
J4. Adóigazgatási eljárásjog				1 (1+0)	2					15
IV. Informatika, matematika	11 (4+7)		9		9					165
I1. Számítástechnika		2 (0+2)	3							30
I2. Informatika				2 (1+1)	3					30
I3. Gazdasági matematika		4 (2+2)	6							60
I4. Statisztika				3 (1+2)	6					45

Eredménytelen gyakorlati-írásbeli vizsga esetén a vizsgázónak a vizsgarészből javítóvizsgát kell tennie.

c) A szakmai vizsga értékelése:

A szakmai vizsgán a jelölt a vizsgakövetelményeknek megfelelt, ha mindkét vizsgarészt legalább elégséges osztályzattal értékelte a vizsgabizottság.

Javítóvizsga legkorábban a következő vizsgaidőszakban tehető le.

V. Egyéb tudnivalók

1. A szakképzés megkezdésének feltételei

Iskolai előképzettség: érettségi vizsga.

2. A képzés feltételei

A jelentkezés és a felvétel konkrét feltételeit a képzési programnak kell tartalmaznia. Ezen feltételekről, továbbá az előzetesen beszámítható tanulmányokról szóló információkat a jelentkezők számára hozzáférhetővé kell tenni.

A képzés időtartama: 2 év (négy szemeszter).

A kétéves képzést követően megszerzett szakmai bizonyítvány feljogosítja a végzett hallgatót a megjelölt munkakörök betöltésére vagy továbbtanulási jelentkezésre.

*3. számú melléklet
a 27/2005. (VIII. 15.) PM rendelethez*

*[8. számú melléklet
a 20/1998. (VII. 22.) PM rendelethez]*

AZ ÉRTÉKPAPÍR-PIACI SZAKÉRTŐ SZAKKÉPESÍTÉS SZAKMAI ÉS VIZSGAKÖVETELMÉNYEI

I. a) A szakképesítés Országos Képzési Jegyzékben szereplő adatai

1. *A szakképesítés azonosító száma: 55 3441 02*
2. *A szakképesítés megnevezése: Értékpapír-piaci szak-
értő*
3. *Hozzárendelt FEOR szám: 3619*
4. *Szakképzési évfolyamok száma: 2 év*
5. *Elmélet aránya: 50%*
6. *Gyakorlat aránya: 50%*

I. b) A szakképesítés további adatai

*7. A szakképzés megkezdéséhez szükséges iskolai és
szakmai előképzettség, előzetes szakmai gyakorlat: érettségi vizsga*

*8. Pályaalkalmassági, illetve szakmai alkalmassági kö-
vetelményeknek kell megfelelnie: –*

9. Szakmai alapképzés időtartama: –

10. Szintvizsga: –

II. A szakképesítés munkaterülete

*1. A szakképesítéssel legjellemzőbben betölthető mun-
kakör, foglalkozás.*

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	FEOR megnevezése
3619	Egyéb gazdasági ügyintézők
3611	Beruházási ügyintéző
3631	Pénzügyi finanszírozási ügyintéző

A munkakör, foglalkozás	
FEOR száma	FEOR megnevezése
3635	Értékpapír és devizakereskedő
3639	Egyéb pénzügyi ügyintézők

2. A munkaterület rövid, jellemző leírása

Az értékpapír-piaci szakértő feladata, hogy képes legyen átlátni az értékpapírpiacok, illetve az ott működő intézmények és piaci szereplők működését, valamint a nemzetgazdaságban betöltött szerepét; illetve, hogy tisztában legyen az értékpapírok értékelésének alapvető matematikai-közgazdasági módszertanával, az értékpapírok kezelésének jogi szabályozásával, és annak közgazdaságtani racionalitásaival. Az értékpapír-piaci szakértőnek tehát rendelkeznie kell egy olyan stabil bázistudással, amelynek segítségével a különböző profilú pénzügyi vállalkozásoknál és egyéb értékpapírpiacokkal foglalkozó szervezeteknél elhelyezkedve az értékpapír-kereskedelem területén lehetséges számos speciális részfeladatának bármelyikét rövid időn belül elsajátítani, illetve ezt követően megfelelő meg-
alapotottsággal ellátni legyen képes.

3. A szakképesítéssel rokon szakképesítések

A szakképesítéssel rokon szakképesítések	
Azonosító szám	Megnevezés
55 3441 01	Banki szakügyintéző
55 3436 01	Pénzügyi szakügyintéző
55 3436 02	Számviteli szakügyintéző
54 3441 01	Banki tanácsadó/Szakképesített bank- referens
54 3441 03	Befektetési szakértő
52 3432 04	Pénzügyi-számviteli ügyintéző
54 3441 02	Biztosítási tanácsadó
54 3436 05	Pénzügyi tanácsadó
52 3440 01	Banki ügyintéző / Banki, befektetési termékértékesítő
52 3440 02	Biztosítási ügyintéző
52 3440 03	Biztosításközvetítő

III. A szakképesítés szakmai követelményei

A foglalkozás gyakorlása során előforduló legfontosabb feladatsoportok, feladatok és az azokhoz közvetlenül kapcsolódó követelmények:

Viselkedési szint	Kognitív terület
Ismeret	A szakértő rendelkezik valamennyi értékpapírjogi alapismerettel, vagyis tisztában van a vonatkozó jogszabályi és intézményi környezettel, meg tudja különböztetni egymástól a különböző értékpapírokat és piaci szereplőket, rendelkezik a megfelelő értékpapír-számtani ismeretekkel, és tudja, mi az értékpapír-piacok szerepe a nemzetgazdaságban.

Viselkedési szint	Kognitív terület
Megértés	A szakértő képes a fenti ismeretek értelmezésére, illetve az egyes tudáselemek közötti logikai kapcsolat átlátására. Ennek megfelelően tisztában van az értékpapírijogi szabályok céljaival és értelmével, az értékpapírok kibocsátásához, tartásához, kereskedelméhez és bevonásához kapcsolódó jogszabályok céljaival. Meg tudja különböztetni az egyes értékpapírtípusok értékelésére használt értékpapír-számtani képleteket, ismeri és érti az azokban szereplő paraméterek – vagyis az értékpapír értéke fő meghatározóinak – hatásait. Tudatában van, hogy az értékpapírok értékéhez, valamint a piacok működéséhez kockázatok kapcsolódnak. Képes átlátni, hogy milyen nemzetgazdasági folyamatok befolyásolják alapvetően az értékpapírpiacokat és fordítva. Érti az értékpapír-kereskedelem lebonyolítására létrehozott hazai szervezetek szerepét és egymáshoz való viszonyát.
Alkalmazás	A szakértő képes az elméleti ismereteit átültetni a gyakorlatba, vagyis elsajátított ismeretei segítségével egyszerűbb, pénzügyi döntési szituációban döntési alternatívákat kidolgozni, és azok várható hatásait elemezni és mérlegelni. Értékpapírijogi kérdésekben a szakértő ismeri a vonatkozó adminisztratív kötelezettségeket és jogszabályokat, azok elérhetőségét, és mindezek alapján képes önállóan utánaérteni egyszerű értékpapírijogi problémáknak. Képes hozzávetőlegesen megbecsülni egy adott értékpapírtípus értékét, illetve a hozzá kapcsolódó kockázatokat. Le tud vonni általános következtetéseket az általános gazdasági folyamatoknak az értékpapírpiacokra gyakorolt hatásait illetően és fordítva. El tud igazodni a hazai értékpapír-kereskedelem intézmény rendszerében és tudja, hogy problémás esetekben honnan várhat segítséget. Ezeket az ismereteit képes az ügyfelekkel (laikusokkal) való kapcsolattartás során értelmesen előadni, egyszerűbb esetekben álláspontot megfogalmazni és azt érvekkel alátámasztani.
Integrálás	A szakértő képes átlátni az értékpapírpiacokkal kapcsolatos összefüggések komplexebb elemeit is, önállóan elemezni összetettebb pénzügyi konstrukciókat jogi, pénzügyi és kockázati szempontból egyaránt, képes megtervezni és végrehajtani egyszerűbb pénzügyi problémák megoldását.

1. Szakmai jellegű feladatok, tevékenységek ellátása

A szakember legyen képes

- az értékpapírpiac polgári jogi alapvetésének áttekintésére,
- az értékpapírok különböző fajtáinak megkülönböztetésére,
- az egyes értékpapírok szabályozásának áttekintésére,
- az értékpapír-forgalmazás jogszabályi hátterének ismeretére,
- értékpapírok forgalmazásához kapcsolódó adminisztratív feladatok ellátására és a hazai értékpapírijogi szabályozás betartására,
- pénz és tőkepiaci szervezetek napi ügyvitelének végzésére,
- az értékpapírok makrogazdasági összefüggéseinek átlátására,
- az értékpapírpiacok logikájának gazdaságpolitikai kontextusban is történő értelmezésére,
- az állampapírpiac szereplőinek, működésének ismeretére,
- a nemzetgazdasági és nemzetközi gazdasági folyamatok értékpapírpiacokra gyakorolt hatásainak elemzésére,
- a vállalati értékpapírok piacának átlátására,
- a vállalatok pénzügyi elemzéseinek értelmezésére,
- a hazai gyakorlatban előforduló pénzügyi konstrukciók és értékpapírtípusok, valamint pénzügyi szervezetek működésének formai és pénzügyi szempontok alapján való összehasonlítására,
- hozam- és jelenérték-számításra,
- az értékpapírok és egyszerűbb pénzügyi konstrukciók pénzügyi-kockázati szempontból való értékelésére,

- az opció árazási elveinek, illetve a kapcsolódó opciós stratégiáknak a gyakorlati alkalmazására,
- a Budapesti Értéktőzsde működésének átlátására, szabályzatainak betartására,
- a Központi Elszámolóház működésének átlátására, szabályzatainak betartására,
- a határidős árfolyamok elméletének, illetve a különböző határidős stratégiáknak gyakorlati alkalmazására,
- általánosságban a pénzügyi problémákkal kapcsolatos alternatívajavaslatok megfogalmazására és világos, a laikus számára is érthető előadására.

2. A szakmához kapcsolódó általános jellegű feladatok, tevékenységek ellátása

A szakember legyen képes

- jogszabályok, belső szabályzatok alkalmazására,
- gazdasági környezethez illeszkedő ügyvitel szervezésére, koordinálására,
- magas szintű pénzügyi-informatikai szoftver alkalmazások használatára és informatikai hátterének szervezésére.

IV. A szakmai vizsga követelményei

1. A szakmai vizsgára bocsátás feltételei

Szakmai vizsgára bocsátható az, aki

- a) a V. 2. pont képzési óratervében megjelölt tantárgyak (modulok) tananyagából eredményes vizsgát tett, az előírt krediteket megszerezte;
- b) az előírt szakmai gyakorlaton részt vett, és a képzési programban meghatározott követelményeknek eleget tett,

c) a szakdolgozatát elkészítette és az írásbeli vizsga megkezdése előtt 30 nappal határidőre beadta,

d) szakmai „C” típusú középfokú nyelvvizsgával rendelkezik egy idegen nyelvből.

2. A szakmai vizsga részei

A szakmai vizsga írásbeli, szóbeli és gyakorlati vizsgarészekből áll.

Az írásbeli, szóbeli és gyakorlati vizsgarész moduljai/tantárgyai:

Modulok/tantárgyak	Írásbeli vizsgarész	Gyakorlati vizsgarész	Szóbeli vizsgarész
Szakdolgozat védeése		+	+
1. Módszertani ismeretek	+		
2. Pénzügyi szakismeretek			+
3. Gazdálkodási szakismeretek			+
4. Jogi és szabályozási ismeretek			+
5. Befektetési termékek kvantitatív elemzése	+		

Az írásbeli vizsgarész időtartama:

Komplex írásbeli: 150 perc.

A szóbeli vizsgarész időtartama:

Komplex szóbeli: 20 perc.

A gyakorlati vizsgarész időtartama:

Szakdolgozat megvédése: 20 perc.

3. A szakmai vizsgán számon kérhető feladatok a szint megjelölésével

a) Az írásbeli vizsga tartalma:

- Üzleti környezet statisztikai elemzés elvégzése, megadott adatok alapján és önálló szöveges kiértékelése
- Vállalat és értékpapír minősítése
- Értékpapír értékbecslése
- Értékpapír portfólió összeállítása, hozam-kockázat optimalizálása
- Derivatív ügyletek felállítása és értékelésük

Az írásbeli vizsgatételt a Pénzügyminisztérium adja ki központi értékelési útmutatóval.

b) A szóbeli vizsga tartalma:

PÉNZÜGYI SZAKISMERETEK

Pénzügytan

- Pénzelmélet-pénzügyi rendszer – pénzügyi politika
- Tőkeáramlás, tőkeáramlási mátrix
- A pénzügyi intézményrendszer felépítése, működési mechanizmusa
- Az értékpapírok
- A pénzügyi piacok és az értékpapírpiacok
- Az Európai Unió pénzügyei (EMS, ECU/EUR; árfolyam- és hitelmechanizmus)
- A fizetési mérleg fogalma, szerkezete

- Az államháztartás pénzügyei
- Adózási alapismeretek
- A társadalombiztosítás működésével kapcsolatos alapfogalmak
- A vállalkozások és a pénzintézetek kapcsolatrendszere

- A vállalkozások likviditásának értelmezése
- Vállalkozásfinanszírozási ismeretek
- Beruházás-gazdaságossági számítások

Pénzügyi piacok

- A pénzügyi piacok működése
- Befektetési szempontok
- Származtatott és összetett ügyletek
- Az állampapírpiac szerkezete, szereplői, működése
- A vállalati értékpapírok piaca
- A vállalatok pénzügyi elemzésének alapjai

Vállalkozások pénzügyei

- A vállalatok pénzügyi döntésinek elméleti alapjai
- Pénzügyi döntések elvei, tényezői
- A döntéseket támogató módszerek, technikák
- A pénz időértékének jelentősége a vállalati gazdálkodásban

- A tőkeáttétel és a kockázat kapcsolata

- A beruházási döntések

- A beruházások kockázatának becslése

- A vállalati tőkeköltség

- A tőkeszerkezet, osztalékpolitika

- A forgótőke menedzsment

- A készletekbe történő befektetés

- A vevőkkel szembeni követelés kezelése

- Pénzgazdálkodás és a rövid lejáratú források

- Vállalatokat érintő adózási kérdések

Nemzetközi pénzügyek

- Nemzetközi gazdaságtan

– Az Európai Unió jogi szabályozása, a tőke szabad mozgására és a banki pénzügyi szektorra vonatkozó fontosabb jogi normák

- Az Európai Unió monetáris politikája

- Pénzügyi piacok a Monetáris Unióban

- Nemzetközi pénzügyek

– Magyarországi jogi szabályozás és intézményi környezet, a hazai devizapiac

GAZDÁLKODÁSI SZAKISMERETEK

Számvitel

– A számvitel feladata és területei. A pénzügyi számvitel. A vezetői számvitel. A számvitel és a változó környezet

– A számviteli információs rendszer. A mérleg. A mérleg definíciója. Eszközök, források. A mérlegegyezőség elve. A mérleg formája. Az alapvető mérlegváltozások

– Az eredmény kiszámításának különféle módjai. Az eredmény fogalmának értelmezése. A mérleg főösszege és az eredménnyel való kapcsolata

– A könyvvizetés különféle formái. A könyvvitel. Számlasoros elszámolás

– Számviteli alapelvek és az éves beszámoló. A beszámolási és könyvvizetési kötelezettség

– A mérleg felépítése és tartalma. Az eszközök és a források értékelése

– Az eredmény meghatározása. Összköltség-eljárás. Forgalmi költség eljárás

– A kiegészítő melléklet. Általános és tájékoztató rész. A mérleghez kapcsolódó kiegészítések. Az eredménykimutatáshoz kapcsolódó kiegészítések

– A vagyoni és forráshelyzet elemzése

Vállalati gazdaságtan

– Vállalkozás, vállalat

– Vállalat-gazdaságtani alapismeretek

– A termelési szerkezet

– A vállalati szervezet

– A vállalati munkaerő-gazdálkodás

– Gazdálkodás a tárgyi eszközökkel

– Forgóeszköz-gazdálkodás

– Vállalatelemzés, vállalatértékelés

– Válságkezelés, vállalkozások megszüntetése

Marketing alapismeretek

– A marketing helye a tudományok rendszerében, a fogalmi rendszer

– A piaci alapfogalmak, a célpiaci marketing

– A piac fogalma, mérete, piacpotenciál, piacrészesedés. A piacszegmentáció fogalma

– A célpiaci marketing kialakításának folyamata

– A fogyasztói piac

– A szervezeti piac

– A marketing információs rendszer

– A marketingkutatói folyamat szakaszai

– A marketing mix elemei

– A piacbefolyásolás szerepe a marketing mix-ben. A piacbefolyásolás formái

– A marketing menedzsment

Vezetési ismeretek

– A vezetés fogalma, jelentősége

– Emberi viszonyok

– Csoportok

– A vezetői kommunikáció

JOGI ÉS SZABÁLYOZÁSI ISMERETEK

Értékpapírjog

– Értékpapírpiac polgári jogi alapvetése

– A szerződés fogalma, érvényessége, létrejötte, megszűnése, követelések elévülése

– Egyes speciális szerződések és fogalmak: adás-vétel, csere, bizomány, megbízás, letét, vételi jog, elővásárlási jog, visszavásárlási jog, biztosítékok, jelzálog, óvadék, kezesség, bankgarancia

– Pénzzel kapcsolatos fogalmak (foglалó, bánatpénz, kamat, kötbér)

– Az értékpapírokról általában

– Az értékpapír jogi fogalma

– Az értékpapírok fajtái

– Az értékpapírok előállítás, megsemmisítése

– Az egyes értékpapírok szabályozása: váltó, csekk, közraktári jegy, kötvény, kincstárjegy, letéti jegy, jelzáloglevél, kárpótlási jegy, befektetési jegy, kockázati tőkealap-jegy, vagyonjegy, szövetkezeti üzletrész, részvény

– Az értékpapír-forgalmazás jogszabályi háttere, a tőkepiaci törvény, különös tekintettel annak hatályára, az értékpapírpiac szereplőire, a befektetési szolgáltatások végzésének szabályaira, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletére, az értékpapírok forgalomba hozatalára, a Tőzsdére, a Befektetővédelmi Alapra, a KELER Rt.-re

Tőzsdei szabályzatok

– Alapvetések a Budapesti Értéktőzsdéről: jogi háttér, alakulás

– A BÉT Alapszabálya: tőzsdetagság, Közgyűlés, Tőzsdetanács, Tőzsdetitkárság, Etikai Bizottság, Felügyelő Bizottság, Választott Bíróság, Szakmai Bizottság, Tőzsde

– Bevezetési és Forgalombantartási Szabályzat

– A KELER Rt. Értéktőzsdei Értékpapír Elszámolási Szabályzata

– Értéktári és Értékpapír-számlavezetési Szabályzat

– Állampapír Elszámolási Szabályzat

– Értéktári Értékpapír-számlavezetési Szabályzat

– A tőzsdei üzletekről és a tőzsdei kereskedésről szóló szabályzat

A komplex szóbelin a vizsgázó az ismeretek széles körét átfogó, a Pénzügyminisztérium által jóváhagyott komplex vizsgakérdések alapján ad számot tudásáról.

c) A gyakorlati vizsga tartalma:

A szakdolgozat a hallgató önálló munkája, amelyet szóban is megvéd. Készítésének és megvédésének célja, hogy a hallgató bemutassa a képzésben elsajátított elméleti és szakmai ismereteit. A szakdolgozatnak önálló gondolkodásmódot kell tükröznie, tartalmaznia kell az adott témára vonatkozóan a hallgató értékelő véleményét és javaslatait, valamint a gyakorlati munka során szerzett szakmai ismereteket, problémamegoldó készségét az adott szakterületen. A téma kidolgozásának elemzőnek kell lennie, nem leírónak.

A szakdolgozatot számítógéppel a szaktanárral egyeztetett szempontsor alapján kell elkészíteni.

A szakdolgozathoz kapcsolódó formai követelmények:

- minimum 30 oldal, 1,5 sortávolsággal (a táblázatok, grafikonok nélkül);

- pontos hivatkozások;

- irodalomjegyzék stb.

A dolgozatot a vizsgaelnök rendelkezésére kell bocsátani az előzetes bírálattal együtt a gyakorlati vizsga előtt 15 nappal.

A vizsgázó a szakdolgozatát a szóbeli vizsgán védi meg.

4. A szakmai vizsga egyes részei alóli felmentés feltételei

A szakmai vizsgarészek alól – azok komplexitása miatt – felmentés nem adható!

5. A szakmai vizsga értékelése

A vizsgázó az egyes vizsgarészekben elért teljesítménye alapján szakmai elméletből és szakmai gyakorlatból kap osztályzatot.

a) A szakmai elméleti vizsga értékelése:

Az írásbeli vizsga akkor eredményes, ha a vizsgázó a követelményeket min. 60%-os szinten teljesítette.

Az írásbeli vizsga értékelése a Pénzügyminisztérium központi útmutatója alapján történik az alábbiak szerint:

0 – 59%	elégtelen (1)
60 – 69%	elégséges (2)
70 – 79%	közepes (3)
80 – 89%	jó (4)
90 – 100%	jeles (5)

A komplex szóbeli vizsgát egy érdemjeggyel értékeli a szakmai vizsgabizottság.

A szakmai elméleti vizsga osztályzatát az írásbeli vizsgarészen és a komplex szóbeli vizsgarészen kapott érdemjegyek számtani átlaga alapján kell meghatározni. Amennyiben az átlag öt tizedre végződik, úgy az írásbeli vizsgarész érdemjegye felé kell kerekíteni.

Eredménytelennek kell tekinteni a szakmai elméleti vizsgát, ha bármelyik vizsgarész érdemjegye elégtelen (1).

Javítóvizsgát abból a vizsgarészből kell a vizsgázónak tennie, melyből tudását elégtelenre minősítette a vizsgabizottság.

2. A szakképzés óraterve

Modulok ( ) = szereshető kreditek értéke	Heti óraszám, vizsga típusa				Összesen
	1. félév	2. félév	3. félév	4. félév	
A) EGYSÉGES ALAPOZÁS MODULJAI					
1. Közgazdaságtani és jogi alapismeretek					12 (8+4)
Mikroökonómia (6)	2+2 k				
Makroökonómia (6)		2+2 k			
Világ gazdaságtan (3)		2+0 k			
Gazdasági jogi alapok (4)	2+0 k				
2. Módszertani ismeretek					14 (8+6)
Gazdasági matematika I. (6)	2+2 k				
Gazdasági matematika II. (6)		2+2 k			
Statisztika (6)	2+2 k				
Valószínűség számítás (3)	2+0 k				
3. Információs társadalom					11 (5+6)
Informatikai alapok (3)	1+1 k				
Számítástechnika (3)	1+1 gyj				
Adatbázis kezelés (3)		2+2 k			
Döntéstámogató és szakértői rendszerek (3)			1+2 k		

b) A szakmai gyakorlati vizsga értékelése:

A gyakorlati vizsga osztályzata

– a szakdolgozat érdemjegyeinek (két bíráló által adott jegyek) és

– a védésen elért érdemjegy számtani átlaga.

A szakdolgozatát a jelölt csak akkor védheti meg, ha azt mindkét opponens legalább elégségesre értékelt.

A gyakorlati vizsga akkor eredményes, ha mindhárom érdemjegy (szakdolgozat érdemjegyei, a védés érdemjegye) legalább elégséges.

c) A szakmai vizsga értékelése:

A szakmai vizsgán a jelölt a vizsgakövetelményeknek megfelelt, ha mindkét vizsgarészt legalább elégséges osztályzattal értékelt a vizsgabizottság.

Javítóvizsga legkorábban a következő vizsgaidőszakban tehető le.

V. Egyéb tudnivalók

1. A képzés feltételei

A jelentkezés és a felvétel konkrét feltételeit a képzési programnak kell tartalmaznia. Ezen feltételekről, továbbá az előzetesen beszámítható tanulmányokról szóló információkat a jelentkezők számára hozzáférhetővé kell tenni.

A képzés időtartama: 2 év (négy szemeszter).

A két szemeszter elvégzését követően 4 hetes nyári szakmai gyakorlaton vesznek részt a hallgatók, amelynek óraszámja 160 óra.

A két éves képzést követően megszerzett szakmai bizonyítvány feljogosítja a végzett hallgatót a megjelölt munkakörök betöltésére vagy továbbtanulási jelentkezésre.

Modulok ( ) = szerzhető kreditek értéke	Heti óraszám, vizsga típusa				Összesen
	1. félév	2. félév	3. félév	4. félév	
B) SZAKISMERETEK MODULJAI					
1. Pénzügyi szakismeretek					14 (8+6)
Pénzügytan (6)		2+2 k			
Pénzügyi piacok (4)			2+2 k		
Vállalkozások pénzügyei (6)			2+2 k		
Nemzetközi pénzügyek (4)				2+0 k	
2. Gazdálkodási szakismeretek					12 (8+4)
Számvitel (6)			2+2 k		
Vállalati gazdaságtan (6)		2+2 k			
Marketing alapismeretek (3)			2+0 k		
Vezetési ismeretek (3)				2+0 k	
3. Általános és üzleti idegen nyelv (-)	0+2 gyj	0+2 gyj	0+4 gyj	0+4 sz	12 (0+12)
C) SPECIÁLIS (SZAK) MODULOK					
1. Jogi és szabályozási ismeretek					6 (4+2)
Értékpapírszámítás (6)				2+0 k	
Tőzsdei szabályzatok (6)				2+2 k	
2. Befektetési termékek kvantitatív elemzése					12 (6+6)
Az értékpapírszámítás alapjai (6)			2+2 k		
Tőkepiaci értékpapírok értékelése (6)				2+2 k	
Határidős termékek és opciók (6)				2+2 k	
ÖSSZES ÓRASZÁM	22 (12+10)	24 (12+12)	25 (11+14)	22 (12+10)	93 (47+46)
Vizsgafajták: Gyakorlati jegy (gyj)	2	1	1		
Kollokvium (k)	6	6	6	6	
Nyelvi szigorlat (sz)				1	
Zárvizsga (zv)				1	

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyon Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseltek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2005. évi éves előfizetési díja: 13 248 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Telefon/fax: 267-2780.

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot ..... példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve: .....

címe (város/község, irányítószám): .....

utca, házszám: .....

Ügyintéző (telefonszám): .....

2005. évi előfizetési díj fél évre 6624 Ft áfával

egy évre 13 248 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.: .....

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2005. évre: 20 424 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házsám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

2005. évi előfizetési díj egy évre: 20 424 Ft áfával.

félfévre: 10 212 Ft áfával.

Csekket kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatói forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek – ideértve az önkormányzati rendeleteket is –, alkotmánybírósági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértői közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2005. évi éves előfizetés díja: 4968 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönypoltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Az

EGÉSZSÉGBIZTOSÍTÁSI KÖZLÖNY

– az egészségbiztosítási ágazat központi igazgatási szerve, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár hivatalos lapja – az előfizetői érdekeket szem előtt tartva, kedvező áron kívánja az egészségügyi ágazatban érdekeltek rendelkezésére bocsátani a jogszabályok szövegét, valamint a munkához szükséges aktuális OEP-közleményeket, -felhívásokat, -tájékoztatókat. Lapunk címzettjei elsősorban: az alapellátásban részt vevő háziorvosok; fekvőbeteg-ellátó és szakellátó intézmények; gyógyszer, gyógyászati segédeszközgyártók, illetve forgalmazók; gyógyfürdők; oktatási intézmények; társadalombiztosítási kifizetőhelyek, foglalkoztatók; könyvelők; adótanácsadók stb.

Az Egészségbiztosítási Közlöny előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2005. évi éves előfizetési díj: 19 044 Ft áfával.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Egészségbiztosítási Közlöny** című lapot ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2005. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utacím-megjelöléssel).

Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2005. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	89 148 Ft/év	Közlekedési Értesítő	22 080 Ft/év
Hivatalos Értesítő	13 248 Ft/év	Kulturális Közlöny	17 112 Ft/év
Határozatok Tára	20 424 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	17 940 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	4 968 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	13 800 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	17 112 Ft/év	Oktatási Közlöny	19 872 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 416 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	27 600 Ft/év
Belügyi Közlöny	22 908 Ft/év	Statisztikai Közlöny	11 868 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	19 044 Ft/év	Szociális Közlöny	14 076 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	23 736 Ft/év	Turisztikai Értesítő	10 488 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 036 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	5 796 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	16 560 Ft/év	Magyar Közigazgatás	8 556 Ft/év
Gazdasági Közlöny	21 528 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	4 416 Ft/év
Hírközlési Értesítő	5 796 Ft/év		
Ifjúsági és Sport Értesítő	4 416 Ft/év	Élet és Tudomány	9 936 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	14 352 Ft/év	L'udové noviny	2 484 Ft/év
Informatikai és Hírközlési Közlöny	19 872 Ft/év	Neue Zeitung	4 140 Ft/év
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	13 524 Ft/év	Természet Világa	5 520 Ft/év
Közbeszerzési Értesítő	94 700 Ft/év	Valóság	6 624 Ft/év

Kibővített Cégek Közlöny CD

2005 januárjától – előfizetői jelzések alapján – az elektronikus Cégek Közlöny olyan területekkel bővül, amelyeket az üzleti környezetben működő felhasználóink jelentős hányada a naprakész információszolgáltatás alapvető részének tekint és igényel.

A továbbra is heti rendszerességgel megjelenő lemez a **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs adatbázisán kívül ezután a **Közbeszerzési Értesítő** és a **Versenyfelügyeleti Értesítő** című hivatalos lapok információit is tartalmazni fogja.

A kibővített CD 2005. évi éves előfizetési díja: 25%-os áfával 111 900 Ft, fél évre 55 950 Ft.

A 32 éves Hízi Jogtanácsadó hagyományait viszi tovább 2005 januárjától a Jogtanácsadó.

Az új név és formátum olvasóink igényei alapján kibővített tartalmat, új rovatokat és nagyobb oldalterjedelmet is takar.

Szerzőink ezután is olyan elismert szakemberek lesznek, akik elméleti és gyakorlati kérdésekben egyaránt jártasak, a témaválasztásban pedig továbbra is szem előtt tartjuk olvasóink kívánságait.

Az új **Jogtanácsadó** 2005. évi éves előfizetési díja: 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.

A HIVATALOS CD JOGTÁR hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2005. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	186 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	120 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	249 600 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	150 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	436 800 Ft

Egyszeri belépési díj: 7200 Ft.

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2005-ös évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a **www.mhk.hu** címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulya Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a **www.mhk.hu/kozlonybolt** internetcímen.

2005. évi éves előfizetési díj: 89 148 Ft. Egy példány ára: 184 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

05.2211 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

